

சிவசுந்தர சுவாமி

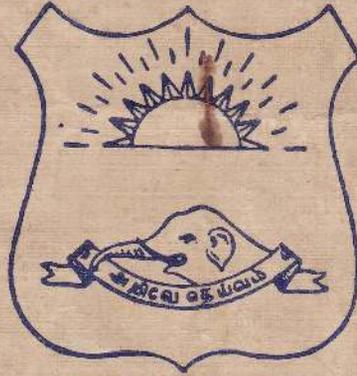
நீர்கொழுப்பு

இந்துவாலிபர்சங்க

வெள்ளிவிழா

மலர்

.....

294.5
மயில்

நீர்கொழுப்பு

1957

இ. நல்லதம்பி

பிரபல வியாபாரம்

24 & 26, கிரீன் ரோட்,

நீர்க்கொழும்பு.

.....

எங்கடும் அரிசி, சில்லறைச் சாமான்களும்,
சாய்ப்புச் சாமான்களும் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
எப்பொழுதும் சகாயவிஷயில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எமது கிளை ஸ்தாபனங்கள் :

புடவை வியாபாரம் : 218, மெயின் வீதி.

சப்பாத்து வியாபாரம் : 222, மெயின் வீதி.

லேக்கவுஸ் பத்திரிகைகள்

விற்பனை ஸ்தாபனம் : 228, மெயின் வீதி.

டெலிபோன் : 266.

அறிவித்தல்

பாவிப்பாளர்களுக்கு ஓர் நற்செய்தி

எங்களிடம் அரிசி, பலசரக்கு, ஒயில்மன்ஸ் சாமான்சள் சில்லறையாகவும் மொத்தமாகவும் குறைந்த விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பலவருடங்களாக பாவிப்பாளர்களின் பனதைக் கவர்ந்த வர்களும் நேர்மையும் உண்மையும் உள்ளவர்களுமான

P. அப்துல்லா என்ற விலாசத்தில் நடந்துவந்த வியாபாரத்தை

ஜெமினி ஸ்ரோர்ஸ்

என்ற பெயருடன்

வியாபாரத்தைப் புதுப்பித்திருக்கின்றோம். பாவிப்பாளர்களுக்கு தேவையான பொருட்களை குறைந்த விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒரு முறை விஜயம் செய்யவும்.

T. கந்தையா,
ஜெமினி ஸ்ரோர்ஸ்,
மெயின்ஸ்தீர், நீர்கொழும்பு.

சிறந்த ரகம் !

குறைந்த விலை !

புடவைத் தினுசகளுக்கும், சப்பாத்து வகைகளுக்கும்
நீர்கொழும்பு

ச ண் மு க ந ா த ன் ஸ்

ஜவுளி ஸ்தாபனத்துக்கு விஜயம் செய்யுங்கள்.

திறமை வாய்ந்த வேலைக்காரர்களைக்கொண்டு நல்ல ரகத் தோலினால் ஆடவர், பெண்டிர், குழந்தைகள் ஆகியோருக்கு புதிய மாதிரிகளில் “ருஜா துஸ்” பெயர் பொறிக்கப்பட்ட சப்பாத்துக்கள் விற்பனைக்கு தயாராய் இருக்கின்றன. “ருஜா துஸ்” என்ற பெயர் பொறித்த சப்பாத்துக்களை எங்குள்ளும் பெற்றுக்கொள்ளத் தவறுதீர்கள்.

SHANMUGANATHANS

234, Main Street, NEGOMBO.

For Textiles, Rajah Shoes and Cut Fit Tailoring. Orders for Shoes of any design undertaken. Satisfaction guaranteed.

Thirsty!

SELECT ELEPHANT BRAND

MINERAL WATERS

Agent :-

AL-HAJ A.M.C. MARIKKAR

158, MAIN STREET,

NEGOMBO.

DIAL 329.

இம்மலரிலே . . .

.....

- (1) மலர்ந்தது வெள்ளி மலர்.
- (2) இருபத்தைந்து ஆண்டுகளிலே.....
- (3) வாழ்த்து.
- (4) ஈழத்தில் நீர்கொழும்பு
—பண்டித. க. மயில்வாகனன்.
- (5) செய்தியும் ஆசியுரையும்
—சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி.
- (6) மலர்மிசை ஏகினுள்
—பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை.
- (7) சைவமும் தமிழும்
—வித்தியாதரிசகர் கை. சிவபாதம்.
- (8) பாலை நிலமா பார்புகழ் மருதமா ?
—பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை.
- (9) தமிழ் மன்னரும் அறங்கூற வையமும்
—பண்டித க. மயில்வாகனன்.
- (10) இலங்கை மாதேவி திருப்பள்ளி எழுச்சி
—பண்டிதர் கோ. இளமுருகனார்.
- (11) நாம் வேண்டும் தொண்டு
—பண்டிதை த. பாலம்பிகை அம்மையார்.
- (12) முத்தொள்ளாயிரத்தில் ஒன்று
—ஆசிரியர் செ. நாகராசா.
- (13) முடிந்த முடிபு
—“ தோகையார் ”.
- (14) குறளும் வாழ்வும்
—ஆசிரியர் பொ. பொன்னுச்சாமி.
- (15) சிறுகதை
—செ. அரியரத்தினம்.
- (16) கீதை காட்டும் பாதை
—சுவாமி சித்பவானந்தம்.
- (17) உரிமைக் குரல்
—“ சிவா ”.

THE CENTRE OF A THOUSAND ATTRACTIONS
IN NEGOMBO.

THE NEGOMBO APOTHECARIES

WHOLESALE DRUGGISTS,
DAY AND NIGHT DISPENSING CHEMISTS.

Distributors of:- HORLICKS PRODUCTS

Sub Agents for :- PYE & H. M. V. RADIOS
GEVAERT, KODAK CAMERAS, FILMS ETC.
GROCERIES, PRESENTATION ARTICLES.

Prompt & Courteous Service

Under New Management

உ
சிவமயம்

நவலக்ஷ்மி ஸ்டோர்ஸ்

144, பிரதான வீதி, நீர்கோழம்பு.

குணத்திலும் தரத்திலும் உயர்ந்த யாழ்ப்பாணம் சுருட்டு, புஷையிலை
நல்லெண்ணை, முதலியனவும் அரிசி, பலசரக்கு, சாய்ப்புச் சாமான்களும்
இங்கே சிறந்ததாகவும் நிதானமான விலைக்கும் கிடைக்கும்.

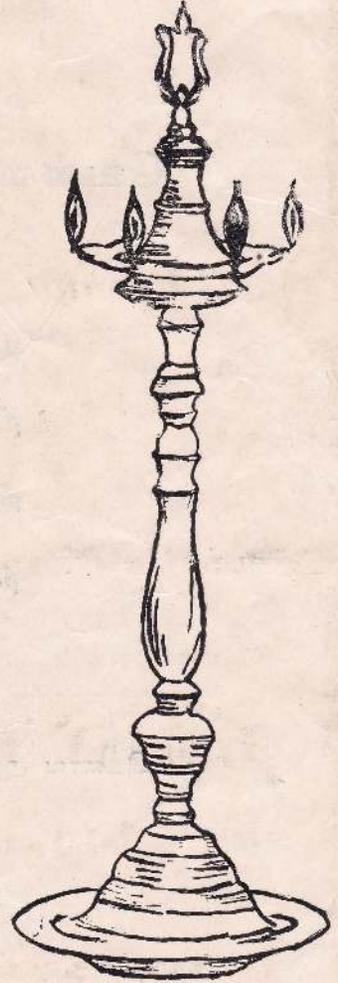
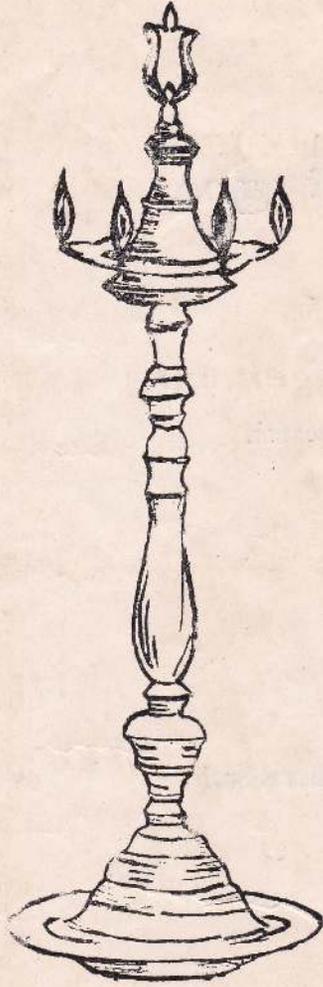
மறந்துவிடாமல் நவலக்ஷ்மி ஸ்டோரில் உங்கள் வீட்டிற்குத்
தேவையான சாமான்களை வாங்கி நலனைத் தெளியுங்கள்.

சேர்க்கை இல.	
பதிப்பு இல.	
சுயோத்தி நூல் சேவைகள்	

அர்ப்பணம்.

பண்டைத் தமிழ் மன்னர் பரிவோடும் போற்ற, குன்ற இளமைக் குமரியாய் நின்று, அரசுக் கட்டிலில் அணியுடன் அமர்ந்து அரசாண்ட செந்தமிழ்ச் செல்வி—நந்தமிழன்னை இன்று சுழமணித் திருநாட்டில் அரசரிமையற்று அனுதையாகி அல்லற்படுகின்றாள். 'அன்னை பணிக்கு ஆருயிரை சுயந்தேனும் ஆக்கம் காண்போம்' என்று அருஞ் சூழ்செய்து, ஆர்ப்பரித்துத் தோள்தட்டி முன்வின்று அயராதுழைக்கும் மறக்குலக் கொழுந்துகள் — தென் தமிழ் வீரர் திருவடிகட்கு இம்மலரை மகிழ்வுடன் சாத்துகின்றோம்.

294.5

மயில்

வேள்ளி விழா மலர் ஆசிரியர் குழு.

—//—

திரு. செ. அரியரத்தினம்.

திரு. பொ. பொன்னுச்சாமி—செயலாளர்.

திரு. அ. கரேந்திரம்.

திரு. கே. பி. செல்வத்துரை.

—

கௌரவ ஆசிரியர் : பண்டித திரு. க. மயில்வாகனன்.

மலர்ந்தது வெள்ளி மலர்.

நீர்கொழும்புச் சைவத் தமிழ் மக்களின் உள்ளம் உவகையினால் பொங்குகின்றது; உடல் சிலிக்கின்றது; உயிர் களிக்கின்றது. பன்னூறும் ஒற்றுமை உரம் இட்டு ஒருமையுடன் பாதுகாத்த நன்மரம், அன்பு நீர்வார்த்து அணைத்து வளர்த்த பெருந்தரு இந்து வாலிபர் சங்கம். தன்னலம், சூது, வஞ்சகம், பொருமை முதலான சமூக நோய்களில் நின்றும் தப்பி ஒங்கி வளர்ந்து பருத்து ஒளிக்கின்றது. இருபத்தைந் தாண்டின் எழில்மிகு தோற்றம்! பூத்துக் குலுங்கும் பொலிவுறுங் காட்சி. வெள்ளிய தூயமலர் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் இன்பம் நல்கும்; தண்டமிழ்த் தேன் நனி சொட்டும் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் உவந்தேற்று அள்ளி முகந்து இன்புறுக. இந்து வாலிபர் சங்கமென் னும் பயன்மரம் இன்னும் பல்லாண்டு ஒங்கி வளர்ந்து பொன் பூ முகிழ்த்து வயிரம் அலர்ந்து தமிழகத்துக்குப் பெரும்பயன் உதவ இறை வன் இன்னருள் சுரப்பானாக.

“ஞால நிற்புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையுமென் ஆதியே.”

—தேவாரம்

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளிலே

.....

சங்கம் நிறுவித் தமிழ் வளர்த்த பெருமை, நம்பழந் தமிழ்ப்பெருமக்களைச் சார்ந்ததாகும். அவர் வழிவந்த தமிழர், தாம் எங்கு வாழ்ந்த போதிலும், எத்துணைச் சிறிய தொகையினராக இருந்த காலத்தும், சங்கம் நிறுவித் தங்கள் மொழி, சமயம், பண்பாடு முதலியவற்றை வளர்த்து வருதலை நாம் இன்றும் காண்கிறோம். இற்றைக்கு இருபத்தைந்து ஆண்டுகளின் முன், நீர்கொழும்பில் வாழ்ந்த சைவத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் தம் இருகண்கள் அனைய தெய்வத் தமிழையும், சைவப் பெருநெறியையும் வளர்த்துக்காக்கச் சங்கம் ஒன்று வேண்டுமென எண்ணினர். திருவருள் கூட்ட அவர்கள் எண்ணம், பிரசோற்பத்தியாண்டு தைத்திங்கள் முதலாம் நாள் (14-1-32) நீர்கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்கமாக உருப்பெற்றது. அன்று நீர்கொழும்பு சித்திவிநாயகப் பெருமான் திருக்கோவில் முன்கூடிய சைவத் தமிழ் மக்கள், இனி நீர்கொழும்பூரில் சைவமும், தமிழும் சால்புடன் வாழுமென்று பெருங்களிப்புற்றனர். “முன்னவனே முன்னினரால் முடியாத பொருள் உளதோ” இல்லை! இல்லை!!

சங்க மண்டபம் :

சைவப் பெருமகனர், காலஞ்சென்ற உயர் திரு. ச. க. விஜயரத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் தொடங்கிய இச்சங்கம், நிர்வாகக் கூட்டங்களை சித்திவிநாயகர் கோவிலில் நடாத்தி வந்தது. பின்னர் அவன் அருள் பெற்று, அவன் பணியாற்றும் சித்திவிநாயகர் ஆலய பரிபாலன சபையார், ஆலயத்திற்கு உரித்தான நிலம் ஒன்றினைச் சங்கம் நடாத்த உதவினர். நிலம் வடிங்கிப் பத்துத் திங்களுள் புத்தம் புதிய மண்டபம் ஒன்று கடற்கரைத் தெருவில் எழுந்து நின்றது. சங்கம் அம் மண்டபத்தில் இருந்து தொண்டாற்றத் தொடங்கியது.

வளர்ச்சி :

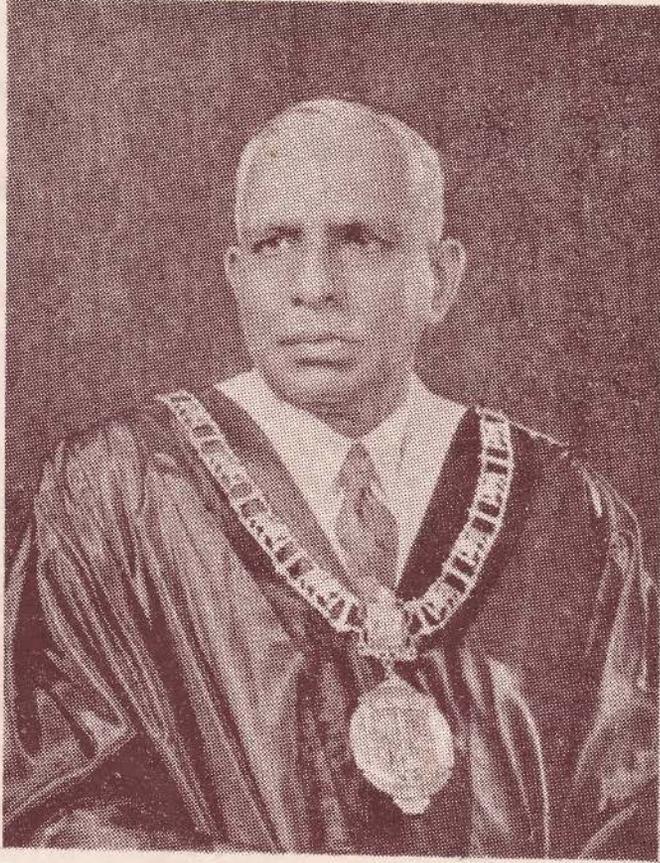
மக்கள் தொடக்கத்தில் இருந்தே சங்க வளர்ச்சியில் அயராது உழைத்தனர். அளப்பரும் இன்னல்கள் வந்தபோதும் தொண்டணர்ச்சியுடன் அவற்றை எல்லாம் மேற்கொண்டு அரும் பணி புரிந்தனர். சங்க மண்டபத்தை இன்னும் விசாலப்படுத்த ஆர்வங்கொண்டு பெரிதும் முயன்று அங்கத்தினர்களதும் தமிழ்ப்பெருமக்களதும் ஆதரவாலும் ஒத்துழைப்பாலும் வெற்றிகண்டனர்.

சங்கத்தின் பணிகள் :

தமிழ் சைவம் இரண்டினதும் உயர்வு, ஆக்கம் என்பனவற்றுக்காக எத்துறைகளில் பணியாற்ற முடியுமோ அத்துறைகளில் ஒன்றும் குறைவுபடாமல் இன்றுவரை அரும்பணியாற்றிவரும் பெருமை இச்சங்கத்திற்குண்டு. இருபத்தைந்து வருட ஏடுகளைப் புரட்டுவதன்முன், இன்று நீர்கொழும்புச் சைவத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைமுறை பண்பாடு முதலியவற்றைக் காண்பார் இச்சங்கத்தின் மகத்தான சேவைகளை ஓரளவுக்கு அறிந்துகொள்ளக்கூடும். திட்டங்களை அமைப்பதிலும், சைவ அடிப்படையில் வாழ்க்கைக்கான ஆக்க வேலைகள் இயற்றுவதிலும் சங்க உறுப்பினர் என்றும் தவறியதில்லை. இன்னும் இச்சங்கம் பொது நலப்பணிபுரியும் இளைஞர் பலரை உருவாக்கித் தமிழ் உலகுக்கு அளித்துள்ளதென்று கூறினால் வியப்பேதும் இல்லை. சங்கம் சமய வகுப்பு, தேவார வகுப்பு, நடன வகுப்பு, நூல் நிலையம், இராப்பாடசாலை முதலியன நடாத்தியும், காலந்தோறும் தமிழ்ப் பேருரைகள், வரவேற்புகள், விழாக்கள் முதலியன வைத்தும், விளையாட்டுக் கழகம் அமைத்தும் சைவத் தமிழ்ப்பாடசாலை நிறுவக் காரணமாகியும், அதனை அன்புடன் ஆதரித்தும் பல தொண்டுகள் புரிந்து வருகின்றது.

நூல்நிலையத் தொண்டு :

சங்கம் மொழிவளர்ச்சி கருதியும் சமூக முன்னேற்றம் குறித்தும் பல சிறந்த தமிழ் ஆங்கில நூல்களும், மாத, வார, நாட்செய்தி இதழ்களும் அடங்கிய நூல் நிலையமொன்றினைச் சங்க மண்டபத்தில்

நீர்கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்கத்
தாபகரும் தலைவருமாகிய
உயர் திரு. ச. க. விஜயரத்தினம் அவர்கள்.
1932—1954.

அமைத்து நடாத்தியது. இதனால் தமிழ்ப் பெருமக்கள் நற்பயன் அடைந்தனர். சைவசமய அடிப் படையில் நம் சிறுர் கல்வி பயில்வதன் பொருட்டு மண்டபத்தில் பாடசாலை நடைபெறவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதால் அண்மைக்காலத்தில் நூல் நிலையம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. புதிதாக ஒரு கட்டிடத்தை அமைத்து மீண்டும் நூல் நிலையத்தை நடாத்தும் பணி சங்கத்தைச் சார்ந்ததாகும்.

போதனைகள் மூலம் தொண்டு :

காலத்துக்குக்காலம் தமிழ் நாட்டில் இருந்தும் ஈழநாட்டின் இதர பகுதிகளில் இருந்தும் பேரறிஞர்களை அழைத்து இனிய தமிழ்ப் பேருரைகள் மூலம் நீர்கொழும்புச் சைவத் தமிழ் மக்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டை உணர்ந்து கடைப்பிடித்து நல்வாழ்வு வாழச்செய்த பெருமை நம் சங்கத்தைச் சார்ந்ததாகும். இச்சங்கத்தில் வந்து அவ்வப்போதெல்லாம் சொற்பெருக்காற்றிய அறிஞர்கள் பலர். அவ்வறிஞர்களுக்கும் அவர்கள் நம்மிடை வருகைபுரிதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை ஆக்கி அளித்த பெருமக்களுக்கும் நீர்கொழும்புச் சைவத் தமிழ் மக்கள் என்றும் பெருங்கடப்பாடுடையர். இப்பணி இன்னும் தொடர்ந்து நிலவ இறைவன் திருவருள் வழி செய்தல் வேண்டும்.

நடன வகுப்பு :

தமிழ்க்கலைச் செல்வத்துள் நடனம் தனி இடம் பெற்று மிளர்கின்றது. நீர்கொழும்பில் வாழ் தமிழ்ச் சிறுர்கள் நடனக்கலையில் நல்லாற்றல் பெறவேண்டும் என்னும் உயர்ந்த எண்ணத்துடன் சனி, ஞாயிறு நாட்களில் நடன வகுப்பை நடாத்தி வருகின்றது. இம்முயற்சியில் எமக்கு உறுதுணையாய் நிற்கும் தமிழ்ப் பெற்றோரின் பெருந்தகைமையைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம். நடன ஆசிரியர் திரு. ம. கைலாயபிள்ளை அவர்களின் பேருழைப்பைப் பாராட்டுகின்றோம்.

உடற்பயிற்சிக் கலை :

தமிழ் இளைஞர்களின் உடல் உள நலத்தைக் கருத்திற்கொண்டு சங்கத்தலைவர் திரு. இ. நல்லதம்பி அவர்கள் மனமுவந்தளித்த இடத்தில் கைப்பந்தாட்டக் களரி ஒன்று சங்க சார்பில் இயங்கி வருகின்றது.

சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலை :

நீர்கொழும்பில் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலை ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் இச்சங்கம் தேன்றிய நாள் முதலாக சங்க உறுப்பினரிடம் குடிக்கொண்டிருந்தது. பின்நாளில் அவ்வெண்ணம் முற்றி விளைந்து முடிந்தது.

‘எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துவர் எண்ணியர் திண்ணிய ராகப் பெறின்’ என்பது பெய்யாமொழியன்றே. திருவருள் கூட்ட 8-10-54ல் கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரால் விவேகானந்த வித்தியாலயம் நீர்கொழும்பில் தொடங்கப்பெற்றது. தொடக்கவிழா இந்துவாலிபர் சங்க மண்டபத்தில் செவ்வனம் நடந்தேறியது. சங்கமண்டபம் வித்தியாலய மண்டபமாக உருப்பெற்றது. பாடசாலை தொடங்கியகாலத்தில் முட்டின்றி இயங்குவதற்குப் பொருளுதவிபுரிந்த பெருமக்களுக்குச் சைவத் தமிழலகு என்றும் கடப்பாடுடையது. பாடசாலையைப் பொறுப் பேற்று நிர்வகிக்க முன்வந்த கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரின் பெரும்பணி தமிழ் மக்களால் என்றும் பாராட்டற் குரியதாகும். வித்தியாலயம், தலைமையாசிரியர் பண்டித திரு. க. மயில்வாகனன் அவர்களும், உதவியாசிரியர்களும் பேர் உழைப்பினாலும், பெற்றோர்களது நல்லாதரவினாலும், மிகத் துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்து முன்னணியில் நிற்கின்றது.

மாணவர் தொகையும் வகுப்புகளும் அதிகரிக்கப் பாடசாலை மண்டபத்தைப் பெரிதாக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது. அன்றியும், போதியளவு தளபாடங்களைப் பெறுதல், விளையாட்டிடம் முதலியவற்றிற்கு இன்னும் நிலம் வாங்குதல், போன்ற அவசிய தேவைகள் இவ்வாண்டில் சங்கத்தை எதிர்நோக்கி நின்றன. சங்கத்தலைவர் திரு. இ. நல்லதம்பி அவர்களது பெரு முயற்சியாலும், சங்க உறுப்பினரது ஒத்துழைப்பாலும், தமிழ்ப் பெருமக்கள் ஆதரவாலும் இப் பெரும் பணிகள் இனிது நிறைவெய்தி உள்ளன என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இப்பாடசாலையை விருத்தியாக்கும் அரும்பணி இச்சங்கத்துக்கு என்றும் உண்டு. இதற்கு ஊக்கமும், ஆதரவும் அளித்தல் தமிழ்ப் பெருமக்கள் கடனாகும்.

சங்கம் தொடங்கியகாலம் முதலாகத் தொடர்ந்து இருபத்து மூன்று வருடகாலம் சங்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று அரும்பணியாற்றிய பெருமை காலஞ்சென்ற உயர்திரு. ச.க. விஜயரத்தினம் அவர்களுக்கு உரியது. இவர் நீர்கொழும்பு மாநகரசங்கத்தின் தலைவராகவும் தமிழ்ப்பண்பாட்டின்கலங்கரை விளக்கமாகவும் இலங்கினார். தாம் பேராவல்கொண்டு நிறுவுவித்த சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலை தோன்றிச் சுமார் நான்கு மாதங்களின் பின் மறைவெய்தினார். அவர் மறைவு சங்கத்திற்கும் பாடசாலைக்கும் பெரிய நட்டமாகும். அவரின் பின் தலைமைப் பொறுப்பேற்று அயராது உழைத்து வருபவர் திரு. இ. நல்லதம்பி அவர்களாகும்.

இருபத்தைந்து வருட நினைவுகள், உழைப்புகள் இன்று உருப்பெற்று விளங்குவதைக் காணும்போது - பயனை அனுபவிக்கும் போது - இச்சங்கத்தினை உருவாக்கி அதன் வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடுபட்டு உழைத்து மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவந்த பெருமக்கள் யாவரையும் வாயார வாழ்த்தி வணங்கிப் போற்றுவதல் நம் பெருங்கடனாகும். வளர்க தொண்டு; வாழ்க தொண்டு.

சைவ நல் அன்பர்களே! ஆண்டு இருபத்தைந்து நிறைந்து காண்ப்பருவம் உற்றுக் களிக்கும் இந்து வாலிபர்சங்கத்தின் இன்ப நினைவுகள் வெள்ளி விழாமலராக மலர்ந்து பொலிகின்றன. இன்னன்னளில் இந்துவாலிபர்சங்கம் அன்புக்குரல் ஒன்று எழுப்புகின்றது. செந்தமிழ்ச்சைவ இளைஞர்களே! விரைந்து வாருங்கள். போட்டி, பொருமை முதலிய சமூகப் புல்லுருவிகளைக் களைந்தெறிந்து விட்டு நம்முன்னோர் ஆக்கியளித்த அசையா அத்திவாரத்தின் மீது சைவத் தமிழ் வாழ்வாகிய மணிமண்டபத்தைக் கட்டி எழுப்புவோம். ஒன்றுபட்டு உழைப்போம். இறையருள் நம்மை வழிநடத்திச் செல்க, இன்பம் பொங்குக.

“.....யாமிரப்பவை
பொருளும் பொன்னும் போகமுமல்ல நன்பால்
அருளும் அன்பும் அறனும் மூன்றும்
உருவிணர்க் கடம்பி ஹெல்தாரோயே”

- பரிபாடல்

ஹைன முனிவர்களின் ஹாஸ்யம்

எனதென தென்றிருக்கும் ஏழை பொருளை
எனதென தென்றிருப்பன் யானும்;—தனதாயின்
தானும் அதனை வழங்கான் பயன்துவ்வான்;
யானும் அதனை அது.

—நாலடியார்.

வாழ்த்து

.....

வித்துவ சிரோமணி பிரஹ்மபூ சி. கணேசையர் அவர்கள்.

ஈரமேனும் பெருநாட்டி விலங்கியிடுந் நீர்கொழும்பி
விருக்கு மக்கள்

ஆழமுறு மறிவுதருஞ் செந்தமிழின் பெருமையையு
மளக்க வாகா

ஏடுநனுமப் பிறவிதனை நீங்கியிட வழிகாட்டு
மின் சைவத்தே

வாழறுப்பேர் நன்மையையு முணரவுணர்த் திடுமாறு
மனத்தே யெண்ணி,

இந்துவா விபசங்க மெளப்புகலுஞ் சங்கமதை
யினிதே நாட்டி

சந்ததமும் வளர்வுபெற வைத்ததனை நடத்துபவர்
தாய்யா ரென்னின்

புந்திமிகு தமிழ்க்குடிக்கண் பொருந்தி நின்ற
புதுமைமலி நீர்கொழும்பூர் சைவநல்லோர்

இந்தவுல கதனிடையச் சங்கமிக வென்றென்று
மினிதே வாழி.

வாழ்த்து

—//—

பண்டித திரு. க. ரமயில்வாகனன் அவர்கள்

1. மணிமலைகள் பலவினொடும் மருவுறுநீர் யாறுகளும்
மன்னி எங்கும்
அணிகுலவக் கலைஞருளோர் அழகமுதை அள்ளிதுகந்
தார்வம் விஞ்ச
மணியினமும் தருவினமும் மலரினமும் வளநிதியும்
படைத்து வாழ்வள்
தணிவரிய காதலொடு தனையரெமை யீன்றதனித்
தாயாம் ஈழம்.
2. அன்னையிவட் கழகூட்டும் பதிகளுளே தொன்மையதிங்
கறையுங் காலை
முன்னாளில் இந்திரசித் தெனும்வீரன் மூண்டபகை
முடிப்ப எண்ணி
துன்னாரை மாய்த்திடற்காம் வேள்விபுரி நிகும்பலையாய்
துலங்கி நின்றே
இந்நாளில் நீர்கொழும்பூர் எனப்புகழும் இயல்பினதாய்
இலங்கு மன்றே.
3. இலங்குபுகழ் பதியதன்கண் இனியதமிழ்ப் பாண்டிவள
நாட்டில் நின்றும்
நலங்குலவு தமிழ்க்குடிகள் நனிபோந்து பண்டுமுதல்
நன்றே வாழ்வர்
வலங்குலவு யாழ்நாட்டு வண்குடியோர் பலர்போந்து
வாழ்வர் பின்னும்
துலம்பரவு நீர்கொழும்பூர் தன்மையெல்லாம் இக்கெவரும்
சாற்றற் பாற்றே ?
4. கடல்மங்கை வாழ்த்தெடுப்பக் காசினியோர் ஆசிரசொலக்
கால மெல்லாம்
நடைமன்னு செந்தமிழின் வழக்கோங்கச் சிங்களமும்
நண்ணி வாழ
இடமெல்லாம் மாதாவின் கோவிலொடும் இருஞ்சைவக்
கோவில் மன்னி
மிடலுடனே இமையோளர் ஈதென்ன நீர்கொழும்பூர்
மேவு மாலோ.

5. நீர்கொழும்பூர் வாழ்தந்த தமிழ்ச்சைவ சீலமுடை
நல்லோர் கூடி
சீர்பெறவே இருபாணைந் தாண்டின்முன் சிவநெறியும்
தமிழும் காக்க
நேர் அன்பான் உயரிந்து வாலிபர்கள் சங்கமதை
நிறுவி வைத்தார்
ஏர்பெறவே பலதொண்டும் இங்கியற்றும் இதன்பெருமை
இனிதே அம்மா.
6. நால்வரநுள் தேவார நெறிவாழ நவைதீர்க்கும்
நீறும் ஓங்க
நூல்வழிகின் றுணர்ந்தோர்கள் உரைவிருந்து நாளெல்லாந்
நுவன்று காத்தார்
ஏல்படைத்த இளைஞருளார் சைவநெறிக் கல்விதனை
இனிதின் மாந்த
சால்பகலா வீரவீவே கானந்தப் பள்ளிதருந்
தகவுங் கொண்டார்.
7. இன்னபெருஞ் சீரிந்து வாலிபர்கள் எழிற்கழகம்
இற்றை நாளில்
மன்னிவரு வெள்ளிவிழா மகிழ்விஞ்ச மேவுதலால்
மாண்டிங் குற்றார்
கன்னலெனும் தமிழ் சான்ற கட்டுரைகள் பலகொண்டு
கருத்தி னேடும்
நன்மைமலி மலரொன்று தந்துவந்தார் நாடெல்லாம்
தமிழ் மணக்க.
8. செந்தமிழ்த்தேன் நனிபிலிற்றும் சீரியநன் மாமலரே
சிறந்து வாழ்தி
நந்தமிழ்நா டெங்கும்நீ சென்றேறி நாவல்லோர்
பாவல் லோர்கள்
சின்தையெலாம் இன்பத்தேன் நனிபாய்ச்சிச்
செம்மையவாம் தொண்டுசெய்ய
எந்தையருள் தலைவைத்தே வாழ்த்துகின்றோம் இன்மலரே
என்றும் வாழ்தி.

வேறு

9. சங்கமலி செந்தமிழின் சுவையுந் தாங்கி
சால்புமலி துறவியரின் உரையுந்தாங்கி
பொங்குதமிழ் மூத்தறிஞர் பாவுந் தாங்கி
புலவர்புகல் சித்தாந்த முடிபுங் காட்டி
பங்கமிலா வகையிந்து வாலி பர்கள்
பயில்தொண்டின் திறனெல்லாம் பகர்ந்துகாட்டி
இங்குவரும் எழின்மலரே நன்றே வாழ்தி
ஈசனருள் வழிநின்றே என்றும் வாழ்தி.

வேறு

10. வாழி செந்தமிழ் வாழியைர் சைவம்
வாழி நீர்கொழும் பூர்வரு மண்பர்கள்
வாழி யிந்துநல் வாலிப சங்கமே
வாழி வாழியிவ் வையகம் நன்றுமே.

ஈழத்தில் நீர்கொழும்பு

பண்டிதர் திரு. க. மயில்வாகனன், தலைமை ஆசிரியர்,
விவேகானந்த வித்தியாலயம், நீர்கொழும்பு.

ஈழநாடு பழம்பெருமை சான்றது. இந்நாட்டில் பண்டு தொட்டே தமிழ்ப்பெருங் குடிகள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். சங்க இலக்கியங்களில் ஈழத்துப் பூதஞ்சேந்தனார் எனும் புலவர் பெருமகன் பேசப்படுகின்றார். பத்துப்பாட்டுள் ஒன்றாய் பட்டினப்பாலை இலங்கையை ஈழம் என்று குறிப்பிடுகின்றது. சிலப்பதிகாரம் “கடல் சூழ் இலங்கை” என்று செப்புகின்றது. இக்காலச் சரித்திராசிரியர்கள் “திராவிடர்—தமிழர்—இலங்கையைக் கைப்பற்றும் நோக்கமாகவும், சமாதானக் குடிகளாகவும் இலங்கைக்கு மிகப் பழைய காலம் தொட்டே வந்தனர்” என்றும், “கிறீஸ்துவ சகாப்தத்தின் தொடக்கம் முதல் சில நூற்றாண்டுகளாக சிங்கள சாகியத்தின் ஆக்கத்திற்கு துணைபுரிந்தார்கள்” என்றும் கூறுவர்.

நீர்கொழும்பு, ஈழநாட்டின் மேற்குக் கடற்கரையில் கொழும்புமாநகரில் இருந்து இருபத்தி மூன்று கல் தொலைவில் இருக்கின்றது. இப்பதி கடலும் கடல் சூழ்ந்த நிலமுமாக இருப்பதால் தமிழர்கள் நிலப்பாகுபாட்டின்படி நெய்தல் நிலமென்றே கூறல் வேண்டும். இப்பட்டினத்திற்கு வருவார் மாலை வேளைகளில், ஆதவனின் அழகொழுகு காட்சியையும், கடல் மேற் செல்லும் நெய்தற் பெருங் குடிகளின் வலிமை மிகு செயல்களையும், கழிகளின் கவின்கு காட்சிகளையும், லைதை, புன்னை முதலியன நீர்மருங்கில் நிமிர்ந்து நிற்கும் செம்மையினையும், கண்டு இன்புறலாம். சங்க இலக்கியங்களில் நெய்தற்றிணை குறித்து வரும் செய்யுள்களின் உண்மைப்பொருளை இப்பட்டினம் இன்றும் தமக்கு எடுத்துரைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அகநானூற்றினுள் ஆசிரியர் உலோச்சனார்,

“நிலாவின் இலங்கு மணன்மலி மறுகில்
புலாலஞ்சேரிப் புல்வேய் குரம்பை
ஊரென உணராச் சிறுமையொடு நீர் உடுத்து
இன்னு உறையுட் டாயினும் இன்பம்
ஒருநாள் உறைந்திசி னோர்க்கும்
வழிநாள் தம்பதி மறக்கும் பண்பின் எம்பதி”

என்று கூறியாங்கு இப்பதி சிலநாள் வாழ்ந்தாரையும் பிரிந்து செல்லவிடாப் பெருமாண்புடன் மிளிர்கின்றது.

(இப்பட்டினத்தின் பெயர்க் காரணத்தைப் பலரும் பலவாறு கூறுவர். இராமாயணத்தில் வரும் நிகழ்ச்சியுடன் இதனைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறுவர் பலர். இராவணன் மகனான இந்திரசித்து என்பான் தன் எதிரிகளை ஒழிப்பதற்கு நிகும்பலை என்ற இடத்தில் பெருவேள்வி செய்ததாக இராமாயணம் கூறுகின்றது. அந்த நிகும்பலை பின்நாளில் மருளி நீர்கொழும்பென வந்ததெனக் கூறுவர். தம் கொள்கையை அரண் செய்தற்கு நீர்கொழும்பில் இருந்து ஐந்து கல் தொலைவில் உள்ள சீதுவை என்னும் பிறிதோர் ஊரும், இவ்விதமே சீதாபிராட்டியுடன் தொடர்புடையதென்று காட்டுவர். மற் றும் சிலர் இவ்வூரைச் சூழ்ந்து கடலேரி இருத்தலின் நீர் சூழ்ந்த கொழும்பு நீர்கொழும்பு என்று வந்ததாகச் சொல்கின்றார்கள். கொழும்புக்கு அண்மையில் இருப்பதால் ஆங்கிலத்தில் நியர் கொழும்பு (Near Colombo) என நின்று தமிழில் நீர்கொழும்பு ஆக வழங்குகின்ற தென்பர். சிங்கள நூல்களில் இப்பட்டினம் மீகமுவு என வழங்குவதாகக் கேட்கிறோம். துட்டகைமுனு என்னும் அரசன் மனை விக்குத் தேன்மீது வேட்கை பிறந்ததாகவும், அவன் நாடெங்கும் ஏவலாளரை அனுப்பி சிறந்த தேனைக்கொண்டு தருமாறு பணித்ததாகவும், எங்கும் தேடிப்பெருது வருந்திய ஏவலர் நீர்கொழும்பில்

குல்லாத்தோணி ஒற்றன்மீது தேன்கூடு இருக்கக்கண்டு அதனைப் பெற்றுச்சென்றதாகவும் அன்று முதல் இப்பதி தேனூர் எனும் பொருளுடன் கூடி மீகமுவு என வழங்குவதாகவும் கூறுவர்.) ✓

(நீர்கொழும்பில் இன்று தமிழர், சிங்களவர், சோனாகர் முதலிய பல இனத்தவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இவர்களில் பலர் மிக அண்மைக் காலத்தில் குடியேறியவர்கள். இப்பதியின் தொல் குடிகள் நீர்கொழும்புத் தமிழர் என்று விசேடமாக அழைக்கப்படுகின்றார்கள்.) இவர்களின் உண்மை வரலாறு இன்னும் இருள் சூழ்ந்ததாகவே கிடக்கின்றது. ஆழத்திரைக்கடலில் அஞ்சாது நாவாயூர்ந்து சென்று அருநிதி கூட்டும் சால்பமைந்தவர் இவர். இன்றைய சிங்கள அரசாங்கம் இச்செந்தமிழ்ப் பழங்குடிகளைத் தமிழ் பேசும் சிங்களவர் என்று சிறுமை செய்கிறது. இவர்கள் தமிழ்ப் பெருங்குடியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன.

இந்து நதிக்கரையில் உள்ள மொகன்சதாரோ, கரப்பா முதலிய பண்டை நகரங்களைத் தோண்டி ஆராய்ச்சி செய்ததன் விளைவாக அங்கு வாழ்ந்தவர்கள் திராவிடர்—தமிழர்—என்பது தெளிவாக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்து நதிக்கரையில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களுள்ளே மீனவர் என்று ஒரு பிரிவார் இருந்தனர். அவர்கள் சிறந்த கடலோடிகள் என்று காலஞ்சென்ற வண. ஹெரால் சுவாமிகள் கூறுவர். பண்டைத் தமிழர் கடல்மீது கலமுர்ந்து செல்வதிலும், அயல் நாடுகளுடன் கடல் வழியாக வாணிகம் செய்வதிலும், கடற்போர் புரிதலிலும், வல்லவர் என்பதற்கு சங்க இலக்கியங்கள் சான்று பகரும். (பாண்டியர் மீனவர் எனவும் வழங்கப் பெறுவர். இந்து நதிக்கரையில் வாழ்ந்த மீனவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் தொடர்பு இருத்தல் வேண்டும். பாண்டிநாட்டு மீனவர் கலங்கள் மீது சென்று, தமிழகத்தின் அயலில் உள்ள தீவகங்களில் எல்லாம் குடியேறினர். அங்ஙனம் புலம் பெயர்ந்தோர் இலங்கைத் தீவின் கரைகளிலும் குடியேறினர். குடியேறியதோடமையாது, தங்கள் மொழி, பண்பாடு முதலியவற்றையும் வளர்த்தனர். இங்ஙனம் போந்தவர்களே நீர்கொழும்புத் தமிழர்கள்.)

(விஜயன் இந்நாட்டுக்கு வருமுன் இயக்கர், நாகர் முதலிய சாதியார் வாழ்ந்ததாகவும் விஜயன் பாண்டி நாட்டினின்று பெண் கொண்டதன்றித் தன் தோழர்களுக்கும் அங்கிருந்து பெண் கொண்டதாக மகா வம்சம் கூறுகின்றது. அவன் இப்பகுதியில் வாழ்ந்த பாண்டி நாட்டுப் பழங்குடிகளின் தொடர்பாலும், அவர்கள் ஏவுதலாலும் பாண்டி நாட்டில் இருந்து பெண் கொண்டான் என்று ஊகித்தல் கூடும். மகா பராக்கிரமபாகு மன்னன் தன் பகைவர்களை அடக்க பாண்டி நாட்டு வீரரை அழைத்து வந்தான் என்றும், வெற்றிக்களிப்பால் மகிழ்ந்த அவன், படை வீரராய் வந்த அனைவருக்கும் பட்டமும், பரிசும், மானியமும் தந்து இப்பகுதிகளில் குடியேற்றினான் என்றும் ஒரு வரலாறு கேட்கப்படுகின்றது. இதுவும் நமது கொள்கைக்கு ஆதாரம் அளிப்பதாகும். இன்னும் யாழ்ப்பாண அரசுநிலை பெற்றிருந்த காலத்தில் தமிழ் அரசர் படைகள் வத்தளை, நீர்கொழும்பு முதலிய இடங்களில் தங்கி இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அங்ஙனம் வந்தவர்களும் இவர்களுடன் கூடி நீர்கொழும்பில் வாழ்ந்தனராக இருக்கலாம்.)

(நீர்கொழும்புத் தமிழர் தொடக்க காலம் முதல் சைவர்களாவே வாழ்ந்தனர் என்பதற்கு நிரம்பிய ஆதாரங்கள் உண்டு. நீர்கொழும்பு நகரின் ஒரு பகுதி இன்றும் காமாட்சி ஓடை என்னும் பெயருடன் வழங்கி வருகின்றது. தென்பாண்டி நாட்டில் இருந்து போந்த தமிழ் மக்கள் தாம் புகுந்து வாழ்ந்த இடத்தில் இறைவிக்குக்—காமாட்சி அம்மைக்கு—சிறந்த கோவில் ஒன்று எடுத்திருக்கவேண்டும், பாண்டியர்களுக்கும், இறைவிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருத்தல் புராணங்களால் உணரப்படும். நீர்கொழும்பில் நஞ்சண்டான்சரை என்னும் பிறிதொரு பகுதி இருக்கின்றது. அங்கு நஞ்சணிகண்டன சிவபெருமானுக்கு ஒரு கோவில் கண்டிருக்க வேண்டும். அவை கால வெள்ளத்தில் அழிந்தொழிந்தன. இடங்கள் மட்டும் தம் பழைய நிலைமையிலே இன்றும் எடுத்தோதிக் கொண்டு நிற்கின்றன. இன்றும் நீர்கொழும்பு நகரில் முன்னக்கரை போன்ற பிரிவுகளில் நிலங்களைத் தோண்டும் போது சைவக் கடவுட் சிலைகள் தோன்றுகின்றனவாம். இங்குள்ள ஆசிரிய நண்பர் ஒருவர் சில ஆண்டுகளின் முன் தமது வீட்டின் அயலில் தோண்டியபோது சுத்தத் தங்கத்தினால் ஆன அம்பிகையின்—காமாட்சியின்—சிலையொன்று கிடைத்ததாகக் கூறினார். காமாட்சி ஓடைக்கு அயலில் சிங்கள மொழியில் 'பமுணுகம்' என்று வழங்கும் கிராமம் ஒன்று இருக்கின்றது. 'பமுணு' என்னும் சிங்களச்சொல் பிராமணரைக் குறிப்பதாக கூறுகின்றார்கள். அங்கு அக்காலத்தில் ஆலய அருச்சுனையை மேற்கொண்ட அந்தணர்கள் வாழ்ந்ததாகக் கருதலாம்.)

(இன்னும் நீர்கொழும்புக்கு வடக்கே கடற்கரை ஓரமாகச் சமார் முப்பது கல் தொலைவில் சிலாபம் என்னும் பட்டினம் இருக்கின்றது. அங்கு முன்னேள்வரம் என்னும் பழமையான சிவாலயம் இருக்கின்றது. அதன்மேற் சென்றால் மன்னரில் தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருக்கேதீசுவரம் இருக்கின்றது. மற்று யாழ்ப்பாணத்து வடகரையில் நகுலேசுவரம் இருக்கின்றது. கிழக்குக் கரையில் திருக்கோணமலையில் தேவாரப் பாடல் பெற்ற கோணேசுவரம் இருக்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் நினைவுட்கொண்டு எண்ணும்போது இலங்கைக் கரையில் தேவேந்திரமுனை தொட்டு வடக்காக வந்து கீழ்க்கரையில் திருக்கோவில் ஈராக உள்ள கடற்கரைப்பகுதி முழுதும் சைவமதம் செழிப்புற்றிருங்கி இருந்தமையை அறிந்து கொள்ளலாம்.)

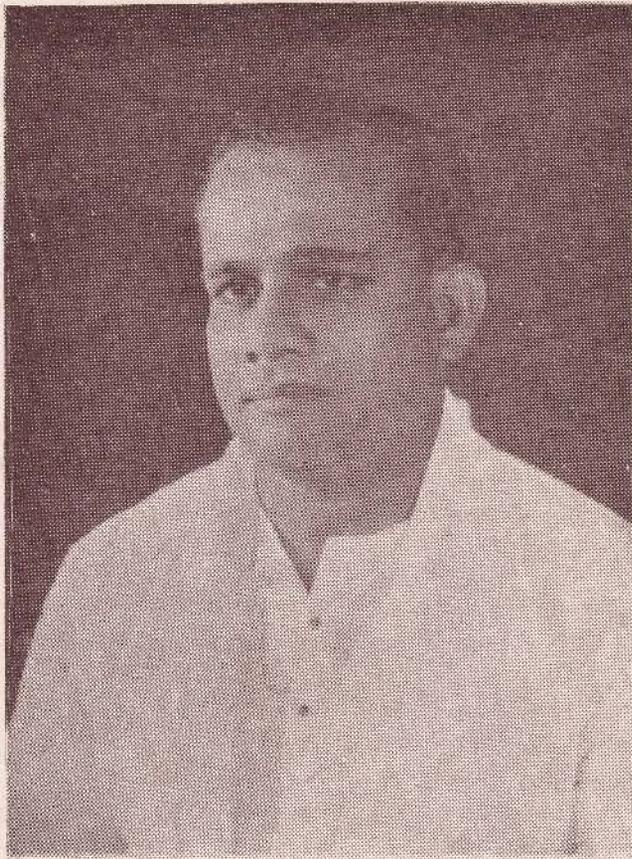
! (நீர்கொழும்புத் தமிழர்கள் பெயர்களின் முன் சில சொற்றொடர்கள் வைத்து வழங்கப்படு தலைக் கேட்கின்றோம். அவை, குருகுல சூரிய, வர்ணகுல சூரிய, அரசகுல சூரிய, மனுகுல சூரிய, மீதுகுல சூரிய முதலியனவாம். குரு குலம், வருண குலம், மனு குலம் முதலியவற்றை வைத்துக் கொண்டு தாம் வடநாட்டில் நின்று வந்தவர்கள் என்றும் பாரதத்துட் பேசப்படும் குரு குல மக்களின் வழித்தோன்றல்கள் என்றும் காலங்கண்ட முதியோர் சிலர் கூறுகின்றனர். பரதவ குலப் பெண்ணாகிய கங்கை வயிற்றில் தோன்றியவர் குருகுலவீரர். பரதவர் நெய்தல் நிலத்துக்குரியோர். இங்கு வாழ்வோரும் நெய்தல் நிலத்தவர். அத்தொடர்பு பற்றித் தம்மைக் குருகுலத்தவர் என்று கொண் டனரோ என ஊகிக்க இடமுண்டு. மற்று மீனவராகிய பாண்டியர் பஞ்சவர் என்று அழைக்கப் படுகின்றனர். பஞ்சவர் என்று பாண்டு புத்திரர்களும் வழங்கப்படுகின்றனர். அத் தொடர்பால் தம்மைக் குருகுலத்தவர் என அழைக்கின்றனர் என்றலும் ஒன்று.)

(இன்னும் வர்ணகுல சூரியர் என்னுமிடத்து நெய்தற் கடவுள் வருணன். அவனைப் போற்றும் முகமாக நெய்தல்நில மக்களாகிய இவர்கள் தம்மை வருண குல சூரியர் என அழைக் கின்றனர் என்று கொள்ளலாம். தமிழகத்தை ஆண்ட மன்னர் வடநாட்டு மரபை ஒட்டித் தம்மை சூரியகுலம், சந்திரகுலம் எனப் பேசிக்கொண்டனர். யாழ்ப்பாண அரசர்கள் கூடத் தம்மை சூரியச் சக்கரவர்த்திகள் என வழங்கிக் கொண்டனர். அம்மரபு வழியே சூரியர், சந்திரர் முதலிய பெயர்கள் புகுந்தன போலும்.)

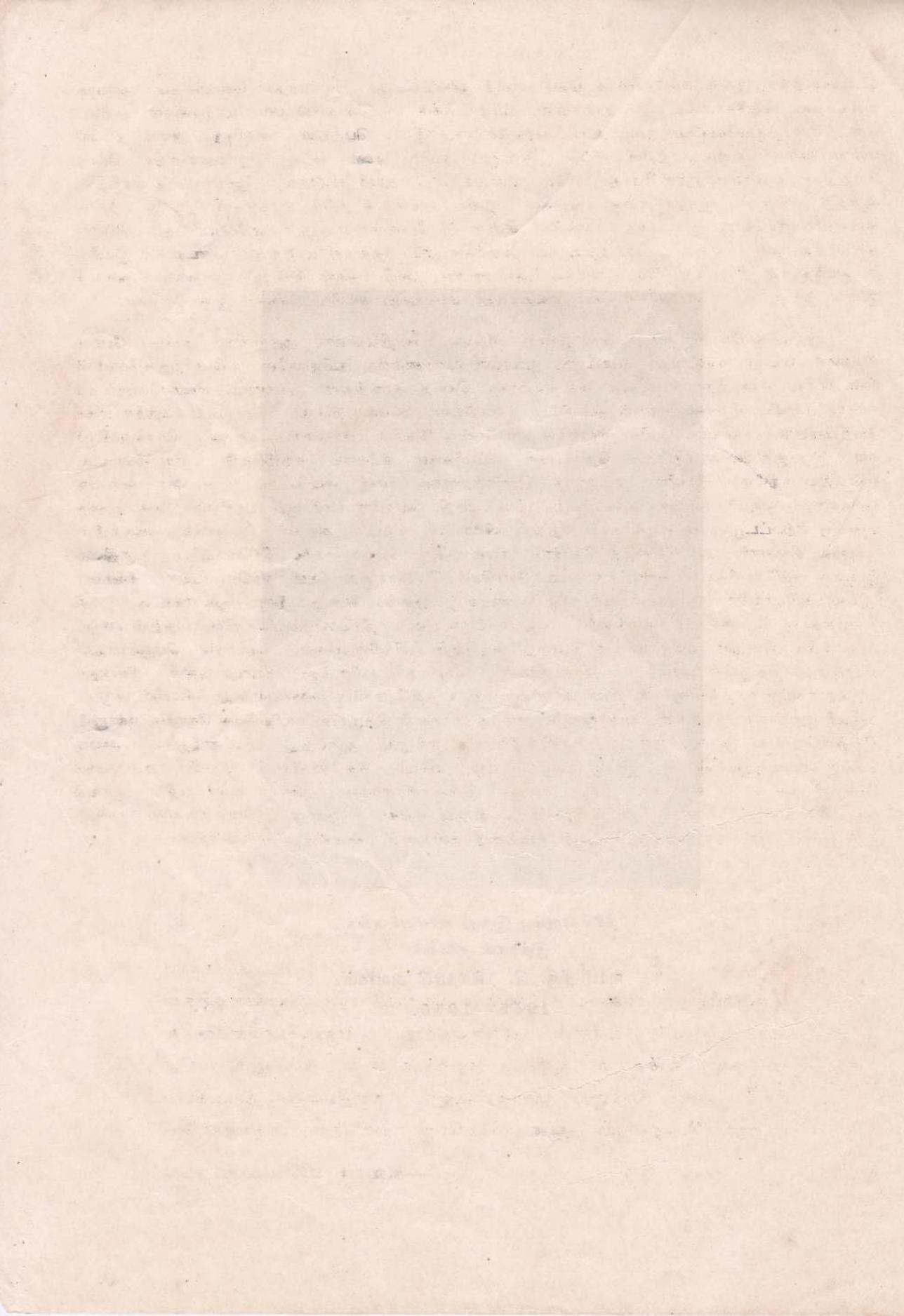
(நீர்கொழும்பில் வாழ்வார் சோழநாட்டில் நின்று வந்தவர்கள் என்று சிலர் கூறுகின்றார் கள். அவர்கள், சிங்கள மன்னன் ஒருவன் காலத்தில் 12000 பேர் சோழ வீரர்கள் வந்ததாகச் சொல்லுகின்றார்கள். தம் கூற்றுக்கு ஆதாரமாக இலங்கைச் சரித்திரத்தில் இருந்து சில பகுதிகளைக் காட்டுகின்றார்கள். சோழர் தம்மைச் சூரியகுலத்தினராகக் கூறிக்கொண்டமை இலக்கியங்களின் வழி யாக அறியப்படும். இவர்கள் பெயரின் முன்னும் சூரியர் என்பது பயின்று வருவது ஒப்பு நோக் கற்பாலதாம். இங்கு வாழும் ஒரு குடும்பத்தாரின் பெயரின் முன் ஆதித்த அரசு நிலையிட்ட..... என்ற சொற்றொடர் பயின்று வருவதாகத் தெரிகின்றது. பண்டைத் தமிழ் மன்னர் பிரதானிகளுக் குப் பரிசும், பட்டமும் வழங்கி இருக்கின்றனர். அவ்வாறே சோழப்படையில் பிரதானியாக இருந்த ஒருவருக்கு ஆதித்த அரசு நிலையிட்ட என்ற விருது வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். உத்தம சோழப் பல்லவன் தென்னவன் பிரமராயன் முதலிய தொடர்கள் இங்கு ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன.)

நீர்கொழும்புப் பிரிவில் காணப்படும் ஊர்களின் பெயர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ்ப் பெயர்களாகவே காணப்படுகின்றன. சில பெயர்களை இங்கு தருகின்றோம். குடாப்பாடு : குடா அமைந்த இடம்; முன்னக்கரை : ஆற்றின் முன்னுள்ள அக்கரை; பலகைத்துறை—பலகை வியாபாரம் செய்த துறை; கம்மல்துறை—கம்மகாரர் வாழ்ந்த துறை; கம்மகாரர்—மரக்கலம் செய் வோர்; அலைவாய்த்துறை என்னும் இடம் இன்று அலுவாத்துறை என்று வழங்குகின்றது. சிங்களமோகங் கொண்ட சிலர் குடாப்பாடு என்பதனைக் குடாப்பாடுவ என்றும், பலகைத்துறை என்பதைப் பழங் கத்துறை என்றும், தீவு என்பதைத் தூவை என்றும் திரித்து வழங்கத் தலைப்பட்டுவிட்டனர்.

(இலங்கையில் தமிழ் மன்னர் ஆட்சி வலுப்பெற்றிருந்த காலங்களில் இப்பகுதி செழிப்புற்று இருந்திருக்கக் கூடும். கோட்டை அரசர்கள் காலத்தில் அவர்கள் ஆதிக்கத்துள் அமைந்திருந்தது. யாழ்ப்பாண அரசர்களும் இங்கு தம் படைகளைச் சில காலங்களில் வைத்திருந்த செய்தி சரித்திர ஏடுகளில் பொறிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இலங்கையின் கரைப்பகுதி போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியுட்

நீர்கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்க
இந்நாள் தலைவர்
உயர் திரு. இ. நல்லதம்பி அவர்கள்.
1955—1956.

பட்டகாலத்தில் இங்கு கத்தோலிக்க மதம் பரவத் தலைப்பட்டது. பல மாதா கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டன. கத்தோலிக்க மதச் சார்பினால், தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. போர்த்துகேயரின் நடை உடை பாவனைகளும் இடம் பெற்றன. எனினும் அவை தமிழ்ப் பண்பாடுகளை முற்றாக மாற்றிவிடவில்லை. இன்றும் தமிழ் மரபை ஒட்டி விழாக்காலத்தில் கொடியேற்றுதல், திருமணத்தின்போது பரிசம் கொடுத்தல், தாலி கட்டுதல், ஒம்படை உரைத்தல், ஆரத்தி எடுத்தல், குத்துவிளக்கு ஏற்றுதல் முதலிய பண்டைத் தமிழ் வழக்குகள் நின்று நிலவுகின்றன. நீர்கொழும்பூர் ஒரு காலத்தில் சின்ன உரோமை என்று வழங்கப்பட்டது. பின்னர் ஒல்லாந்தர் ஆட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில்கூட அவர்கள் தம் மதத்தை மாற்றிக்கொண்டார்கள் இல்லை. ஒல்லாந்தர்கள் நீர்கொழும்பில் அமைத்த கோட்டையின் அழிபாடுகள் இன்று மறியற்கூடம் அமைந்துள்ள இடத்தில் காணப்படுகின்றன. ஒல்லாந்தர் காலத்திய கல்வெட்டுகளும் இருக்கின்றன.)

(நீர்கொழும்புத் தமிழர்களை இன்று சிங்கள வெறிகொண்ட அரசாங்கம் தமிழ்ப் பேசும் சிங்களர் என்று குறிப்பிட்ட போதிலும் அவர்கள் உண்மையில் தமிழர்களே! போர்த்துகேயரின் பின் வந்த ஒல்லாந்தர் அவர்களை மத மாற்றஞ் செய்த காலத்தில் அங்ஙனம் செய்யவேண்டாம் என்று எழுதிய விண்ணப்பங்கள் தமிழிலே அமைந்தன. அவை இன்றும் கொழும்பு கத்தோலிக்க மேற்றிராசனக் காரியாலயத்தில் இருக்கின்றன என்று நேரில் பார்வையிட்டவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட தோம்புகள், ஒப்பனைகள் எல்லாம் தமிழிலேயே எழுதப்பட்டன என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட ஒப்பனை ஒன்றில் ஒல்லாந்தர் ஒருவர் தமிழில் கையொப்பம் இட்ட பிரதி ஒன்றை பார்க்கும் பாக்கியம் ஒரு முறை எனக்கு ஏற்பட்டது. கம்பளைக் கலம்பகத்தின் விளைவால் ஏற்பட்ட சிங்கள சோனகக் கலகத்தின் முடிவில் சிங்களர் வரி செலுத்த வேண்டும் என முடிவு பிறந்த காலே நீர்கொழும்புப் பகுதியில் இருந்து கத்தோலிக்கப் பணிபுரிந்த வண. யோசெவ் பெரேரா சுவாமிகள், நீர்கொழும்பார் சிங்களர் அல்ல; தமிழர்களே, அவர்கள் வரி கட்டவேண்டியது இல்லை என்று நிரூபித்துக் காட்டி, வரி செலுத்தாது செய்ததாகக் காலங்கண்ட முதியோர் கூறுவர். நீர்கொழும்பூரில் பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நின்று, தமிழ் மக்கள் போந்து குடியேறி வசிக்கின்றார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் கடற்கரைத் தெருவில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். தமிழ் நாட்டிலிருந்து வியாபாரத்தின் நிமித்தம் வந்தோர்களும் வாழ்கின்றார்கள். இவர்கள் வியாபாரம், உத்தியோகம் முதலிய பல தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் பெரு முயற்சியால் கடற்கரைத் தெருவில் மாரியம்மன் கோவில் ஒன்றும், சித்தி விநாயகர் ஆலயம் ஒன்றும், காளி கோவில் ஒன்றும் அமைந்து பட்டினத்துக்கு அழகு செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இங்கு தமிழ் மொழி, சைவம், கத்தோலிக்கம் முதலிய மதங்களும் போற்றி வளர்க்கப்படுகின்றன. இங்கு வாழும் இஸ்லாமியர்களும் தமிழை வளர்ப்பதில் ஆர்வம் கொண்டு உழைக்கின்றனர். நீர்கொழும்பில் மாநகர சங்கம் ஒன்று இருக்கின்றது. தமிழர், முஸ்லீம்கள், சிங்களர் ஒருங்கு சேர்ந்து நகரத்தை நன்களம் பரிபாலித்து வருகின்றனர்.)

நமது நாட்டுக்கு இப்போது வேண்டியன, இரும்பணிய தசைகளும் உருக்கணிய நரம்புகளும்; மற்றும் எதனாலும் எதிர்க்கவொண்ணாதனவும், மலர்தலை உலகின் விந்தைகளையும் மறைபொருள்களையும் ஊடுருவி நோக்கவும், ஆழியின் அடிவரை செல்ல நேரினும், யமனை எதிரே காண நேரினும், எவ்வாற்றானும் கருதியதை முடிக்கவும் ஆற்றல் பெற்றனவும் ஆன மிகப்பெரு வலியுற்ற மனங்களுமே.

— சுவாமி விவேகானந்தா.

நீர்கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் வெள்ளி விழாவிற்கு

ரிஷீகேசம், மூலமூலீ சுவாமி சிவானந்த சாஸ்வதி குருமகராஜ்
அவர்கள் அன்புடன் அளித்த

செய்தியும் ஆசியுரையும்

இந்து வாலிபர்களே !

உலகில் காணப்படும் பிறவிகள் எண்ணில. அப்பிறவிகள் வினைப்போகங்கள் காரணமாக அமைவன. “தொல்லை நம் பிறவி எண்ணில் சொடுகடல் மணலும் ஆற்ற எல்லைய” என்றார் சிந்தாமணியிலும். பிறவிகட்குள் சிறப்புற்றது மானுடப் பிறவிதான். ஏன்? மனமொழி மெய்யென்னும் திரிகரணங்களோடும் இறைவனை வழிபாடு செய்யும் பெருமை அதற்கே உரியதன்றோ? ஆகவே அப்பிறவி யெடுப்பது ஒரு வாய்ப்பேயாம். “வாய்த்தது நம் தமக்கு ஈதோர் பிறவி மதித்திடமின்” என்றருளிஞர் நம அப்பரடிகள்.

ஆண்டவனைப்பற்றிய சினைவு நம் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் எழுவேண்டும். நமக்குப் பெருங்கருணை த்தடங்கடலாகிய இறைவனிடத்தில் அன்பு வேண்டும். அன்பு ஒருவரையொருவர் கண்டமாத்திரத்திலே வெளித்தோன்றிவிடும். “அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல், நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்” என்றார் திருவள்ளுவர். மனம் பளிங்குபோல் இருக்கவேண்டும். நம்முடைய இறைவன் பால்வண்ணை எல்லவா?

ஒரு நல்ல நிலைமையிலே—அற நெறியிலே—அருள் நெறியிலே கிளைவூட்ட வர வேண்டுமானால் மக்கள் எல்லோரும் மாணிடர்களாக வாழவேண்டும் அப்படி வாழ வேண்டாமானால் அவர்களுக்கு இன்றியமையாதது எது? கடவுள் நம்பிக்கையே.

உயிர்கள் இன்புற்று வாழ்வதற்காகவே உலகம் ஆக்கப்பெற்றது. உலகம் தானே தோன்றியதல்ல; உலகம் அறிவில்லாத சடப் பொருளாகும். அது ஆக்கவுற் காக்கவும் அழிக்கவும் படுவது. இப்படி ஆக்க, காக்க, அழிக்கவல்ல ஒரு தலைவன் இருக்கத்தானே வேண்டும்? அவனே கடவுள்.

“உலகம் யாவையும் தாமுளவாக்கவும், நிலைபெறுதலும், நீக்கலும், நீக்கலா, அலகிலா வினையாட்டுடையார் அவர் தலைவர்” என்று ஒரு கவிஞர் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

உலகத்தையும், அதனை அனுபவிக்க நமக்கு உடலையும் அளித்த கடவுளை—அவர் செய்துவரும் நன்றியை—நாம் ஒருபோதும் மறக்கலாமா? நன்றி மறப்பது நன்றாகுமா?

அக்கடவுளுக்கு உருவம் எது? கடவுளுக்கு நிறமும் உருவமும் எண்ணப்படும் போதுதான் சமயபேதங்கள் தோன்றுகின்றன. ஆனால் கடவுளோ இப்பேதங்களை எல்லாம் கடந்த சமயாதீதப் பழம்பொருளாக விளங்குகின்றார் என்று உண்மை பனுபவ ஞானிகள் உணர்த்துகின்றார்கள். “சமயகோடிகளெலாம் தந்தெய்வம் எந்தெய்வம் என்று எங்கும் தொடர்ந்து எதிர்வழக்கிடவும் நின்றது எது” என்று தாயுமானாரும் அக்கடவுளைப் போற்றிப் பாராட்டுகிறார்.

இறைவன் அன்புருவினர். அவரை அன்புருவாக அறிந்தவரே சிவமாவார் என்று திருமுலர் கூறுகின்றார். அன்புருவாகிய ஆண்டவனை அன்பாலேயே வழிபடல் வேண்டும். “பக்தி விலையிற் படுவோன் காண்க” என்கிறது மணிவாசகரருளிய திருவாசகமும். அன்புள்ள இடத்தில் இன்பம் தானே விளையும். ஆதலால் தான் ஆண்டவனை அனுபவித்த மேலான ஞானிகள் இன்பூட்டும் தேன், கரும்பு, பால், கற்கண்டு, சர்க்கரை எனப்பாடினர் போலும். அப்படிப்பட்ட கடவுளுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உளது. தமிழ் என்ற பதத்துக்கும் இனிமை என்ற பொருளுண்டல்லவா?

தமிழ்மொழியே உடல்; கடவுட்கொள்கையே அதன் உயிர். உடம்பில் உயிர் இல்லையென்றால் அது சடமேயாம். இதனையுணர்ந்துதான் மொழிக்கெல்லாம் முதலாகிய அகரமாக இறைவனைக் கண்டார்கள். வள்ளுவரும் அதன் முதன்மையைத் திருக்குறளிலே கரட்டியுள்ளார். இறைவனும் “அகாராணம் அகாரோஸி” என்று கூறியுள்ளார்.

பழந்தமிழர், தம் வாழ்க்கையில் காதற்றன்மையிலும் கடவுளைக் கண்டார்கள் என்பது—“சிறையாரும் மடக்கிளியே” “முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்” முதலிய தேவாரத்தால் தெரியவரும்.

தெய்வத்தமிழோ கலைப் பொக்கிஷமாக விளங்குகின்றது; அள்ள அள்ளக் குறையாத வளம் உடையது. அன்னிய நாட்டினருக்கூட நம் தமிழ் மொழியைத் தங்கள் பாஷையில் மொழி பெயர்த்து விரும்பிப் படிக்கின்றனர் என்றால் நம்மொழியின் பெருமையை அளவிட்டுக் கூறமுடியுமா?

இப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த தமிழ் மொழியையும் வளர்த்துப் பாதுகாப்பதற்கென்றே “நீர்கொழும்பில் இந்து வாலிபர் சங்க”த்தை இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அதாவது 1932-ம் ஆண்டில் நிறுவியுள்ளார்கள். இச்சங்கத்தின் நோக்கம் தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்ப்பதென்பதே. இளம் வயதுடைய வாலிபர்கள் தங்கள் எதிர்கால வாழ்க்கையைச் சீருற நடத்த இச்சங்கம் பெருந்துணையாக இருக்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இளம் வாலிபர்களே!

உங்கள் சங்கத்தின் வெள்ளி விழாவானது சிறப்புற நடைபெறுவதாகுக. உங்கள் நெறியை திருவருள் நெறியாகவும், அந்நெறியில் உங்கள் ஓர்வனம் திவ்விய ஓர்வனமாகவும், அதுவே தெய்வீக வாழ்க்கையாகவும் கொண்டு நடத்தி உங்கள் ஆத்மீகப் பாகையை சீர்படுத்துங்கள். அதுவே உங்கள் அனைவருக்கும் மேலாம் இன்பத்தைக் கொடுக்கும். அப்போதுதான் நீங்கள் அனைவரும் “ஊனடைந்த உடம்பின் பிறவி”ப்பயனை அடைந்தவர்களாவீர்கள்.

சங்க உறுப்பினர்களுக்கும், சங்க வாலிபர்களுக்கும், விழாவில் கலந்து கொள்ளும் ஏனைய அன்பர்களுக்கும் எல்லா நன்மைகளையும் நீண்ட ஆயுளையும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக.

உங்கள் சங்க வெள்ளி விழா ஆண்டவன் திருவருளால் இனிது நடைபெற ஆண்டவன் திருவடிகளை என்றென்றும் ஏத்துகின்றேன்.

“தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே”

சைவமும் தமிழும் தழைத்தினி தோங்குக.

ஓம் தத் ஸத்.

“ மலர் மிசை ஏகினுள் ”

பண்டித மணி திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்,
தமிழ் வீரவுரையாளர், சைவாசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரி, திருநெல்வேலி.

பு மங்களகரமானதொரு பொருள். அதற்கு மலர் என்பது மற்றொரு பெயர். மலர்களுக்குள்ளே தலை சிறந்ததும், வண்டுகள் மொய்யாததும், தெய்வங்கள் உவப்பதுமான மலர் இருதய மலர். இருதய மலரைச் சிதம்பரம் என்று சொல்வதும் உண்டு. சித்—ஞானம், அம்பரம்—ஆகாயம். ஞானாகாயம் என்று பொருள். இருதய மலர் வஞ்சனை என்ற வண்டு மொய்யாமற் காக்கப்படுமானால், அது ஞானாகாயமாகிய சிதம்பரம் என்று சொல்லப்படும். மகாஞானிகள் நடராஜமூர்த்தியைச் சிதம்பரத்திலே தரிசிக்கின்றார்கள்.

“ தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்
மனன் நேர்பு எழுதரும் வாணிற முகனே ”

என்கின்றது திருமுருகு.

‘ தந்தொழின் முடிமார் ’ ஆவார், ‘ தங்கருமஞ் செய்வார் ’ அவர்களே ‘ தவஞ் செய்வார் ’ என்கின்றார் வள்ளுவ நாயனார். ‘ தங்கருமஞ் செய்வார் ’ ஆவார் செய்வன தவீர்வன அறிந்து, தத்தமக்குரிய கருமங்களைக் கடைப்பிடிக்கின்றவர்கள். அவர்களுடைய மனம் வஞ்சனை முதலிய மாசுகள் அற்றது. தாவில் கொள்கை—குற்றமில்லாத கோட்பாடு. குற்றங்களாகிய மறு இல்லாத மனத்திலேதான், சுப்பிரமணிய சுவாமியின் திருமுகங்கள் உதயமாகும்.

ஒருவன் நாள்தோறுங் கணந்தோறுந் தன் மனத்தைப் படித்துத் தூய்மை செய்து வருவான் ஆனால், அது ஒரு நாளைக்கு மாசற்றதொரு மலராய் மலர்ந்து மிளிரும். அப்படி அது மிளிரும் போது அங்கே ஒரு தெய்வம் அந்த மலரில் கருணையாகிய தேன் சொரிய வீற்றிருக்கும். அந்தத் தெய்வத்தை வணங்கித், ‘ தெய்வமே எங்கிருந்து, எப்பொழுது இங்கே எழுந்தருளியது ’ என்று வினவினால், அது சிரிக்கும். கேட்ட கேள்வியின் தப்பை நினைந்துதான் அது சிரிக்கும்.

எப்பொழுதாயினும் அந்தத் தெய்வம் எந்த இடத்திலிருந்தும் பிரிந்ததில்லை. ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்துக்கு அது போவது வருவது இல்லை. அது எங்கும் வியாபகமாயிருப்பதொரு பொருள்.

ஒரு பெரிய மரத்தை அது நின்ற இடத்திலிருந்து பெயர்த்து விடுங்கள். அது நின்ற இடத்தில் மற்றொரு பொருள் வீற்றிருக்கும். அதற்கு ஆகாயம் என்பது பெயர். அதை ‘ எப்பொழுது இங்கே எழுந்தருளியது ’ என்று கேட்பதுண்டா ?

ஆகாயம் முன்னமே அங்கேதானே இருந்தது. அதனை நாம் காணவில்லை. மரம் அதனை நமக்குத் தெரியாத பிரகாரம் மறைத்திருந்தது. மறைப்புப் போக ஆகாயம் நமக்குத் தெரிகிறது. நாம் முன் காணாமையால், ஆகாயம் அந்த இடத்துக்குப் பிந்தி வந்தது அன்று.

மனமலரில் இறைவன் முப்பொழுதும் வீற்றிருக்கின்றான். வஞ்சக மரம் அதனைத் தெரியாத பிரகாரம் மறைவு செய்து நிற்கின்றது. சிரத்தை என்கிற கோடரியினாலே, அந்த மரத்தைப் பெயர்த்து விடுவோமானால், நமது மனமலர் சிதம்பரம் ஆகும். சிற்சபேசன் அங்கே வீற்றிருப்பது நமக்குத் தோன்றும்.

அவன் அங்கே வீற்றிருப்பதற்குக் காலநிர்ணயஞ் செய்தலாகாது. அது முன்னமே முடிந்த விஷயம். எப்பொழுது ஆன்மா உண்டோ, அப்பொழுதே கடவுள் ஆத்மாவை ஊடுருவியிருக்கின்றார். அதனாலேதான்,

‘ மலர்மிசை யேகினுள் ’

என நடந்து நிறைவேறிய காலத்தில் வைத்து, இறைவன் புகழ் துதிக்கப்படுகின்றது.

‘ மலர்மிசை யேகினுள் மாணடி சேர்ந்தார்,
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.’

நீர்கொழுப்பு இந்துவாலிபர் சங்க
இந்தாள் போஷகர்
உயர் திரு. மு. அருளாபலம் அவர்கள்.

சைவமும் தமிழும்

733

திரு. கை. சிவபாதம் அவர்கள், வித்தியாதரிசகர், நீர்கொழும்பு.

சைவசமயம் தோற்றிய காலம் எது என்பதைக் கூறவல்லார் யாருமில்ர். அதுபோலவே, தமிழ்மொழி தோற்றிய காலத்தையும் வரையறுத்துக் கூறவல்லார் எவருமில்ர். இவையிரண்டும் மிகமிகத் தொன்மை வாய்ந்தன; மிக நெருங்கிய தொடர்புடையன. சைவம் தழைத்தோங்கினால், தமிழ் தழைத்தோங்கும். தமிழ் நலிவுற்றால் சைவமும் நலிவுறும். சங்க காலத்திலும், பிற்காலத்திலும், இக்காலத்திலும் சைவமும் தமிழும் இரண்டறக் கலந்த நிலையிலேயே இருந்தன, இருக்கின்றன. சில பிற சமய நூல்களும் தமிழ்மொழி வாயிலாக எழுந்தனவேனும், சைவசமய நூல்களே தமிழ்மொழியிற் பலவாகும். பத்துப் பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலிய சங்க நூல்களும், பதினெண் கணக்கு, ஐம்பெரும் காப்பியம் போன்ற சங்கமருவிய நூல்களும், பல்வேறு சமயத்தாரால் ஆக்கப்பட்டனவேனும், அவற்றில் சைவசமயக் கொள்கைகள் விரவியிருத்தல்போல் பிறமதக்கோட்பாடுகள் பெருமளவில் இடம் பெறவில்லை. தேவார திருவாசகங்களும், ஆழ்வார் பாடல்களும், பெரிய புராணம், கம்ப ராமாயணம், வில்லி பாரதம் முதலிய இதிகாசங்களும், மற்றும் தல புராணங்களும், சைவ மணத்தையே கமழ்கின்றன. தேம்பாவணி, சீரூப்புராணம் முதலிய பிறசமய நூல்கள் தானும் பொதுப்படையாக சைவத்தின் மூலக்கொள்கைகளுக்கு முரணாகதவாறு அமைந்திருக்கின்றன, எனவே பூவும் மணமும் போலவும், யாமும் இசையும் போலவும், சைவமும் தமிழும் ஒன்றியே மிளிர்கின்றன.

கடவுள் என்னும் பழந்தமிழ்ப் பதத்திற்கு உள்ளத்தைக் கடந்தது என்பது பொருள். (கட + உள், உள் + கட, உள்ளம் + கடந்த) பண்டைத் தமிழர்கள் இச்சொல்லால் இறைவனைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிந்துநதி நாகரீகம் சந்திரேற்குறைய ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதென்றும் தமிழர்களுடைய நாகரீகத்தின் ஒரு பகுதியே அது என்றும், கருதப்படுகிறது. அண்மையில், புதை பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள், சிந்துநதி நாகரீகச் சின்னங்களை ஆராய்ச்சி செய்கையில், கடவுள் என்ற சொல், அக்காலத்துக் கோவில்கள் என்று கருதப்படும் பலவிடங்களில், கற்றூண்களிலும், வாயில்களிலும் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டார்கள். ஆகவே, மிக நுண்ணிய பொருளையுடைய 'கடவுள்' என்னும் இக் காரணப் பெயரை பழந்தமிழர்கள் இறைவனுக்கிட்டு வழங்கினர் எனில், அவர்கள் தொன்மைக்கும், மொழி நுண்மைக்கும், புலமைக்கும் வேறு சான்றும் வேண்டுமோ!

பண்டைத் தமிழர்கள் இறைவனை இயற்கையில் கண்டனர். ஐம்பெரும் பூதமும், மதியமும், ஞாயிறும், திசையும் ஈசன் வடிவங்களே. உலகமும், உலகத்துயிர்களும், அவ்வுயிர்களாலே துயக்கப்படும் பொருளும், அவன் ஆணைவழி இயங்குபவையே. அவனியல்பை உள்ளத்தால் உள்ள, வல்லாரே வீடுபேற்றிற்குரியர். நற்றிணை இத்தகைய பொருளைப் புலப்படுத்துகிறது. அது,

“ மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூநீர்
வளைநரல் பௌவ முடுக்கை யாக
விசும்புமெய் யாக திசைகை யாக
பசங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணை
வியன்ற தெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வ னென்ப ” என வரும்

பரிபாடலில் ஒரு செய்யுளும் இக்கருத்தைக் கூறுகிறது.

“ தீயினுள் தெறல்நீ பூவினுள் நாற்றம்நீ
கல்லினுள் மணியும்நீ சொல்லினுள் வாய்மைநீ
அறத்தினுள் அன்புநீ மறத்தினுள் மைந்துநீ

வேதத்து மறைநீ பூதத்து முதலும்நீ
 வெஞ்சுடர் ஓளியும்நீ திங்களுள் அளியும்நீ
 அணைத்துநீ அணைக்கினுட் பொருளுநீ ஆதலின்
 உறைவும் உறைவது இலையே

என வருவது அது. ஈசன் இயற்கை யெங்கனும் கரந்துறைகின்றான். அண்ட சராசரங்கள் யாவும் அவன் திருவிளையாடல்களே. சிவன், முருகன், மாயோன், இந்திரன் முதலிய தெய்வங்களைப் பண்டைத் தமிழர்கள் வணங்கினார்கள். “ யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் ” என்றும், ஒன்றே குலமும் ஒருவனே இறைவன் என்றும் கொண்டனரேனும், அவ்விறைவனுக்குப் பல நாமங்களையும், பல உருவங்களையும் கொடுத்து உருவகித்தனர். குறுந்தொகையிலே கடவுள் வாழ்த்துப்பாடாக அமைந்த,

“ தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி
 பவழத் தன்ன மேனித் திகழொளித்
 குன்றி யேய்க்கு முடுக்கைக் குன்றின்
 நெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடல் நெடுவேற்
 சேவலங் கொடியோன் காப்ப
 ஏம வைக லெய்தின்ற லுலகே.”

என்னும் பாடல், ஆறு அடிகளால்மைத்து, ஆறுமுகக் கடவுளின் ஆறு உறுப்புக்களையும் புலப்படுத்தி, அடியார்களின், மனக்கண்களின் முன்னே முருகனின் தாமரைபோன்ற திருவடிகளையும், பவளம் போன்ற திருமேனியையும், திகழும் ஒழியையும், செந்திர உடையையும், நெடிய வேற் படைபையும், சேவல் கொடியையும் தோன்றச் செய்து, மனத்தையும், கருத்தையும் தியானத்திலே ஈர்க்கின்றது. இவ்விதமே கலித்தொகையில்,

“ ஆறறி யந்தணர்க் கருமறை பலபகர்ந்து
 தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரந் தீ மடுத்து

என்ற தொடக்கத்தையுடைய பாலில், ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் சிவனை முன்னிலைப் படுத்தி அவன் பிரபஞ்ச ஈடேற்றத்திற்காக ஐந்தொழில்களை புரியும்பாது உமாதேவியார் பார்க்க, அடுக்கின்ற கொட்டி பாண்டரங்கம் கபாலம் முதலிய கூத்துக்களை எம் மனக்கண்முன் தோற்றுவித்து இறைவனைப் பரவுகின்றார். சிலப்பதிகாரத்தில் “ நூதல்விழி நாட்டத் திறையோன் ” “ பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் ” “ ஆலமர் கடவுள் ” எனப் பலவாறு சிவன் கூறப்படுதலுங் காண்க.

சிவநெறியுஞ் செந்தமிழும் தேவாரத் திருவாசக காலத்தில் மிக நெருக்கமாக ஒன்றியிருந்தன.

“ நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றோடு நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

என்றும்,

“ தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
 எந்நாட்டவர்க்கு மிறைவா போற்றி

என்றும் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் சைவத்தையும், தமிழையும் தென்னாட்டையும் தொடர்பு படுத்திப் பாடியுள்ளார். சமய குரவர் நால்வரும் பக்தி ததும்பியு பாடல்கலைக் கடல்மடை திறந்தாலொப்ப பாடியருளினார். தளர்வுற்றிருந்த சைவந் தழைத்தோங்கியது. நலிவுற்றிருந்து தமிழ் புத்துயர் பெற்று நலஞ்சிறந்தோங்கியது. சைவத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட தமிழர் பண்பாடு வலிவு பெற்றது. “ ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாத் காயிரம் திருநாமம் பாடி ” என்றும், “ ஆவுரித்துத் தின்றமுலும் புலையரேனும், கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில், அவர் கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவுளாரே ” என்றும் சிவநெறியின் மிக முக்கியமான இரு உண்மைகளை இச் சமயகுரவர்கள் பலகாலும் விளக்கிப் பாடினார்கள். அன்பு என்னும் பாசத்தால் சைவர்கள் பிணிக்கப்பட்டனர். சைவசமயம் அன்புச் சமயமாகத் திகழ்ந்தது. சைவ நல்லடியார் பலர் தோன்றினர். சாதி, குலம், தொழில் முதலியவற்றால் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் அன்பின் முன் நிற்க முடியாது ஓடின. வேட்டுவ குலத்திலே அவதரித்த கண்ணப்பர் ஈசனிடத்திலே கொண்ட அளவீடற்கரிய அன்பு காரணமாக அவர் மென்று சுவைத்துப் படைத்த ஊனும் அமுதமாயிற்று வாயிலே கொண்டுவந்து உமிழ்ந்த நீரும் தூய்மையான தீர்த்தமாயிற்று. ஈசன் குலத்தை வேண்டுவதில்லை; அன்பையே வேண்டுகிறான்.

தேவார திருவாசகம் முதலிய பன்னிரு திருமுறைகளும் வேதாகம சாரம் என்று கொள்ளுதல் மிகையாகாது. சைவ சித்தாந்தப் பிண்டம் பொருள் முழுதும், திருமுறைப் பாடல்களிலே விரவியிருத்தல் கண்கூடு. ஆயினும் மெய்கண்டாரும், அவர் மணைக்கர்களுமே, சைவ சித்தாந்தத்தைத் தருக்க ரீதியாக அமைத்தருளினர். சிவஞானபோதம் தமிழ்மொழியிலே எழுந்து முதநூலா, அன்றி வடமொழி நூலின் மொழிபெயர்ப்பா என்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுதல் அதிக பயனைத்தராது. சித்தாந்த நூல்கள் பதினான்கும் இப்போ தமிழிலேயே இருத்தலைக் காண்கிறோம். இவற்றைச் சைவர்கள் தேவார திருவாசகங்களைப் போல தமிழ்மொழியிலேயே படித்துத் தெளிகிறார்கள். வேதாகமங்கள் அம்மொழியிலிருப்பினும், அவற்றின் கருத்து பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் இயல்பை தெரிவித்தலே. இதைச் 'சிவப்பிரகாசத்தில்' வரும் பதியின் சொரூபலக்கணச் செய்யுள் தெளிவாகக் கூறுகிறது.

“ பலகலையா கமவேதம் யாவையினுங் கருத்துப்
பதிபசு பாசந்தெரித்தல், பதியுமே யதுதான்
நிலவுமரு வருவன்றிக் குணங்குறிக ளின்றி
நின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி
அலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி
யகண்டிதமா யானந்த வருவா யன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து னோரே ”

சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடுகளைச் சிலர் தமிழ்மொழியாலன்றிப் பிறமொழி வாயிலாகவும் விளக்கப்புகுந்து இடர்ப்படுவதை நாம் காண்கின்றோம். சிவநெறி செந்தமிழுக்கே சிறப்பாயமைந்தது. தமிழ்மொழியில் ஆழ்ந்த பழக்கம் அற்றோர் சைவசித்தாந்த நுண்கருத்துக்களை ஐயந்திரிபற விளக்கிக் கொள்ளுதல் இயலாததாகும். ஆயினும் தமிழும், சைவமும் கடல்போல விசாலமுடையன. பல்வேறு சமயக்கொள்கைகளையும் தமிழ்மொழி மூலம் விளக்குதற்கு இம்மொழி இடங் கொடுக்கின்றது. அது போலவே, பல்வேறு சமயங்களும் சைவசமயத்துள்ளே ஒடுங்குதற்கு இடமிருக்கின்றது. பல்வேறு சமயக் கொள்கைகளையும் எம் சித்தத்திற்கெட்டியவாறு ஆராய்ந்ததின் பயனாக, தமிழனுக்குச் சாலப் பொருத்தமான சமயம் சைவசமயமே என்று காய்தலுவத்தவின்றிக் கூறுகின்றோம். ஆயினும் கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம், புத்தம் முதலிய மதங்களைக் கைக்கொண்டுள்ள எம்மினத்தவர் இலட்சக் கணக்கானோர் எம்மிடையே இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லோரையும் எப்பொழுதுமே எம் சகோ தரர்கள் போலே பாவித்துக் கண்ணியமாக நாம் நடத்தி வந்திருக்கின்றோம். வற்புறுத்திச் சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்பும் வழக்கம் சைவர்களிடையே யாண்டும் இருந்திருக்கவில்லை. சமய வாதங்களையன்றிச் சமயப் பூசல்கள் சைவசமய சரித்திரத்திலே இல்லை என்று துணிந்து சொல்லலாம்.

பூர்வபுண்ணிய பலனாய் சிவநெறி நின்றொழுகும் தமிழினத்தில் எம்மிற்பலர் பிறக்கும் பாக்கியம் பெற்றும், எம்மொழியையோ சமயத்தையோ ஆழ்ந்து கல்லாது விடுத்து மொழிப்பற்றும், சமயப்பற்றுமின்றி வாழ்தல் எத்துணை பேதைமை என்பதை நாமெல்லாரும் சிந்திக்கவேண்டும். ஈழ நாட்டிலே இப்போதைய அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கும் தனிச் சிங்களமொழிக் கொள்கை தமிழ் மொழியின் நியாயமான விருத்திக்குத் தடையாயிருக்குமோ என்ற கவலை தமிழ் மக்கள் ஒவ்வரு வரிடையேயும் இருக்கின்றது. இவ்விஷயத்தில் தமிழ்மக்கள் விழிப்பாயிருத்தல் நியாயமானதே. தமிழ்மொழி தளர்வுற்றால், சைவம் தளர்வுறும். எனவே கற்பனைக்கும் எட்டாத காலம்தொட்டு எம் முன்னோர் போற்றிப் பேணி வளர்த்துவந்த எம்மொழியையும் சமயத்தையும் பாதுகாத்தல் எம் கடமையாகும்.

குழந்தையினது போன்ற கபடமின்மையோடு ஆழ்ந்த யோசனையையும் இணைத்துக்கொள். அனைவரோடும் ஒத்துவாழ். அகந்தை நீனைவையு முழுவதும் ஒழித்துவிடு. ஒரு கஷ்டிச் சார்பான கருத்துகட்கு இடம் கொடாதே. பயனற்ற வாதப்போர் பெரும்பாவமாம்.

—சுவாமி விவேகானந்தா

பாலை நிலமா பார்புகழ் மருதமா ?

பண்டிதர் திரு. பொ. கிருஷ்ணாபிள்ளை அவர்கள்,

தமிழ் விடுவரையாளர், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி, பலாலி.

மதுரை மாநகர் தமிழின் மதுரம் கனிந்தொழுகும் பழையபதி. நரியெல்லாம் பரியாகிய திருவிளையாடல் நிகழ்ந்த அதிசய பூமி. அங்கு நாம் கண்டு கேட்டறியாத பல அதிசயங்கள் நிகழ்வதாகக் குமரகுருபர முனிவர் தெரிவிக்கின்றார். பெரும் பொல்லாப் பாழ் நிலமாகிய பாலை நிலத்தூடே கடுவிசைத் தேரிலமர்ந்திருக்கும் தலைமகன் சென்று கொண்டிருக்கிறான். பசுமையற்ற பாலையில் திடீரெனப் பசுமரக்காவைக் காண்கின்றான். என்ன அதிசயம்! “இது பாலையா பசுமரச் சோலையா” என அவன் எண்ணுதற்குக் காரணமாகக் கரும்பும் கனியும் இளநீரும் தோற்ற மளிக் கின்றன. குளிர்ந்த மருதநிலத் தோற்றம் அவன் கண்முன்னே பாலைவனத்திடையே தென்படுகிறது. தனது கண்ணிலேயேதான் இதனைப் பார்க்கிறான். அப்படிக் கண்மயக்கோ கண்ணயர்வோ வந்தெய்தாத விழிப்பு நிலைமையேதான் இவ்வதிசயத் தோற்றம் ஏற்படுகிறது. இதனைக் கண்ட தலைமகன் தன் வலவளை நோக்கி “பாரெங்குங் கண்களினே” என வியப்போடு அவனுக்குக் கூறுகிறான். இந்த அதிசயத்தை அவனையும் கண்களினாலேயே பார்க்குமாறு, கேட்கிறான்.

மதுரைமாநகரே அற்புதம் வாய்ந்தது. இப்படித் திடீரென விளைந்த அற்புத விளைவால் தலைமகன் மதுரைப்பிரான் முன் நிகழ்த்திய அதிசயங்களைத் தேரூர் வலவனுக்கு விளம்புகின்றான். “இரு செந்தாமரைகள் மிக்க கடினமான கல்லைக் கனியாக்கிய அதிசயத்தை நீ வேறெங்காவது கண்டதுண்டா? மென்மலர் வன்கல்லைக் குழைத்ததனினும் பேராச்சரியம் பயப்பது அத்தாமரையே. கல்லினும் வலிய பெரும் இரும்புக் குன்ற மொன்றனையும் கசிந்துருகச் செய்த காரியம்தான்.

‘வரும்புண்ட ரீக மிரண்டாலொர் கல்லுமென் வன்னெஞ்சமா மிரும்புங் குழைத்த மதுரைப் பிரான் வெற்பில்..... தேர்வலவ’ பாகனே! மதுரை அரசாகிய சிவம் தமது இரு திருக்கரங்களாகிய தாமரை மலர்களாற் பென்னம் பெரிய மேருவைச் சிறிய வில்லாக்கி வளைத்து விளையாட்டியற்றினான். இதனைத் தமிழலக்கியம் “மேரு வரைக்கும் வந்தன்று வளைவு” என்று அதிசயமாக எடுத்தியம்புகின்றது. இறைவனுடைய திருக்கரமாகிய தாமரையின் மென்மைதான் கல்லையும் கனியாக்கியது. உலகப் பிரசித்தமான இந்த நிகழ்ச்சிக்குக் காரணம் யாதெனப் பாகனே நீ யறிய வல்லாயோ? அதிகம் கடினப் பொருளை வளைப்பவர் முதற்கண் மென்மையான பொருளை வளைத்துப் பயின்று கொள்ளல் உலக வழக்கல்லவா? என்மனமாகிய இரும்பை வளைக்குமுன் இறைவன் அதனினும் மெல்லிதாகிய மேருவை வளைப்பது அவசிய மல்லவா? மேருவை வளைத்தபின்தான் வேறொரு செம் (பாத) தாமரையால் என் வன்னெஞ்சமா மிரும்புங் குழைத்தான் மதுரைப் பிரான்” எனத் தலைமகன் பாகனுக்குச் சிவத்தின் அருள் வள்ளற்றன்மையைக் காட்டுவதற்கு மதுரைப்பிரான் என்ற தொடரை நயம்பயக்கக் கூறுகின்றான்.

இறைவன் ஆன்மாவைப் பக்குவப்படுத்தித் தன்மயமாக்கி ஆண்டுகொள்ளுவதற்காக நெஞ்சினிடத்தே திருவடி சூட்டுதலைத் தலைமகன் அருமையும் பெருமையும் வியப்பும் பக்தியும் மீதூர இங்ஙனம் ‘என் வன்னெஞ்சமா மிரும்புங் குழைத்த’ பிரான் என்கிறான். இரு திருக்கரத்தாமரையால் கல்லாகிய மேருவை மெல்லென வளைத்து அதன்மேற் கடினமான நெஞ்சாகிய இரும்பை வளைத்துப் பக்குவப்படுத்திய—சிவனைச் சிவச் சொருபமாக்கிய—பரமனைப் பிரான் என்னுது வேறெச் சொற்கொண்டு தலைமகன் வழங்க முடியும்?

ஆகவே அதிசயம் விளைக்கும் மதுரைப்பிரான் அருளாட்சியில் பாலை பசுந்தரையாவது முதற்கண் ஆச்சரியமாகத் தோன்றினும் இறைவன் திருவிளையாடல் பரிமளிக்கும் பூமியில் இவையெல்லாம் நிகழ்க்கூடியனவே. சிவனடியவனாகிய சம்பந்தப் பெருமானே,

‘ கள்ளம் பொழில் நனி பள்ளித் தடங்கட மாக்கி அஃதே வெள்ளம் பணி நெய்த லாக்கிய வித்தகன் ’ ஆயிருப்பின் (பதினேராம் திருமுறை—ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம் 4ம் பாடல்) சிவன் வித்தக விகிர்தனாயிருத்தல் வியப்பன்றே.

“ வரும்புண்ட ரீக மிரண்டாலொர் கல்லுமென் வன்னெஞ்சமா
மிரும்புங் குழைத்த மதுரைப் பிரான்வெற்பி லேழ்பரியோன்
விரும்புந் தடமணித் தேர்வல வாவுவெஞ் சுரமிதன்றே
கரும்புங் கனியு மிளநீரும் பாரெங்குங் கண்களினே ”

தலைமகன் பாலைவனத்தின் கண் தன்னை உயிராக உடைய தலைமகளின் உருவெளித் தோற்றத்தைக் காணுகிருள். கரும்பு அவளது இணைந்த புருவம் இரண்டாகவும், கனி அவளது வாயிதழாகவும், இளநீர் அவளுடைய பொன்னை வென்ற மார்பகமாகவும் உருவகிக்கப்படுகின்றன. இப்பாட்டின் கண் சூரியதேவனும் விரும்புகின்ற தேரூர வல்ல பாகனெனத் தன் பாகனைத் தலைமகன் புகழ்வதற்குக் காரணம் தன்னைப் பிரிந்து வாழமுடியாத் தலைமகளிடம் தன்னை விரைந்து சேர்க்கு மாறு கேட்கும் குறிப்பாகும்.

அந்நிய மொழி பேசும் அயல் மதத்தவர் சூழலில் இருபத்தைந்து வருட காலமாக நீர்கொழும் புச் சைவத் தமிழ் நன்மக்கள் பெருந்தொண்டு செய்து முன்னேற்றம் பெற்று அரிய வெள்ளி மலரையும் அலரச் செய்ததை நினைக்கும்பொழுது பாலைநிலத்திடையே பார்புகழ் மருதம் தோற்றும் இப்பாடல் ஞாபகத்துக்கு வருதல் இயல்பே.

வெல்க தமிழ்! ஓங்குக சைவம்!

கஷ்ட நட்டத்தைக் கண்டு வாடி வருந்துவது இலட்சியத்திற்காக உழைக்கும் தொண்டனுக்கு ஏற்றதல்ல; ஏளனத்திற்குரியது. வருத்தத்தை ஒதுக்கித் தூற்றலைத் துச்சமென்று எண்ணி சுகத்தை மறந்து நேர்மையைக் கடைப்பிடித்து வஞ்சகச் செயலைக் காறி உமிழ்ந்து உள்ளத்தில் சஞ்சலமோ சலிப்போ ஏற்படாவண்ணம் ஓயாது தளராது உறுதி பெற்று உழைத்தால்தான் நம் இலட்சியம் ஓர் உருப்பெறும். வெற்றியும் கிட்டும்.

—ஓர் அறிஞர்

தமிழ் மன்னரும் அறங்கூறவையமும்

பண்டிதர் க. மயில்வாகவான், தலைமை ஆசிரியர்,
விவேகானந்த வித்தியாலயம், நீர்கொழும்பு.

பண்பட்ட தமிழ்க் குரல் ஒன்று கேட்கிறது. அது மரேக்கத்து நப்சலையார் என்னும் பழந்தமிழ்ப் புலவரின் குரல். சோழவேந்தன் கிள்ளிவளவனைத்தான் அழைக்கின்றார் அவர். அரசனுக்கு ஏதோ கூறுவதைக் கேட்கிறோம். 'வேந்த! எங்ஙனம் நினைப் புகழ்ந்து கூறுவேன்' என்று சொல்கின்றார். காரணம் இல்லாமல் இல்லை அந்தக் கிள்ளி வளவன் முன்னோர்கள் கொடையிலும், வீரத்திலும் சிறந்தவர்களாம். இப்பொழுது வளவன் பால் வீரத்தையோ கொடையையோ கண்டு பெருமைப்படுவதற்கு இல்லையாம். சோழர் தலைநகரான உறையூரில் பன்னெடுங்காலமாக அறங்கூறவையம் நிலைபெற்றிருந்ததாம். ஆம், கொடையும், வீரமும், நீதியும் பண்டைத்தமிழகத்து ஜீவநதிகள்; அவை என்றும் வற்றுது ஓடிக்கொண்டிருந்தமையின் தமிழர் வாழ்வு செழித்து மலர்ந்தது.

தமிழகம் முற்காலத்தில் சேர நாடு, சோழ நாடு, பாண்டி நாடென முப்பெரும் பிரிவுகளுடன் விளங்கியமையை யாவரும் அறிவர். இந்நாடுகள் மூன்றும் கடல்வளம், மலைவளம் என்பனவற்றில் சிறந்திருந்தன. இவற்றின் தலை நகரங்களாக "மாட மதுரையும்," "பீடார் உறந்தையும்" "கலிகெழுவஞ்சியும்" "ஒலிபுனர் புகாரும்" விளங்கியதாகச், சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. முடிபடைவேந்தரும் குறுநிலமன்னரும் வேளிருங் கோல்கோடாது மக்களை மாண்புடன் காத்தனர் நாட்டில் சிறந்த பண்பாடும் உயர்ந்த நாகரிகமும் நிலைபெற்றன. அக்காலத்து வாழ்ந்த மக்கள் அனைவரும் தூணியங்களையோ அவற்றின் பெருக்கத்திற்குரிய நீர் வசதிகளையோ பெரிதாகக் கருதினார்களில்லை. நீதியோடுபட்ட வேந்தனையே தனிமுதலாகக் கருதினர். ஏன்? மன்னவரைக் கடவுளாகவே மதித்தனர். இறையெனுந் தமிழ்ச்சொல் கடவுளையும், வேந்தனையும் உணர்த்தி நிற்பது இதற்குச் சான்று பகரும். பரிமேலழகர் என்னும் தமிழ்ப் பெரியார் இறையெனுஞ் சொற்குப் பொருள் கூறும் வழி, உலக பாலர் உருவாய் நின்று உலகம் காத்தலால் இறையென்றார் என விரித்து விளக்கிச் சென்றார்.

வேந்தர்கள் நீதி திறம்பாது அரசாண்டனர். நீதி திறம்பி நடந்த வேந்தன் இழித்துரைக்கப்பட்டான். மழை பொய்த்த போதும், வருவாய் குறைந்தபோதும், இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் மாறுபட்டபோதும் மக்கள் அரசனைப் பழித்தனர். வேந்தர் தம்மரபின் பெருமை கெடாவண்ணம் நடந்தனர். கல்வியும், ஒழுக்கமும் வல்ல புலவர்களை அவையத்தே வைத்திருந்தனர். மன்னர் நீதியில் நின்றுத் தவறியவழி புலவர்கள் அவர்களுக்கு அறிவு புகட்டிக் காத்தனர். முறை தவறி நடக்கும் வேந்தன் கெட்டொழிந்து போவான் என்று தமிழர்கள் கருதினார்கள். கலித்தொகை என்னும் நூலுள் பெருங்கடுங்கோ என்பார் சூட்டின் மிகுதியால் வேரோடு மரங்கரிந்த செய்திக்கு ஒரு உவமை தேடுகிறார். எவரிடத்தும் முறை தவறி நடந்து பின்பு புகழ் இல்லையாகி கிளையும் தானும் கெடும் அரசனையே உவமையாகக் காட்டுகின்றார். தமிழ்மன்னர் பல போதுகளில் போர் புரிந்ததும் உண்டு. போர் இயற்கை நிகழ்ச்சிகளுள் ஒன்றாகவே கருதப்பட்டது. இடைக்குன்றார் கிழார் எனும் புலவர் பெருமான், "ஒருவனை ஒருவன் அடுதலுந், தொலைதலும் புதுவதன்றிவ் வுலகத்தியற்கை" என்று கூறிச்செல்வதில் இருந்து இது நன்கு புலனாகின்றது. தமிழர் போரினும் நீதி காத்தனர். போர் தொடங்கும் முன்னே பசுவையும், பார்ப்பனரையும், பெண்டிரையும், நோயாளரையும் தென்புலவாணர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும் மதலைகளைப் பெருதோரையும் வெளியேற்றினர். சுருங்கக் கூறுமிடத்து பண்டைவேந்தர்,

"கொடிது கடிந்து கோல் திருத்தி
படுவதுண்டு பகலாற்றி..." ..

வாழ்ந்தனர் என்றே கூறவேண்டும். அதாவது தீயவற்றை நீக்கி, செங்கோலைப் பாதுகாத்து, இறைப் பொருளைப் பெற்று தாரகக்கோல்போல நீதியோம்பி வாழ்ந்தனர்.

இக்காலத்தில் அரசியலார் நீதிமன்றங்களை நாடெங்கணுமமைத்து நீதி வழங்கி வருதலை நாம் காண்கின்றோம். இவை இன்று இருக்கும் நிலைமைக்கு வர எத்தனையோ நூற்றாண்டுகள் கழிந்தன என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். பண்டைத் தமிழகத்திலே சங்க காலத்திற்கு முன்பே நீதிமன்றங்கள் இருந்தன. அவை பெரும்பாலும், அரசிருக்கை மண்டபங்களிலே அமைந்திருந்தன. பண்டைத் தமிழகத்தார் நீதி மன்றங்களை அறங்கூறவையம் என்னும் பெயராலே வழங்கி வந்தனர். அறங்கூறவையம் என்பதற்குச் சிலப்பதிகார உரையாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல்லார், தருமா சனத்தார் வழக்குரைக்குமிடம் என்றே பொருள்கூறினர். தமிழ் லெக்ஸிக்கனுடையார் நியாய சபை என்று விளக்கினர். இம்மன்றங்கள் மூலமாகவே விசாரணைகள் நடைபெற்றன.

சோழ வேந்தர்களின், தலைநகராக நெடுங்காலமாக உறையூர் விளங்கியது. அது உறந்தையெனவும் வழங்கப்பெற்றது. அங்கு நெல்விளைவிற்குக் குறைவில்லையென்றும், விழவும் கூத்தும் என்றும் நிலைபெற்றிருந்தனவென்றும், அகநானூறு, நற்றிணை, புறநானூறு முதலிய தொகை நூல்களால் அறிகின்றோம். உறந்தை நகரில் உயரிய அறங்கூறவையம் ஒன்று அமைந்திருந்ததாகத் தெரிய வருகின்றது.

“.....அடுப்போர்ச் சோழர்

அறங்கெழு நல்லவை உறந்தை யன்ன.....” என வரும்

அகநூற்றடிகளும்,

“மறங்கெழு சோழர் உறந்தை அவையத்து

அறங்கெட அறியாதாங்கு” என வரும்

நற்றிணை அடிகளும்,

“அரைசகோல் கோடினும் அரங்கூறவையத்து

உரைநூல் கோடி ஒருதிறம்பற்றினும்.....” என வரும்

சிலப்பதிகார அடிகளும் இதனை நன்கு வலியுறுத்துகின்றன. இம்மன்றங்களிலே வேந்தர்களிலே பெரும்பாலும் நீதி வழங்கி வந்தனர். அன்றி அவர்களின் அதிகாரத்தைப்பெற்ற தண்டத் தலைவர்களும், பிறரும் முறை வழங்கியிருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு.

பண்டைநாளில் குற்றவாளிகளுக்குப் பலவித தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டன. மேலை நாடுகளில் கண்பறித்தார்பால் கண் வாங்குதல், பல் பறித்தார்பால் பல் வாங்குதல் என்ற முறையில் தான், தண்டனைகள் ஆரம்பத்தில் தோன்றினவாம். உரோம் முதலிய நாடுகளில் சித்திரவதை, நாடு கடத்தல் முதலிய தண்டனைகள் இடம்பெற்றிருந்தனவாம். தமிழ்மக்கள் பொய், களவு முதலிய வற்றை முற்றாக வெறுத்தொதுக்கினர். நாடெங்கணும் வாய்மை சுடர்விட்டெரிந்தது. மன்னர் திருட்டுத்தொழில், தலைகாட்டாமல் இருப்பதற்குத் தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுத்தனர். கள்வன் என்ற காரணத்திற்காக கோவலனுக்குத் கொலைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட செய்தி யாவரும் அறிந்ததே! குற்றவாளிகளுக்குச் சிறைத்தண்டனை இடும் வழக்கமும் அக்காலத்தில் இருந்தது. வர்த்திகள் என்ற பார்ப்பான் அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டிய புதையற் பொருளைச் சேர்க்கத்தவறிய குற்றத்திற்காகச் சிறைத்தண்டனைபெற்ற வரலாற்றைச் சிலப்பதிகாரத்தே கேட்கிறோம். கால் குறைத்தல், கை குறைத்தல், முதலிய தண்டனைகளும் இருந்திருக்கலாம். எவ்வாறெனில் பொற்கைப் பாண்டியன் பார்ப்பான் வீட்டுக் கதவினைத் தட்டிய குற்றத்திற்காகத் தன் கையினைக் குறைத்தான் அல்லவா? இப்படியான தண்டனை வழக்கம் இல்லாவிட்டால் வேறு தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். பண்டைக்காலத்தில் பிரம்பாலடித்தல், கழுவிவிடல், தலையில் எண்ணெய் வார்த்தல் முதலிய பல தண்டனைகளும் விதிக்கப்பட்டன என்பதற்குத் தக்க ஆதாரங்கள் நூல்களில் உண்டு.

இக்காலத்தே பல சட்ட நூல்கள் விளங்குதலை நாம் கேட்கின்றோம். நீதிகளைச் சட்டமாகத் தொகுத்த பெருமையை உரோமர்களுக்கே சரித்திராசிரியர்கள் ஒருமுகமாகக் கொடுத்துள்ளனர். தமிழகத்தின் பண்டைக்காலத்தில் தனியாக ஏதும் சட்ட நூல்கள் இருந்தனவா என்பனபற்றி ஆராயப்படவேண்டும். ஆனால் காலதேச இயல்புக்கொட்டி நீதி வழங்கப்பெற்றமை தேற்றம். சான்றோர்களின் கொள்கைகள் நாளடைவில் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். வடமொழியில் மனுதர்ம சாத்திரம் சுக்கிரநீதி, வியாழநீதி முதலிய பல நூல்கள் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள். வடமொழியில் உள்ள நீதி நூல்கள் ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி வழங்குவதனைக் கேட்கிறோம். ஆனால் தமிழர்களிடம் அத்தகைய பான்மை இருக்கவில்லை. பொது நீதி கூறும் தெய்வத் திருக்குறள் முதலிய நூல்கள் இக்கூற்றை வலியுறுத்துகின்றன. இதனாலன்றோ, பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும்

“ வள்ளுவர் செய்திருக்குறளை மறுவற நன்குணர்ந்தோர்கள்

உள்ளுவரோ மனுவாதி ஒருகுலத்துக் கொரு நீதி ”

என்று கூறிச் சென்றார். தமிழ்ப் புலவர்கள் அரசர்களை நியாய சாத்திரச் சமூக்கில் புகவிடாது பாதுகாத்தனர் என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. வேந்தர்கள், பிறர் பழிகூறுவோர் மொழிதேருது, தாம் மெய்யென்று கண்டவற்றை ஒப்பநாடி ஆராய்ந்து தண்டம் செய்தனர்.

ஒரு கருமத்தைப் புரிபவருக்கு நல்லதோற்றம் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை எவரும் ஒப்புக்கொள்வர். ஆங்கிலத்தில் அதனைப் பேஷனாலிரி (Personality) என்று கூறுகின்றனர். தமிழில் தன்மை என்று கூறலாம். தமிழகத்தார் நீதி வழங்குவோர்களிடம் நல்ல தோற்றம் இருத்தலையே பெரிதும் விரும்பினர். கரிகாற் பெருவளத்தான் என்னும் வேந்தன், தான் தோற்றத்தில் இளைஞனாய் இருத்தல் குறித்து நாணமடைந்து முதியவன்போல் வேடம் பூண்டு வழக்கு ஒன்றைத் தீர்த்து வைத்த செய்தி இதனை வலியுறுத்தும். புலவர்கள் இவனை “ இளமைநாணி முதுமை எய்தி உரை முடிவு காட்டிய உரவோன் ” என்று போற்றினர்.

பொருள் காரணமாக எழும் வழக்குகளிலே—வியாச்சியங்களிலே—முடிவு காண்பதற்குப் பண்டையோர் ஆட்சி, ஆவணம், அயலார் காட்சி என்னும் மூன்று விஷயங்களையும் நோக்கினர். ஆட்சியென்பது ஒரு பொருளைத் தனதென ஆண்டுவந்த உரிமை. ஆவணமென்பது பொருளின் உரிமையை விளக்கும் உறுதி சாசனம். அயலார் காட்சி என்பது சாட்சியாகும். சாட்சியைப்பற்றி பல அருமையான குறிப்புகள் சங்கநூல்களில் விரவி வரக் காண்கின்றோம். அறிந்த தொன்றனைப் பொய்த்துக் கூறுதலை யாவரும் வெறுத்தனர். அதனால், “ அறிகரி பொய்த்தல் ஆன்றோர்க்கில்லை,” என்று கூறி நின்றனர். பொய்ச் சாட்சி புகன்றவன் கீழ் இருந்த மரங்கூட வாடிவிடும் என்று தமிழ் நாட்டவர்கள் நம்பினார்கள். (கலித்தொகை)

உண்மையை நிச்சயிப்பதற்கு—உறுதி செய்தற்குச்—சத்தியம் செய்து கொடுப்பதும், தமிழரின் அடிப்பட்ட வழக்கமாகும். காதலியரைச் சமாதானப்படுத்துவதற்கு சர்வ சாதாரணமாகக் காதலர்கள் சத்தியஞ் செய்த வரலாறுகளை அகப்பாட்டுக்களில் யாண்டும் காணலாம். தெய்வத்தை தொட்டுச் சத்தியம் செய்தனர் அன்றி, அறவர்கள் அடியனைத் தொட்டும் சத்தியம் செய்தனர்.

பண்டைத் தமிழ்வேந்தர்கள் நீதிக்காக வாழ்ந்தார்கள். நீதிக்காகப் பெரிய தியாகங்களைக் கூடச் செய்தார்கள். சோழவேந்தன் ஒருவன் பகவின் துயரம் கண்டு நெஞ்சு நொந்து தன் மகன் புரிந்த குற்றத்திற்குத் தக்க கழுவாய் அவனைத் தேர்க்காலில் ஊர்ந்து கொல்லுதலே என்று கண்டு அங்ஙனமே புரிந்து நீதிக்காத்த பெருமையை அறிவேம்.

இவன் புகழ்,

“ வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க

ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சு சுடதான்றன்

அரும் பெறற் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன் ”

என்று பேசப்படுகின்றது. இவன் செயற்கருஞ் செயலைக் குறித்துச் சேக்கிழார் சுவாமிகள், தன் குலத்தை விளக்கப்பிறந்த ஒரு மைந்தன் என்பதைக்கூட அரசன் உணராமல், தருமத்தின் நீதியின் வழித்திறம்பாது செல்வதே கடப்பாடாம் என்று கருதி அருமந்த அரசியலைக்கூட நோக்காது இச் செயலைச் செய்தான் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பாருங்கள்! நீதி திறம்பினான். யானோ உலகாள் வேந்தன் என்று தன்னையே கேட்கிறான். “ மன்பதை காக்கும் தென்புலங்காவல் என்னுடன் பிழைத்தது. கெடுக என் ஆயுள்.” என்று தன் உயிரையே விடுகின்றான். தருமங் காத்த தமிழ் நாட்டின் பெருமைக்கு வேறும் வேண்டுமோ! வாழ்க தமிழர் நீதி.

நீர்கொழும்பு விவகாரனந்த வித்தியாலயத் தொடக்கவிழாவின்போது இந்து வாலியர் சங்கத்தலைவரும்
நீர்கொழும்பு மாநகரசங்கப் பிதாவுமாகிய உயர் திரு. ச. க. விஜயரத்தினம் அவர்கள் வித்தியாலயச்
சம்பவத்திரட்டுப்புத்தகத்தை ஆரம்பித்து முகாமைக்காரருடன் சேர்ந்து கைச்சாத்திடுகின்றார்.

இலங்கைமாதேவி திருப்பள்ளியெழுச்சி

பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார் அவர்கள்,
தமிழ் விரிவுரையாளர், மகளிர் கல்லூரி, உடுவில்.

- (1) ஏத்திடுஞ் சுதந்திர மலைமுக டதனில்
எழுந்தன நெழிற்றமிழர செனுங் கதிரோன்
போர்த்திடும் அடிமையின் புதையிரு ளகன்று;
புத்துணர் வெனும்பொலந் தாமரை மலர்ந்த;
வாய்த்திடு முரிமையின் சங்கொலி யார்த்த;
வழிவழி மைந்தர்நின் வாயிலில் வந்தோம்
ஆர்த்தெழு திரைக்கட விலங்கைமா தேவீ
அருளுடை யாய்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
- (2) செந்தமிழ் பேசுகின் மைந்தர்கள் வந்தோம்
சிறுமைகள் முறையிட வாயிலில் வந்தோம்
சுந்தரக் கிழக்கினில் மணிக்கொடி யெடுத்தோம்
தொல்பதிக் கோணத்தி வரணிலை தொடுத்தோம்
வந்திடும் வடக்கினில் வயிரிய மார்த்தோம்
மற்றுள திசைதொறும் வாழ்த்தொலி கண்டோம்
இந்துவிற் பிறங்கிடு ழிலங்கைமா தேவி
ஈன்றவ ளேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
- (3) எண்ணிய முடித்திடும் இளைஞர்க ளொருபால்
எழில்மலைப் பெருவள மீட்டுந ரொருபால்
திண்ணிய மந்திரத் திருவின ரொருபால்
திகழ்தமிழ்ச் சோனகத் துணைவர்க ளொருபால்
மண்ணில்நின் பழைமைகள் மதிக்குந ரொருபால்
மானத்தை விற்றிடா வாய்மைய ரொருபால்
புண்ணியச் செல்விநின் புதல்வர்க ளலமோ
பூங்கொடியே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
- (4) விற்கொடி புலிக்கொடி கயற்கொடி மன்னர்
விரும்பினின் மடித்தலம் ஆண்டமை பாடி
முற்கொடி நந்தியின் தொன்மையும் பாடி
முடியுடை யெல்லாளன் முதன்மையும் பாடிப்
பொற்கொடி மாவலிப் புனற்கொடி யாட்டி
புதுவளந் தந்தெமைப் புரப்பதும் பாடி
முற்குடிப் புதல்வர்க ளுரிமையின் வந்தோம்
முன்னவ ளேபள்ளி யெழுந்தருளு ளாயே!
- (5) எல்லோர்க்கும் வீடுதலை விடுதலை யென்ற
இனித்திடு சொல்லன்றிப் பொருளில்லைத் தாயே
வல்லவர்க் கோரறம் மற்றவர்க் கிலையோ
வாயிழந் திட்டபின் வாசகம் ஏலே
எல்லைகள் குமரியும் இமயமுந் கொண்டே

- யிருந்தர சாண்டவட் கிங்கிட மீலையோ
சொல்லிது நின்செவிப் படமுறை யிடுவோம்
சுடர்த்தொடி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
- (6) வாயுடை மக்களை யூமைக ளென்றால்
மற்றவர் தாய்மொழி மறுமொழி யென்றால்
தாயவள் நெஞ்சகந் தான்சலி யாளோ
தரணியர் கைகொட்டித் தாஞ்சிரி யாரோ
ஆயநல் விடுதலைக் கார்பொருள் யாதோ
அடிமைய ராகிநா மழிவது தானோ
சேயரெஞ் சிறுமையை முறையிட வந்தோம்
திருவுடை யாய்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
- (7) தன்மொழி யழிந்தபின் சாதியு முண்டோ
தரணியிற் றமிழினந் தாயின மன்றோ
தொன்மொழி தமிழெனச் சொல்வது சூதோ
துறைதொறு மாய்ந்தனர் துணிந்தனர் மேலோர்;
வன்மொழி பேசுநர் வாய்மைக ளறியார்
மானத்தை விட்டுயிர் வாழ்ந்திட மாட்டோம்
இன்மொழி யாலுனக்கிவை சொல வந்தோம்
ஈன்றவ ளேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
- (8) அடிமையி னீங்கிப்பின் அடிமைய ராதல்
அன்னைநின் கருணையி னகம்பொறுத் திடுமோ
குடிமையிற் குலத்தினிற் குண்டக ரோநாம்
குறைந்தவர் சுதந்திர மிழந்தவ ராமோ
மடிமையில் நாமினி வாழ்ந்திட மாட்டோம்
மலர்விழி திறந்தெமைப் பார்த்திடல் வேண்டும்
கடிமலர்ப் பூம்பொழில் மஞ்சம துடையாய்
கற்பக மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
- (9) எங்களின் தொன்மையை நீக்கிடப் பொய்ம்மை
ஏதுக்கள் சாதுக்க ளியம்பினர் நின்றார்
பொங்கிய வொற்றுமை தான்வழி யென்றே
புறங்கடை யிரந்தவர் எங்கடை புகுந்தார்
துங்கமில் பட்டமும் பதவியுங் கொண்ட
துணைவர்செய் சூழ்வினை நஞ்செனக் கண்டோம்
கொங்கமலர் பூம்பொழிற் பள்ளியில் வைகுங்
கோமக ளேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!
- (10) அன்னையெங் குறைகளை யார்க்கெடுத் துரைப்போம்
அடிமையில் வாழ்வது தாய்பொறுப் பாளோ
முன்னைய பாரதக் கதையறி யாயோ
முறைமையு முரிமையும் வழங்கிட வேண்டும்
இன்னமுந் துயில்வது கருணையின் திறமோ
இமைமலர் திறந்தெமை நோக்கிட வேண்டும்
மன்னிய மாவலி மணிவட முடையாய்
மாதர சேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

நாம் வேண்டுந் தொண்டு

பண்டிதை த. பாலாம்பிகை அம்மையார்,

நீதிபதி இல்லம், நீர்கொழும்பு.

உலகினைப் படைத்துங் காத்தும் கரந்தும் வினையாடும் பரம சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாக வணங்கும் சமயமே சைவசமயமெனப்படும். இது காலவரையறையற்றது. பரந்த நோக்கமுடையது. சிறந்த கொள்கைகளைக் கொண்டது. பல்பிறப்பினும் பிறந்திறந் துழலும் ஆன்மாக்கள் மலபந்தத்தினின்றும் நீங்கி இறைவனது பாதாரவிந்தத்தினையடையும் முத்தி நெறியை யறிவிப்பது. அவரவர் நிலைக்கேற்றவாறு ஈசனைப் பூசை செய்யும் பல திருவுருவ வழிபாட்டினை யுரைப்பது. ஆகவே இதன் உண்மையை அறிந்த பெரியோர்கள் இதனைப் பெரிதும் போற்றி இது எக்காலத்திலும் அழிந்து போகா வண்ணம் அரிய பெரிய நூல்களை இயற்றி எமக்குதவியுள்ளனர். சைவ தவசிரேட்டர்கள் பலர் நெடுங்காலந் தவமிருந்து தமது தபோ வலிமையினாலும் அனுபவ ஞானத்தினாலும் எமக்கு இயற்றி வைத்து விட்டுச் சென்ற சைவ சித்தாந்த நூல்களை யாராயுமிடத்து எமது மதத்தின் பெருமையும் அவ்வாகிரியர்களுடைய தியாகவுணர்ச்சியும் பெரிதும் விளங்குகின்றன.

சைவாசாரியர்கள் பதி, பசு, பாசவிலக்கணங்களைக் கூறு முகத்தான் மக்கள் எப்பொழுதும் எத்தகைய இடர்வந்த விடத்தும் அதனை எதிர்த்துப் போராடும் மனோதிடம் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்பதையும், அளவற்ற செல்வத்தினாலோ, உயர்ந்த பதவியினாலோ செருக்குற்று அழியலாகாதென்பதையும், குறிப்பாகக் கூறிச் சென்றனர். இவ்விரண்டனையும் கடைப்பிடித்தொழுகினால் உலகம் தானாகவே திருந்தி விடுமென்பதே அவர்கள் நோக்கம். பல்லாற்றினுந் தலைசிறந்த எமது சைவ சமயமானது காலத்திற்குக்காலம் பிறமதத்தினராற்றுக்கப்பட்டு வந்த தெனினும், அதன் சிறப்பும் பெருமையும் இன்றும் அழியாப் புகழுடன் விளங்கி வருகின்ற தென்றே கூறவேண்டும். பழம் பெருமையைக் கூறுவதோடமையாது சைவ மக்களாகிய நாமும் எம்மாலியன்ற தொண்டைச் செய்ய முயற்சி செய்தல் வேண்டும்.

சமயத்திற்கும் எமது தாய் மொழியாகிய தமிழிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. சமயத்தை யறிவதற்குத் தாய்மொழியுணர்ச்சி இன்றியமையாதது. சைவமும் தமிழும் ஒன்றிற் கொன்று உறுதுணையானவை. தமிழின்றிச் சைவமும், சைவமின்றித் தமிழும் வளரமுடியாது, வாழமுடியாது. இதன் உண்மையை ஒரு சிறிது கூறுவாம்.

இப்பூவுலகில் பல்வேறு வகைப்பட்ட மொழிகள் வழங்கி வருகின்றன. அவற்றுள் தலைசிறந்து விளங்குவன ஒருசிலவாம். அவைகளுள் எமது தமிழ் மொழியுமொன்றாகும். இது ஆதிக்கண பரமசிவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தெய்வமொழி யென்பது யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையாகும்.

“வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்கிணையாத் தொடர்புடைய தென்மொழியை யுலகமெலாந் தொழுதேத்துங் குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார் கொல்லேற்றுப்பாக ரெனின் கடல் வரைப்பிலிதன் பெருமை யாவரே கட்டுரைப்பார்”

என்னும் இச்செய்யுள் இதனை வலியுறுத்தும்.

தமிழ் மொழி பொதியமலையில் அகத்திய முனிவரால் வளர்க்கப் பட்டு அதன் பின் சேர, சோழ, பாண்டியரால் பெரிதும் ஆதரிக்கப்பட்டுவந்தது. சிறப்பாகப் பாண்டிய மன்னரே தமது தலை நகரமாகிய மதுரை மா நகரின் கண்ணே சங்கங்களை நிறுவிப் புலவர்களை ஆதரித்துப் பல நூல்களை யாக்குவித்தாரென நூல்களியம்புகின்றன. அக்காலத்திற்குள் திரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுளும் குன்றெறிந்த குமரவேளும் அவர்களிடையேயிருந்து தமிழாராய்ந்தாரென்ப.

கண்ணுதற் பெருங்கடவுளுங் கழகமோட மர்ந்து
 பண்ணுறத் தெரிந்தாய்ந்த விப்பசுந்தமிழேனை
 மண்ணுறச் சில விலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல்
 எண்ணுறப் படக்கிடந்த தாவெண்ணவும் படுமோ.

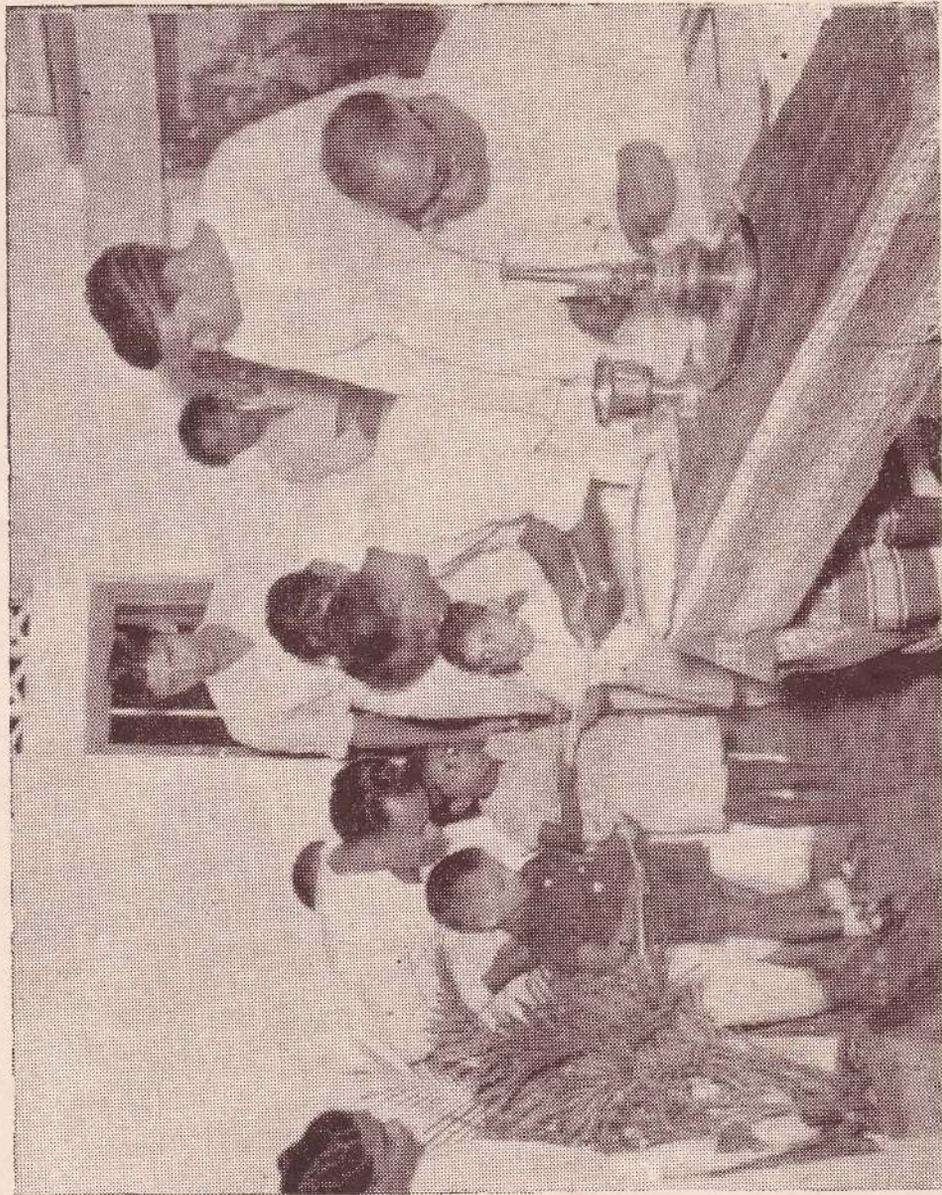
என்பதனாலறியலாம். இறையரைகப் பொருளுக்குச் சிறந்த உரையைத் தேர்ந்தெடுத்தார் மூங்கைப்பிள்ளை உருவெடுத்த குமரவேளென்றறியக் கிடக்கின்றது. தமிழ் மொழிமேலுள்ள ஆர்வமேலீட்டினால் கடவுளரும் மானிடவடிவெய்தி அதனை வளர்க்க முற்பட்டனரெனின் இதன் பெருமை எம்மாலளவிடுதற்கெளிதோ? கடவுளரே மொழிக்கும் மதத்திற்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். ஆகவே இவ்வுண்மைகளை யாராய்ந்துணர்ந்து சைவ நன்மக்களாகிய நாம் இயன்ற அளவு தொண்டாற்ற வேண்டும்.

இக்கடமையை உணர்ந்தே நீர்கொழும்பிலுள்ள இந்து வாலிப சங்கம் இவ்விரண்டினையும் வளர்த்ததற்குப் பெரும் பாடுபட்டுவருகிறது. கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாக இது செய்து வரும் நன்முயற்சிகள் பலவாம். மக்கள் சைவப் பண்பாட்டில் வாழவேண்டும் என்பதற்காகச் சிறந்த தமிழ் அறிஞர்களைக் கொண்டு விரிவுரைகள் நடத்துவித்தும் விழாக்கள் நடத்தியும் அரும்பாடுபட்டு வருகின்றார்கள். சைவத் தமிழ்ப்பாடசாலை யொன்றை நிறுவப்பெரிதும் உதவி அதில் கல்விபயிலும் மாணவர்களுக்கு உற்சாகமுட்டும் பொருட்டுப் பரிசுகள் வழங்கிச் சிறந்த முறையில் தொண்டாற்றி வருகின்றனர். இது யாவராலும் பாராட்டற்குரிய தொன்றாகும். இச்சங்கத்தாருடைய நன்முயற்சி மென்மேலும் வளர்ந்தோங்கிச் சிறப்படையும் வண்ணம் பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய இறைவன் திருவருள் புரிவாராக.

ஓர் அறிவு முதல் ஆற்றிவு விளக்கம் ஈராகவுள்ள எழுவகைப் பிறப்பினுள் மக்கட் பிறப்பே சிறந்தது. அதற்குக் காரணம் கருத்தறிவிக்கும் மொழியும் திருத்த முற்றுய்யும் வழிபாடும் வாய்ந்தமையான் என்க. மொழிக்கலை பெருர் விழிக்குருடர் ஆவதுபோல் வழிபாடு கொள்ளாதார் பழியின் நீங்கார்; விழுப்பயன் எய்தார். முதற்கண் செய்யும் பெற்றோர் வழிபாடு, உற்று நோக்கினால் இறைவழிபாடே ஆகும். அம் முறையில் நன்னெறியாளர்க்கு நாளும் திருக்கோவில் வழிபாடு இன்றியமையாதது வேண்டும். “ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்.” என்னும் உறுதி ஒவ்வொருவருக்கும் வேண்டும்.

—ஓர் அறிஞர்

நீர்கொழும்பு இனேகானந்த வித்தியாலயத் தொடக்க விழாவின் போது வித்தியாலய முகாமைக்காரர் திரு. வி. பி. என். சிங்கம் அவர்கள் மாணவர் தினவரவு இடர்ப்பை ஆரம்பிக்கின்றார். வித்தியாலயத் தலைமை ஆசிரியர் பண்டிதர் திரு. க. மயில்வாகனன் அவர்கள் புதிய மாணவர்களுக்கு வித்தியாரம்பம் செய்துவைக்கின்றார். 7-10-54.

முத்தொள்ளாயிரத்தில் ஒன்று

திரு. செ. நாகராசா அவர்கள்
ஆசிரியர், விவேகானந்த வித்தியாலயம், நீர்கொழும்பு.

இன்பத் தமிழை இயல் இசை நாடகம் என மூன்றாகக் கொண்டு அம்முப் பிரிவுகளுக்கும் இலக்கணம் வகுத்து அதன் வழி இலக்கியம் யாத்த பெருமை நம் பழந்தமிழ் மக்களைச் சார்ந்ததாகும். உள்ளக் கருத்தை - உணர்ச்சியின் வேகத்தை - ஓசையும் பொருளும் கூட்டி இனிய செய்யுள்களாக அமைத்தார்கள். பண்டைச் செந்தமிழ் செல்வர் வித்திட்டுப் போற்றிக் காத்து வளர்த்த இலக்கியப் பூங்கா இன்று நறுமணம் வீசிப் பயனுதவி நம்முன் நிற்கின்றது. அவ்விலக்கியச் சோலையுள்ளே எண்ணற்ற புதுப் பூந்தருக்கள் பல தோன்றிக் காண்பார் கருத்தைத் தம்பால் வாங்கி நிற்கின்றன. பிறமொழி மாந்தரினும் வளமிகு மொழியுடையோம் யாம் - 'என்றுமுள தென்தமிழ்' எம்மொழி - எனக் களிப்பெய்துகின்றனர் தமிழ்ப் பெருமக்கள். ஆயினும் இயற்கை அன்னை யின் சூழ்ச்சியால் - வேற்று மாந்தரின் படை யெடுப்பால் பெருகிப் பெருகிக் கொண்டிருந்த இலக்கியச் செல்வங்கள் சிறிது சிறிதாகக் கரையலாயின. அவற்றை யறிந்து ஆவன செய்ய எண்ணினரில்லை நம் முன்னோர். கடல் கோள்கள் காலத்துக்குக் காலம் எம் நிதியில் பெரும் பகுதியைச் சிதைத்து விட்டன. செல்லுக்கிரையாயினவுஞ் செல்லுந் தரத்தவல்ல; சிலவே எஞ்சின. கடைச்சங்க காலத்திலேயே முதற் சங்க நூல்கள் பெருமளவிற்கு சிதைந்து விட்டன. இவ்வாறு சிதைந்த நூல்களை கவையறிந்தோர் தேடினர். ஆழ்கடலில் அஞ்சாமற் புகுந்து முத்தெடுத்த வீரர் காலப் பெருவெள்ளத்துள் ஆழத்திற் சென்று சில தலையாய முத்துக்களைப் பொறுக்கினர். அச்சில முத்துக்களுள் முத்தொள்ளாயிரம் என்பதும் ஒன்று. நூலினுட் புகுந்து அந்நூலைப் படைத்த பாவலன் யார் எனத் தேடினர். அவன் பெயரையோ, அவன் வாழ்ந்து சென்ற காலத்தையோ அப் பெருமகன் வாழ்ந்த தாற் பெருமையுற்ற நாட்டையோ, அறிய முடியவில்லை. ஆயினும் மூவேந்தர் மேற் பாடியமையின் அன்னார் புகழ் பெற்றிருந்த காலமே—2000 ஆண்டுகட்கு முந்திய தமிழகத்துப் பொற்காலமே—அந்நூலாசிரியர் காலமென்று நாம் துணிதல் தவறன்று.

முத்தொள்ளாயிர ஆசிரியர் வஞ்சிமா நகரை தன் அணிநகரெனக் கொண்ட சேரநாட்டில் சிலகாலம் தங்கியிருந்தார். அங்கு “வட புல இமயத்து வாங்கு விற்பொரித்த” சேரமன்னரைப் புகழ்ந்து தொள்ளாயிரம் செய்யுள்கள் யாத்தார். பின்னர் ‘நன்னீர்க் காணிரி நனிவளங் கூட்டும்’ சேரநாட்டில் சிலகாலம் வாழ்ந்து சேரநாட் மான்பையும் வீரத்தையும் புகழ்ந்து தொள்ளாயிரம் பாடல்கள் பாடினார். அதன்மேல் தண்ணூர் தமிழ் அளிக்கும் தண் பாண்டி நாட்டில் உறைந்து கூடலார் கோமான் மேல் ஒரு தொள்ளாயிரம் பாடல்கள் புனைந்து சிறப்பித்தார். ஆக அவர் மூவேந்தர் மேல் பாடிய பாடல்கள் முத்தொள்ளாயிர மாயின.

எங்கள் புலவர் தான் கண்ட நயத்தகு காட்சிகளைத் தமிழ் மணக்கும் கவிகளாக வடித்துத் தந்திருக்கின்றார். அனுபவித்து அறிந்தே பாடவேண்டு மென்பதும் அவர் ஆசை. அக் கொள்கையைத் தான் படைத்த பாத்திரங்களிலேயே ஆங்காங்கு ஏற்றிக் காட்டுகின்றார்.

“அன்னை இளையளாய் மூத்திலன் கொல்லோ”

என்றற் போல்வன அறிந்தின்புறற் பாலன.

தமிழ் வளர்த்த பெரும்பதி மதுரை. அது “தென்தமிழ் நாட்டுத் தீதுதீர் மதுரை” என்றும் “அலகில் வண்புகழ் ஆடக மதுரை” என்றும் புலவர் பெருமக்களாற் போற்றப் படுகின்றது. அம் மதுரை மா நகரிடத்து புலவர் பலர் காலத்துக்குக் காலம் கூடித் தமிழ் ஆராய்ந்தமையின் அப்பதி கூடல் என்றும் புகழப்பட்டது. “கூடலில் ஆய்ந்த ஒண் தீந் தமிழ்” என்ற மணிவாசகர் கூற்றும் நோக்கற் பாலது. ஆங்கண் அரசு வீற்றிருந்த பாண்டிய மன்னர் தமிழ் மன்னர் எனப் பெருமையுடன் பெருமக்களால் போற்றப்பட்டனர். அம்மன்னர் செங்கோல் பிறழாது குடிதழீஇக் கோலோச்சினர். அதனால் மக்கள் அறத்தின் வழி வாழ்ந்து இன்பந் துய்த்தனர்.

அக்காலத்து மதுரையை ஆண்ட மன்னவன் ஒருவன் அறம்பல வளர்த்து மக்களுக்கு நலம்பல செய்தான். அவளது திறல் மிகு தோற்றமும் எடுப்பான பார்வையும், அடுபோரில் களிறு பல கொன்றுயர்ந்த திரள் தோள்களும் கண்டோர் உள்ளத்தில் அழியாது நிலைத்து விட்டன.

மாலவேளை மல்லிகையும், முல்லையும், தென்றலுடன் அன்பு மொழிபேசிக் களித்தன. ஆதவன் மலை முகட்டில் மறைந்து நின்று பார்த்து மகிழ்ந்தான். தேன் எடுக்க முட்டி மோதி விரைந்து கொண்டிருந்தன, தேன் வண்டின் கூட்டம். ஆங்கு சிலம்பணிந்து தரையில் இட்ட அடி நோவ எடுத்த அடி கொப்புளிக்க மலர்க் கூடைசுமந்து அன்ன மென ஆடி அசைந்து வந்தாள் ஓர் இள நங்கை. தூரத்தே குதிரைகளின் குளம்பொலி கேட்டது. வர வரக் குளம்பொலி அவளை அணுகிக் கொண்டிருந்தது. நங்கை ஆங்கு நோக்கினள். அந்த அழகின் திருவுருவம், ஆண்மையின் வடிவம் அவள் வேல் விழிகளுள் அகப்பட்டு அவ்வழியாய் உள்ளத்துள் சென்று உறைந்து விட்டது.

சில விநாடிகளில் குளம்பொலி தூரத்தே கேட்டது. மங்கை தன்னை மறந்தாள். தன் நாமம் கெட்டாள். அவள் உள்ளம் குதிரையின் குளம் பொலியின் பின்னே சென்று கொண்டிருந்தது. தனிமை வாட்டிற்று. கூடையில் பறித்து வைத்த மலர் கீழே சிந்திக்கிடந்தது. அவள் தன் நிலைபுணர்ந்து ஆங்கயலே நின்ற தோழி காரணம் அறிய ஆவல்கொண்டாள். அவள் அதரம் அசைந்தது. உற்றுக்கேட்டாள் தோழி. “கூடப் பெருமான்” “கூடலார் கோமான்” என்று பல தரம் வாய்பன்னிற்று. மெல்ல அவள் காந்தக்கை தோழியின் ஆகத்திற்பட்டது. தோழி! எனக் கொரு உதவி செய்வாயா? என்றாள். பாண்டியனிடம் தூது போகத்தானே! இதோ போய் வருகிறேன் என்று விரைந்தாள் தோழி. தோழி போகும் போக்கிலே சடுதியில் வந்து விடுவாள் என அறிந்தும் மங்கையின் உள்ளம் அவள் வரும்வரை பொறுத்திருக்கும் சக்தியை இழந்துவிட்டது.

யாரிடமாவது குறிகேட்கலாம் என்று தோன்றியது அந்த அமைதியிழந்த உள்ளத்துக்கு. ஆனால் அங்கே ஆபத்துமல்லவா சேர்ந்திருக்கின்றது. ஊரார் அறிந்தால் என் நிலை என்னவாகும். வெறும் வாய்க்கு இஃது அவலாகி விடுமே என ஏங்கினாள். அப்போது அவளது எண்ணத்தில் ஒரு புதுத்திருப்பம் உண்டாயிற்று. அதுதான் கூடல் இழைத்தல். முன்னாளில் காதல் உற்றுக் கையாளும் வழி. மங்கை நல்லாள் தூய வெண்மணல் பரப்பி ஆங்கமர்ந்து தன் சுட்டுவிரலை மணலுட் புதைத்தாள். கண்கள் தன்னுள் அகப்பட்ட பாண்டியனை வெளியேவிட மனமின்றி முடிவிட்டன. மணலில் வட்டமிட ஆரம்பித்தது அம்மென்விரல். முதல் இடும் வட்டமும் இறுதியிலிடும் வட்டமும் இணைந்துவிட்டால்தான் நினைத்தது நடக்கும் என நம்பினாள்.

“கூடற் பெருமானைக்

கூடலார் கோமானைக்

கூடப் பெறுவேனேற்

கூடென்று கூடல்” இழைக்கத் தொடங்கிய அவள் மென்விரல் சிறிது போதில் அசைவற்றுவிட்டது. மேலே தொடர விரும்பவில்லை. அவள் வாய் மணலைப் பார்த்துப் பேசியவண்ணம் இருக்கின்றது. என்னதான் பேசுகின்றனோ, ஆம்! அதோ நாம் உற்றுக்கேட்டு விடுவோமே.

“எத்துணை துணிச்சல் உனக்கு. ஆயுந்திறன்று யாது செய்யத் துணிந்தனை; சென்ற தோழி நல்ல செய்தி கொண்டுவருவாளே! நினக்குப் பொறுமை இல்லையா? அவள் வரும் வரையாவது பொறுத்திருந்தால் உள்ளப்புணர்ச்சியால் இன்பம் உறலாமே! கூடல் இழைத்தல் தவறின கூடற்பெருமான் நம்மைத்துவர வெறுத்தான் என்பதல்லவோ முடிபு. சீ! வேண்டாம். ஏன்? வளவளை இதயக் கோவிலில் இருந்து வீணே பிரித்தெறிய விழைந்தாய் நிறுத்து நின்கொடுஞ்செயலை என்றமனம் மறுதலித்தது மறுகணம்.

கூடல் இழைத்து விட்டாளா? இன்னும் முற்றுப்பெறவில்லையே! மோனத்தவம் அன்றோ செய்கின்றாள்—வறிதே இருக்கின்றாள்.

இழைப்பாள் போற்காட்டி
 இழையா திருக்கும்
 பிழைப்பிற் பிழைபாக் (கு)
 அறிந்து.

பாண்டியன்மேற் கொண்ட காதல் மயக்கம் பானிலே அழகாகத்தோன்றுகின்றது. கூடல் என்ற வார்த்தை மடங்கி மடங்கி வந்து ஒரு மயக்கநிலையைப் புலப்படுத்துகின்றது. காதல் வெறி கொண்ட நங்கையின் நிலையைப் புலவர் சொற்களாற் சொல்லி எமது உள்ளத்தில் பதியச்செய்து விடுகின்றார். ஏன் நம்மைக்கூட அந்த மங்கை நல்லாளாக்கி அவள் அனுபவத்தில் ஊறச் செய்து பாண்டியன்பால் காதல் கொள்ளச் செய்கின்றார். இனி முழுப் பாடலையும் படிப்போம்.

கூடற் பெருமானைக் கூடலார் கோமானைக்
 கூடப் பெறுவேனேற் கூடென்று—கூடல்
 இழைப்பாள் போற்காட்டி இழையா திருக்கும்
 பிழைப்பிற் பிழை பாக்(கு) அறிந்து.

[பிழைபாக்கு—தவறுதல். அதாவது காரியம் பிழைபடுதல்]

இத்தகைய சிறப்பமைந்த பாடல்கள் நமக்கு உள்ளத் தெளிவையும் இன்பத்தையும் ஊட்ட வல்லன. கவிஞரின் உள்ளத்தில் பெருகிய ஆனந்தம் நம் உள்ளத்திலும் கலந்து விடுகின்றது. இவ்வின்பத்துக்கு எதுதான் ஈடாகும். இதலை அன்றே அன்றொரு தமிழ்ப் பெருமகன்,

“ இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்
 விருந் தமிழ்தம் என்னுலும் வேண்டேன் ”

என்று கூறிச் சென்றார்.

நாட்டின் நன்மையைக் கருதி நலமுள்ள ஏடுகளைப் பண்டிதர்கள் இயற்றித் தரவிடில் நாளடைவில் நாடு இழிகிலை அடையும். செனி சாய்ப்பார்களா இலக்கிய கர்த்தாக்கள்? செயலில் இறங்குவார்களா கற்றுணர்ந்த கலாவல்லுனர்கள்?

—அறிஞர் சி. என். அண்ணாத்துரை

முடிந்த முடிபு

“தோகையார்”

வானவெளியில் சுழன்று கொண்டிருந்த நெருப்புருண்டைகளுள் ஒன்று வெடித்துப் பல துண்டங்களாகச் சிதறிற்று. அங்ஙனம் சிதறிய துண்டங்களும் சுழல ஆரம்பித்தன. அவற்றுள் ஒன்று ஊழிகள் பல கழிந்தபின் தன் நிலை மாறிக் குளிர்ச்சி எய்திற்று. கடும் புயல் வீசிப் பெரு மழை பொழிந்தது. கால வெள்ளம் உருண்டோடிக் கொண்டிருந்தது. குளிர்ந்த உருண்டையில் நீர்ப்பகுதியும் நிலப் பகுதியும் வேரூயின. ஆங்கண், உயிர்கள் தோன்றின. அவை ஊர்வனவாய், பறவைகளாய் விலங்குகளாய் விருத்தியெய்தின. விலங்குகளுள் குரங்கு சிறப்பெய்தித் தலைமை பெற்றது. குரங்கில் இருந்து மனிதன் தோன்றினான். இது விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி வல்ல பெருமக்கள் கண்ட முடிபு.

முதற் கண் பரம்பொருள் இடத்தில் நின்று, வானமாகிய பூதம் தோன்றிற்றென்றும், அதில் நின்று காற்றுத் தோன்றிற்றென்றும், காற்றில் நின்று செந்தீ தோன்றிற்றென்றும், தீயில் நின்று பனியும் மழையும் தோன்றின என்றும் அவற்றின்பின் நீரில் நின்று நிலம் தோன்றிற்றென்றும் பண்டைச் செந்தமிழ்ச் சான்றோர் கருதினர். இதனை,

“..... கருவளர் வனத்திசையிற் றேன்றி
உருவறிவாரா வொன்றன் ஊழியும்
உந்துவளி கிளர்ந்த ஊழி ஊழியும்
செந்தீச் சுடரிய ஊழியும் பனியொடு
தன்பெயல் தலைஇய ஊழியும் அவையிற்(று)
உண் முறைவெள்ளம் மூழ்கி யார்தருபு
மீண்டும் பீடுயர்பு ஈண்டி அவற்றிற்கும்
ஊள்ளீடாகிய இரு நிலத் தூழியும்.....”

என பரிபாடலெனும் பண்டைத் தமிழ் நூலகத்து ஆசிரியர் கீரந்தையார் கூறுவர். மேலும் ளுவன் இள எயினனார் என்னும் சங்கச் சான்றோரும் பரிபாடல் 3-ம் பாட்டின் கண் இம்முறையே கூறிச் செல்வர்.

சைவ சித்தாந்திகள் மாயை ஒன்றே சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதிமாயை என மூன்றாக நோக்கப்படும் என்றும், சிவன் அருளால் சுத்த மாயையில் நின்று நாதம் விந்து சதாக் கியம் ஈசுரம் சுத்தவித்தையென்னும் ஐந்து தத்துவங்களும், அசுத்த மாயையில் நின்று காலம், நியதி, கலை, வித்தை அராகம், புருடன், மூலப் பகுதி என்னும் ஏழு தத்துவங்களும் பிரகிருதி மாயையில் நின்று தன் மாத்திரை ஐந்து, பூதம் ஐந்து, ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து கரணங்கள் நான்கு என்ற இருபத்து நான்கு தத்துவங்களும் தோன்றும் என்றும் கூறுவர். தத்துவங்களை முப்பத்தாறுக்கண்ட பெருமை சைவ சித்தாந்திகட்கே உரியது. விஞ்ஞானிகள் கொள்கையுடன் இஃது ஒப்பு நோக்கற்பாலதாம். சைவப் பெருமக்கள் வானவெளியில் இயங்கும் கிரகங்களை யெல்லாம் உருண்டை வடிவினவெனவும், அவை கணக்கற்றனவெனவும் கண்டுணர்ந்தனர். மணி வாசக அடிகளார்,

“அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்.....
நூற்றொரு கோடியின் மேற்படவிரிந்தன.....”

என்று கூறிச் சென்றார்.

சைவர்கள் சிவனை வழிபடுபவர்கள். திருமந்திரமுடையார், சிவம் சம்பந்தமானது சைவம் என்பர். சிவ வழிபாடு இருபதினாயிரம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட புதிய கற்காலத்தில் தொடங்கிய தெனாப் பேராசிரியர் ராப்சன் என்பார் தமது பூர்விக இந்தியா என்னும் நூலுட் கூறி இருப்பதாகவும், டாக்டர் போப் என்பார் சரித்திர காலத்திற்கு முந்தியது சைவசமயம் என்று கூறியிருப்பதாகவும் அறிஞர்கள் கூறுப. இந்து நதிப் பள்ளத் தாக்கில் புதையுண்ட நகரங்களைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ச்சி செய்த சர் ஜோன் மார்சல் என்னும் பெரியார் “உலகில் பழமை வாய்ந்ததும் இன்றும் நிலவி வருவதும் ஆகிய சமயம் சைவ சமயமே” என்று உறுதிமொழி புகன்றார்.

சிந்து நதிப் படுக்கையில் புதையுண்ட நகரங்களாகிய மொகன்சதாரோ, ஹரப்பா முதலிய நகரங்களில் பலபொருள்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நகரங்கள் உயர்ந்த நாகரிகத்தில் நிலை பெற்றிருந்த காலம் சுமார் ஆறாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிபு. அங்கு இலிங்கம், இடபம், வேல் முதலியனவும், அவைபோன்ற உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்களும் கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளன. அக்காலத்திலேயே சைவசமயம் பெரு வழக்காற்றில் இருந்த தென்பதற்கு அவை பெரும் சான்றுகளாகும். மொகன்சதாரோவில் உள்ள சித்திர எழுத்துக்கள் கடவுள், முக்கண்ணன், முருகன் முதலிய திருப்பெயர்களைக் குறிப்பதாகக் காலஞ்சென்ற வண. ஹெராஸ் பாதிரியார் கூறுவர்.

இன்னும் தமிழ் நூல்களில் தொன்மையதாகிய தொல்காப்பியத்தில் முத்தொழிற்கும் உரியனவாய் ஞாபிறு, திங்கள், நெருப்பு ஆகிய மூன்றையும் கொடிநிலை, வள்ளி, கந்தழி என்று குறிப்பிடப்படுதலும் சைவத்தின் தொன்மையைத் தெரிப்பதாகும்.

சங்க இலக்கியங்களில் சிவன், முருகன் முதலிய கடவுளர் பேசப்படுதல் யாவரும் அறிந்தனவே, நம்முன்னோர் தாம் கண்டு கேட்டவற்றைக் குறித்துச் சிந்தித்தார்கள். அவர் தம் சிந்தனையில் உலகு, உயிர், கடவுள் எனும் முப்பொருள் ஆராய்ச்சி வலுப்பெற்றிருந்தது. உலகு, உயிர், கடவுள் என்னும் முப்பொருள்களும் ஒன்றற்கொன்று இன்றியமையாதன என்று கண்டார்கள். அவை என்றும் இருப்பன என்றும், உலகு மாறுதல் அடையும் உள் பொருள் என்றும், உயிர் அறியாமை விரவிய உள்பொருள் என்றும், கடவுள் அறியாமை அற்ற முற்றறிவுடைய பொருள் என்றும் தெளிந்தார்கள். அவர்கள் தெளிந்து கட்டிய முடிபு யாவார்க்கும் ஏற்றதாய் இருந்தது. எனவே முடிந்த முடிபு என்னும் கருத்தமையச் சித்தாந்தம் என்று பெயரிட்டு ஒரு நெறி வகுத்தார்கள். சுருங்கக்கூறின் சைவ சித்தாந்தம் சிவம் சம்பந்தமாக முடிந்த முடிபாகும். இனிச் சைவ சித்தாந்தத்தைப் பற்றிச் சிறிது தெரிந்துகொள்ளுவோம்.

சைவ சித்தாந்தத்துக்கு அடிப்படையாய் அமைந்தன காமிகம் முதலாக வாதாளம் இருதியாக இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் என்று ஆன்றோர் கூறுவர். இறைவன் தென்முகத் தெய்வமாக எழுந்தருளி இருந்து ஆகமங்களை உணர்த்தினான் என்பர். ஆகமம் என்பது ஆன்மாவை இறைவனுடன் சேர்ப்பது எனும் கருத்தமைந்தது. சைவ சித்தாந்த நெறியினைத் தமிழிற்கூறும் முழுமுதல் நூல் சிவஞான போதம். இதனை இயற்றினார் மெய்கண்ட தேவர். சிவஞான போதத்துக்கு வழி நூலாய் இருப்பது மெய்கண்ட தேவர் மாணவராகிய அருணாந்தி தேவர் இயற்றிய சிவஞான சித்தியார். சிவஞான சித்தியார் தமிழ் நூல்களில் மிகவும் சிறந்தது.

“பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே
ஓர் விருத்தப் பாதி போதாதோ”

என்று இதன் புகழ் பகரப்படுகின்றது. சிவஞான போதத்துக்கு வழி நூலாய் விளங்குவது சிவப் பிரகாசம். இதனை இயற்றியவர் கொற்றங்குடி உமாபதி தேவர். தமிழில் சைவ சித்தாந்த நெறியினைக் கற்பார் இவற்றையே பெரிதும் விரும்பிக் கற்கின்றனர். எவ்வாறு தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய திருமுறைகள் புகழ் நூல்களாய் விளங்குகின்றனவோ அவ்வாறே இவை பொருள் நூல்களாக சாத்திரங்களாக விளங்குகின்றன. சைவ சித்தாந்த நூல்களில் பதி, பசு, பாசம் என்று வழங்கப்படும் இறை, உயிர், தனை என்னும் முப்பொருள்களின் தன்மையும், உயிர் தனையில்லின்றும் விடுபட்டு இறைவனுடன் இணைந்து பேரின்பம் அனுபவிக்கும் பான்மையும் விளக்கப்படும்.

இறைவன் ஒருமுதல் என்று ஒதப்பெறுவன். அவன் பிறவா யாக்கைப் பெரியோன், நுதல் விழி நாட்டத்திறையோன், முக்கட்செல்வன், சிவன் முதலிய பல பெயர்களால் ஏத்தப்பெறுகின்றான்.

சிவஞான போத ஆசிரியராய் மெய்கண்டார் “அந்தம் ஆதி” என்று குறிப்பிடுவர். அவனது சொருப இலக்கணத்தினை

“.....நிலவுமரு உருவின்றிக் குணங்குறிகளின்றி
நின்மலமாய் ஏகமாய் நித்தமாகி
அலகிலுயிர்க் குணர்வாகி அசலமாகி
அகண்டிதமாய் ஆனந்த உருவாயன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வது தற்சிவமென்பர் தெளிந்துளோரே.”

என்று சிவப்பிரகாசம் செப்பி நிற்கும். அம்முதல்வன் அன்பு, அறிவு, ஆற்றல் மூன்றும் உடையன். அன்பு உயிராகவும் அறிவு ஆணாகவும் ஆற்றல் பெண்ணாகவும் உருவகம் செய்யப்படும். அதனால் அவனை அம்மை அப்பன் என்று அறிஞர்கள் எத்துவர். இறைவன் திருவருள் காரணமாக உயிரொடு பின்னி அத்துவிதமாய் நின்று உயிரை உடல் உலகுகளிடைக் கூட்டி வினைக்கீடாக ஆட்டுவிக்கும் நிலையும், வினை மாசுகற்றித் திருவடிக்கண் கூட்டுவிக்கும் நிலையும் உடையன். மெய்கண்டார் திருவருளை ஆணையென்றும் அவ்வாணை உலகுயிர்களிடைப் புணர்ப்பாய் நிற்கு மென்றும் இறைவன் ஆணையுடன் பிரிப்பின்றி நிற்பனெனவும் இந்நிலையே ஒன்றாய், வேறாய், உடனாய் நிற்கும் அத்துவித நிலை என்றும் கூறுவர். இது,

அவையேதானே ஆயிருவினையிற்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்கமின்றி நிற்கு மன்றே

என வரும் சிவஞான போதச் செய்யுளால் துணியப்படும்.

உயிர்கள், அளவிடற்கரியனவாய் என்றும் உள்ளனவாய் ஆணவமல இருளில் அமிழ்ந்தி நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்ற சரீரத்தை இறைவனது திருவருளால் பெற்று ஆண், பெண், அலியென்னும் உயர்தினை, அஃறிணைகளாய் அச்சரீரங்களைக் கொண்டு அளவின்றிவரும் போகங்களை அனுபவிக்கும் வழியாலே மீண்டும் புண்ணிய பாவங்களைப் புரிந்து சுவர்க்க நரகங்களில் போதலும் வருதலும் உடைத்தாயதாய் ஆணவமலம், பரிபாகம் அடைந்த காலத்தில் குரு அருளால் அறிவிலே விளங்கும் ஞான ஒளியால் அம் மல மறைப்பை நீக்கிச் சிவனது திருவடி நிழலை அடையும் தன்மையினவாம்.

பாசம்—தனை; அது, ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூன்று பிரிவுகளை உடையது. ஆணவம் வியாபகமான ஆன்மாவை சிறு செயலும் சிறு தொழிலும் உடையதாக்குவது. அது ஒன்றுதானே எண்ணிலாத தன் சக்திகளால் எண்ணிலாத உயிர்களை மறைத்து நிற்கும். ஆணவம் இருண்ட பேரிருள் வடிவினையுடையது. பரிபாக காலத்தில்—அதாவது ஆன்மாவை மறைக்க இயலாத காலத்தில் வலிகுன்றி நிற்கும் தன்மையது. ஏனைய கன்மமும் மாயையும் தொழிற்படுவதற்குக் காரணமாய் இருப்பதும் இதுவே. அதனால் இதனை மூலமலம் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

கன்மம், ஆன்மாக்கள் பொருந்துகின்ற உடம்புகளுக்குக் காரணமாய் அவ்வுடம்புகளால் அனுபவிக்கப்படும் பலவிதமான போகங்களைத் தருவதாய், அழிந்தும் தோன்றியும் வருதலால் இடையரு தோடும் நீர்ப் பெருக்குப்போல் தொன்று தொட்டுத் தொடர்ச்சியாய் வருவதாய், ஒவ்வோர் ஆன்மா விலும் செறிந்திருப்பதாய் மனம் வாக்குக் காயங்களால் செய்யத்தக்கதாய் புத்தியுடன் பற்றுக்கோடு உடையதாய் இன்ப துன்பங்களைத் தரும் புண்ணிய பாவவடிவினதாய் அழிவு காலத்தில் மாயையைச் சென்று பொருந்தும் தன்மையினது. பழைய பிறவிகள் தோறும் கூட்டப்பட்ட வினை, சஞ்சிதம் என்றும், முன் பிறவியிற் செய்யப்பட்டவினை, பிராரத்தம் என்றும் இப்பிறவியில் இத்தேகத்தைக் கொண்டு அனுபவிக்கும் வழி செய்யும்வினை ஆகாமியம் என்றும் கூறப்படும்.

மாயை, இது சுத்த மாயை என்றும் அசுத்த மாயை என்றும் இரு வகைப்படும். பிரகிருதி மாயையைக் கூட்டி மூன்றாகவும் கூறுவர். சுத்த மாயையின் காரியமே அசுத்தமாயை என்றும் சுத்த மாயையைப்போல் அசுத்த மாயையும் அநாதி என்றும் கூறுவர். உமாபதி தேவர் மாயை ஒன்றே இருவகைப்படும் என்பார். சுத்தமாயைக்குக் குடிலை, விந்து, மகாமாயை முதலிய பெயர்களும் உண்டு. இது ஆணவ கன்மங்களோடு விரவாது சுத்தமாய் இருக்கும் இயல்பினது.

இதில் இருந்து கலை, தத்துவம், புவனம் முதலிய பொருட் பிரபஞ்சமும், வன்னம், பதம், மந்திரம் முதலிய சொற் பிரபஞ்சமும் தோன்றும். பொருளும் சொல்லுமான இவ்வாறையும் அத்து வாக்கள் என்பர். அசுத்த மாயை ஆணவம் கன்மங்களோடு கலந்து அசுத்தப்படும். அது தனு கரண புவன போகம் என்னும் நால்வகைப் பொருள்களாய் ஒன்றுக்கொன்றெவ்வாத தூல, குக்கும இயல்பினையுடைய தத்துவங்களாய், நித்தமாய், ஒன்றாய், அருவமாய் கன்மம் நீங்கும் வரை உயிர் களுக்கு மயக்கம் செய்வதாய், சடமாய், சலனமற்றதாய் தன்னிடத்தில் நின்று விரிந்த காரியப் பொருள்களில் தான் வியாபித்து நிற்பதாய் அக்காரியங்கள் எல்லாம் விரிந்து தோன்றச் செய்த முறையில் அவை ஒடுங்கும் காலத்தில்—சங்கார காலத்தில்—உயிர்கள் பொருந்துவதற்கு இடமாய் இறையருளால் காரியப்படுத்தப்படுவதாயிருக்கும். இம்மலங்கள் ஆன்மாவிற்கு நெல்லிற்கு உமி போல வும், செம்பிற்குக் களிம்பு போலவும் அநாதியே உள்ளனவாம்.

இறைவன் உயிர்களின் பொருட்டு ஐந்தொழில்களை இடையருது இயற்றுகின்றான். அவன் திருவுள்ளக் குறிப்பால் அத்தொழில்கள் நிகழ்கின்றன. அவை படைத்தல், காத்தல், துடைத்தல், மறைத்தல், அருளல் என்று ஓதப்படும். மாயையில் நின்று உலகு, உண் பொருள், உடல் முதலிய யனவற்றைப் படைப்பன்; படைத்த உலகைக் கால எல்லைவரைப் பழுதின்றிக் காப்பன்; பின்னு மவற்றைக் கால எல்லையின் கண் தோற்றுதற்கிடமாய் இருந்த காரண மாயையில் ஒடுக்குவன்; இம்முத் தொழில்களையும் அயன், அரி, அரன் எனும் மூவரையும் கொண்டு புரிவிப்பன். உயிர்கள் வினைப்பயன் துய்க்குங்கால் ஏற்பட்ட குண குற்றங்களை மறைத்துத் துய்ப்பிப்பன். அதன்மேல் இரு வினை ஒப்பு, மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம் முதலியன அருளி, முத்தி நல்குவன். இறைவன் ஐந் தொழில் உண்மைகளும் அவன் திருவுருவில் வைத்துப் போற்றப்படுகின்றன.

“ தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதி அமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமாம்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்ற கிரோதம் முத்தி
நான்ற மலர்ப் பதத்தே நாடு ”

என்னும் உண்மை விளக்கச் செய்யுளால் இது நன்கு உணரப்படும்.

ஆணவமலத்தின் சக்தி ஆன்ம அறிவை மயக்க இயலாது வலிகுன்றிய வேளையில் சத்தி நிபாதம் நிகழும். சத்திநிபாதம் சிவசக்தியைப் பதித்தலாம். ஆன்மாக்களின் தன்மை நோக்கிச் சத்திநிபாதமும் மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என நான்கு வகையாய் நிகழும். மந்ததர சத்திநிபாதம் உடையோர், சமயதீக்கை பெற்றுப் புறத்தொழில் மாத்திரையானே சிவபெருமானின் உருவத் திருமேனியை நோக்கி வழிபாடு இயற்றுவர். மந்த சத்திநிபாதம் உடையோர், விசேட தீக்கை பெற்றுப் புறத்தொழில் அகத்தொழில் இரண்டானும் அருவருவத் திருமேனியை நோக்கி வழிபாடு இயற்றுவர். தீவிர சத்திநிபாதம் உடையோர், அகத்தொழில் வழி அருவத்திருமேனியை நோக்கி வழிபாடு இயற்றுவர். தீவிர சத்திநிபாதம் உடையோருக்கு இறைவனே குருமூர்த்தி ஆகி எழுந்தருளி வந்து அருள்புரிவன்.

இங்ஙனம் தீக்கை புரிந்து மலநீக்கம் செய்து ஞானத்தை உதிப்பித்துத் திருவருட் பேரின் பத்தை எய்த அருளும் முறைமை பிறசமய ஒழுக்கத்துறைகளுள் நாம் காண்டற்கில்லை. இது சைவ சமயத்தின் சிறப்பொழுக்கத் துறையாக விளங்குகின்றது.

மும்மலங்களும் உடையோர் சகலர் என்றும், ஆணவம் கன்மம் என்னும் இரண்டும் உடையோர் பிரளயாகலர் என்றும், ஆணவம் மட்டும் உடையோர் விஞ்ஞானாகலர் என்றும் கூறப்படுவர். ஒருமலத்தார்க்கு ஆண்டவன் அறிவுக்கறிவாய் உள் நின்றவாறே உணர்த்துவன். இருமலத்தார்க்கு நார்த்ரேளும், முக்கண்ணும், கறைமிடறும் முதலாய திருவருள் உருவில் முன்னிலைப்பட்டு உணர்த்துவன். மும்மலத்தார்க்குக் குருவாய் வந்து, காண்டல், தீண்டல், கருதல், மொழிதல் முதலிய தீக்கைச் செய்கைகளால் உணர்த்துவன்.

மாஸிடத்தேகம் யாவற்றினும் அரியது. இதைக் கொண்டு நாம் பயன் பெறவேண்டும்.

“காகம் உறவு கலந்துண்ணக் கண்டீர் அகண்டாகார சிவ
போக மெனும் பேரின்ப வெள்ளம் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏக வருவாய்க் கிடக்குதையோ இன்புற்றிடநாம் இனிஎடுத்த
தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ் சகத்திரே”

எனத் தாயுமானார் சுவாமிகள் கூறியாங்கு நாமெல்லாம் திருவருள் நலத்தை அள்ளி நுகர முயலுதல் வேண்டும். அதற்குச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு நிலைகளும் வேண்டும். மெய்கண்ட தேவர் இவற்றைத் தவம் என்று குறிப்பிடுவர். அருள் நினைவாலும் அடியார் இணக்கத்தாலும் ஆண்டவன் வழிபாட்டாலும் மும்மலங்களையும் கழுவிச் சிவனது திருவருளைக் கூடும் முத்திநிலையை பெற்ற பெருமக்களை அடியொற்றி கொல்லாமை, பொறியடக்கம், பொறுமை, இரக்கம், அறிவு, வாய்மை, அன்பு முதலிய நற்பண்புகளை நம்மிடத்தே நிலைபெறவைத்து “எண்குணத்து எம்மான்” ஈசனைப்பணிந்து எண்ணத்திலும் சொல்லிலும் செயலிலும் நன்றூற்றி “மனித்தப்பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என்னும் மணி மொழிக்கு இலக்காக வாழ்வோமாக.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி
விளங்குக உலக மெல்லாம்”

ஆசையறாய்; பாசம்விடாய்; ஆனசிவ பூசைபண்ணாய்;
நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீநினையாய்; சீ சீ
சினமே தவிராய்; திருமுறைகள் ஓதாய்;
மனமே! உனக்கென்ன வாய்?

—சிவபோகசாரம்

குறளும் வாழ்வும்

பொ. பொன்னுச்சாமி-ஆசிரியர்,

நல்ல வளமுள்ள நிலத்தில் தாவரங்கள் செழித்து வளர்ந்து நற்பயன் நல்குகின்றன. வரண்டபாலை நிலத்தில் பயன்மரங்கள் வளர்வதில்லை. பண்பட்ட வாழ்வமைந்த மக்கள் சமுதாயத்தில் அரிய பெரிய சிறந்த நூல்கள் தோன்றுகின்றன; பெரும்பயன் கொடுக்கின்றன. அவற்றை ஆக்கி அளிக்கும் அறிஞனும் அச்சமுதாயத்தில் ஒருவனே. அவன் தன் சமூக வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளை—அனுபவங்களைத் தன் களித்துவ சக்தியால் படிப்போர் பரவசமடையும் வண்ணம் மக்கள் மனப்பாங்கறிந்து பகர்கின்றான்.

இத்தகைய நூல்கள் எக்காலத்துக்கும் எச்சமூகத்துக்கும் ஏற்ற கருத்துடையன. என்றும் நிலைபெற்று நிற்பன. யாவராலும் போற்றப்படுவன. அவை காலவெள்ளத்தினால் அள்ளிண்டு போகாத அளப்பரும் சக்தி வாய்ந்தவை.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் வாழ்ந்தவர் திருவள்ளுவப் பெருந்தகை. அவர்தான் வாழ்ந்த தமிழ்ச்சமுதாயத்தின் வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு தெய்வத் தமிழ் மறையாம் திருக்குறளை இயற்றி இருக்கின்றார். அவர்கருத்துக்கள் அவர் வாழ்வில் அவர் வாழ்ந்தமக்கள் சமுதாயத்தின் வாழ்வில் பரந்து கிடந்தன. அக்கருத்துக்களை வள்ளுவர் நிரல் படுத்திக் கோத்திருக்கின்றார். சுருங்கக்கூறின் திருக்குறள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பே தமிழ்மக்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதுபோல் பகர்கின்றது எனலாம். தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் தான் வாழ்ந்த தூயவாழ்க்கை நெறியை—அக்காலத் தமிழ்மக்களின் உன்னத வாழ்க்கை முறையைத் தன்பிற்கால மக்களும் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து வளம் பெறவேண்டும் என்னும் பெரு நோக்கோடு திருக்குறள் என்றும் அழியாத செல்வத்தை ஆக்கி எமக்களித்தார் திருவள்ளுவப் பெருந்தகை. அப்பெருந்தகையார்க்கு யாம் செய்யும் கைமாறும் உண்டோ?

திருக்குறளைத் தமிழ்ப்பாஷைக்கும், தமிழினத்தின் சிறப்புக்கும் ஓர் உரைகல் எனலாம். அது உண்மை நிகழ்ச்சிகளை உரைக்கின்றது; வையத்து வாழ்வாங்கு வாழும் வழிகளை வகுக்கின்றது. வள்ளுவப் பெருமான் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் துறைகளை விரித்துக் கூறி வீடு பேற்றுக்கு வழியையும் வகுத்துச் செல்கின்றார். தமிழ் இனத்தின் வாழ்க்கை இலட்சியங்களை எடுத்துக் கூறுகின்றார். மனிதவாழ்வின் எல்லாத்துறைகளையும் விரித்துக்கூறி வாழ்வின் பயனை அடைய வழிகாட்டும் தெய்வநூல் திருக்குறள் எனல் பொருந்தும்.

திருக்குறள் கூறும் சிறந்த வாழ்க்கை நெறி பண்புமிக்க வாழ்வு விருட்டும் எச்சமூகத்திற்கும் எக்காலத்துக்கும் பொருந்துவன்வாகும். இதனாலன்றே இன்றுவரை அழியாப்புகழுடன் விளங்கும் திருக்குறள் உலகமக்கள் எல்லோராலும் ஏற்றுப் போற்றப்படுகின்றது. இதன் கருத்து யாது? தமிழ்மக்கள் வாழ்க்கை முறை அவர்களின் குறிக்கோள் மக்கள் எல்லோராலும் ஏற்றுப் போற்றப்படுகின்றன என்பதன்றே!

இன்று முற்போக்கு வாய்ந்த மக்கள் சமூகத்தினால் ஏற்றுப் போற்றப்படும் சிறந்த வாழ்க்கையை இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பே எமது முன்னோர் வாழ்ந்தனர். தம் வாழ்க்கை முறையைப் பிற்கால மக்களும் உணர்ந்து வாழ்ந்து பயன் பெறவேண்டும் என விரும்பினர்; நூலாக ஆக்கிவைத்தனர். இது யாம் செய்தபாக்கியம் அன்றே! 'வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கேதந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு' எனப்பாடிப் பரவசமடைகின்றார் சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பே தமிழ் மொழி வளம் பெற்று விளங்கியது. தமிழினம் சீரியவாழ்க்கை முறையில் வாழ்ந்து இன்பம்கண்டது. இந்நிலை தமிழினம் பலநூற்றாண்டுகளாக

வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறையின் சாரமன்றே! எனவே தமிழும் தமிழினமும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுக்கு முன்தோன்றி வளமடைந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெள்ளிதில் புலனாகின்றது.

திருக்குறளாகிய வாழ்க்கை நூலில் அமைந்த திட்பநுட்பம் வாய்ந்த குறள்கள் விலைமதிப் பற்ற செல்வங்கள்; பெரு நெறியில் ஒழுக்கிப் பேரின்பம் அடைய வழிகாட்டும் சிறந்த மார்க்கங்கள்; பிறனிக்கடலைக் கடந்து கரை யேறத் தெப்பம் போல் விளங்கும் தெய்வநூல் திருக்குறள் எனக் கூறினும் அமையும்.

“சுன்னுள் பசிகாண்பா னினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை”

என்பது ஒரு குறள்; வாழ்வின் ஒரு குறிக்கோள். தனயனுக்குத் தாயை விடச் சிறந்த பொருள் வேறென்றும் இல்லை. ‘தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை’ என்பது முது மொழியன்றே! இத் தகைய தாய் பசியால் வாடுகின்றாள். செவிலித் தாயும் அல்லள்; சன்றதாய். தனயன் இதைக் கேள்விப்பட்டானாயின் அவன் மனம் சிறிது ஆறவுங்கூடும். ஆயின் இங்கு அவ்வாறன்று. நேரே கண்ணால் காண்கின்றான். நோயால் ஏற்பட்ட துன்பமும் அன்று. பசியால் வாடும் துன்பநிலை. இத்துன்பத்திற்குக் காரணம் உணவின்மையே. உணவைக் கொடுத்து பசியை நீக்கவேண்டிய கடமை தனயனுடையது. சுன்னுளின் பசியைக் கண்ணால் காண்கின்றான் மகன். பொறுக்க முடியாத நிலை. இரும்பு மனமாயினும் இளகி விடும் நிலை. இந்நிலையிற்கூட மகன் பெற்றதாயின் பசியைத் தீர்க்க உணவைத்தேடக் கையாளும் வழி சிறந்ததாக இருக்கவேண்டும்; சான்றோர் பழிக்கும் வினையாக இருத்தல் கூடாது என்பதே தமிழ்மக்கள் கொள்கை; வாழ்வின்லட்சியம். நல்லவினையைச் செய்யவேண்டும். அதனைச் செய்யும் வழியும் நல்லதாக அமைய வேண்டும். இக்கொள்கையினைக் காந்தியடிகள் வாழ்க்கையிலும் கண்ணாட்கண்டோம்.

சான்றோர்பழிக்கும் வினைகளைச் செய்பவர்கள், தமது நிலையினின்றும் தவறியவர்கள்; வாழ்க்கைப் பாதையைத் தவறவிட்டவர்களாவர். இவர்கள் வாழ்வின் பயனை இழந்தவர்கள். இத் தகைய மக்களைச் சமூகம் மதிப்பதில்லை. இவர்கள் சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் தீயாரைச் காண்பதுவும் தீதன்றே! இவர்கள் நிலையினை,

‘தலையி னிழிந்த மயிரணையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை’

என அழகாகக் கூறுகின்றது திருக்குறள். தலையில் இருக்கும்மட்டும் மயிர் பாதுகாக்கப்பட்டு அழகு நிலைகளில் அலங்கரிக்கப்படுகின்றது; போற்றி வளர்க்கப்படுகின்றது. அது தன்நிலை கெட்டுத் தவறி விழுந்ததும் கண்ணுக் கெட்டாத துலை ஒதுக்கித் தள்ளப்படுகின்றது. இந்நிலையே சமூகத்தில் தன் நிலையில் தவறிய மனிதனுக்கும் ஏற்படுகின்றது. இதனால்நேரே உயிர் அழியவரினும் மானம் அழியாத நிலையை விடும் பினர் தமிழ் மக்கள். அவர்கள் மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமாலை ஒத்தவர்களன்றே!

தமிழ் மக்கள் வாழ்வு அறவாழ்வு; அன்புவாழ்வு; அருள் நெறி வாழ்வு. ‘ஒல்லும் வகையால் அறவினை ஓவாதே, செல்லும் வாயெல்லாம் செய்து’ வாழ்வதே திருக்குறள் வாழ்வு. மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரணங்களாலும் எங்கெங்கெல்லாம் அறவினை ஆற்ற முடியுமோ அங்கங்கெல்லாம் இயன்றளவு ஆற்றிவாழும் அறவாழ்வு தமிழ் மக்கள் வாழ்வு.

வாழ்வில் அன்பு பொலிய வேண்டும். அன்போடியைந்து வாழ்வதே வாழ்க்கை.

‘அன்பகத்தில்லா ருயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரம் தளிர்த் தற்று”

என அன்பு வாழ்வின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றார் வள்ளுவப் பெருமான்.

இவ்வாறு அன்பும் அறமும் பொலிய வாழும் வாழ்வின் சிறப்பை,

‘அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது’

என எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

உலகில் வாழும் வண்ணம் வாழ்ந்து வாழ்க்கைப் பயன் பெற்றமனிதன் கடவுளின் திருவடிகளை அடைகின்றான். கடவுட்டன்மை அவனிடம் சுடர் விடுகின்றது. அவனைமக்கள் போற்றுகின்றனர்; துதிக்கின்றனர். இந்நிலையை இன்றும் நாம் பார்க்கின்றோம். மகாத்மா காந்தி போன்ற மகான்கள் இத்தகைய நிலை அடைந்த உத்தமர்களன்றோ! 'வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்' எனவையத்து வாழ்வாங்கு வாழும் வழியினையும் கூறி அதனால் அடையும் பயனையும் அழகாகக் கூறுகின்றது திருக்குறள்.

தமிழ்மக்கள் வாழ்க்கைதான் திருக்குறள். குறள் தெரியாத தமிழ் மக்கள் தம்வாழ்க்கை நெறிகளை அறியாதவர்களன்றோ! திருக்குறள் கல்வியில் போதிய இடம் பெற வேண்டும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் திருக்குறள் ஒலிக்கவேண்டும். திருக்குறள் வாழ்வு மிளிர்வேண்டும். வாழ்க்கைப் பயனை எய்த அதுவழியாகும்.

இத்தகைய உயர்ந்த வாழ்க்கையை, நூலை உலகத்துக்களித்த பெருமை தமிழினத்துக்கு, தமிழ் மொழிக்கு என்றும் குன்றூப் பெருமை. உலகெங்கும் திருக்குறள் நெறிபரவ வேண்டும்; அறம் வளரவேண்டும். அப்போது மக்கள் வாழ்வு வளம் பெற்று மிளிரும். அமைதிகிட்டும். வாழ்க திருக்குறள்! ஓங்குக நல்லறம்!

மனித உலகில் இவ்வாழ்வு மரம், வினைப்பற்றை வேராகக்கொண்டு, முக்குண நீருண்டு தழைத்து, சத்தாதி விஷயத் தளிர் செழித்து மேலும் சீழும் பலவகை ஓர்வராசிகளாகக் கிளைபரவிக் கிடக்கிறது.

—கீதை

பழிக்குப் பழி

செ. அரியரத்தினம்

மகனே! மானமிழந்து மதியிழந்து வாழ்வதைக் காட்டிலும் மாண்டு மடிதல் மேலானது என்பதை அறிந்துகொண்டேன். இன்னும் நான் உயிரோடு இருப்பது அவமானமே. கணவன் இறந்து பத்து வருடங்களுக்கூடக் கழியவில்லை. உன் தாய் உனக்கு வைத்துவிட்டுச் செல்லும் தேட்டம் தீராத வசைதான் என் கண்ணே “ஏன்? இப்படி நடந்தது” என்று இந்தப் பொல்லாத உலகம் ஆராயாது; போகட்டும், மகனே! நீ நன்றாக உழைத்து, உண்டு, உடுத்துச் சந்தோஷமாய் இரு. இந்தக் கடைந்தெடுத்த அயோக்கியன், எங்கள் எசமான் அருணாசலம்போல் நடந்துகொள்ளாதே. உன்னை நம்பியவருக்குத் துரோகம் செய்யாதே. என்னைப்போல் மானத்தோடு வாழும் பெண்கள் இந்தத் திருவிடத்தில் இன்னமும் தான் இருக்கிறார்கள்; இருப்பார்கள். இவையெல்லாம் உனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நீ படித்தவன்; பகுத்தறிவாளன். உன்னுடைய தகுதிக்குத்தக்க ஒரு பெண்ணை மணந்து சுகமாய் வாழ். என்னை மரண தேவதை அழைக்கிறான். பத்துமாதம் நொந்து, சுமந்து உன்னைப்பெற்று நோவாமல் ஏந்தி முலைதந்து வளர்த்த நான், உன் தந்தை இறந்ததும் மறுமணம் புரிந்து வாழவிரும்பவில்லை. உன்னை இந்தத் தமிழ்நாட்டில் தலைசிறந்த தனையனாக ஆக்கவேண்டுமென்று ஆவலோடு கூலிவேலை செய்து வளர்த்தேன். நீயும் படித்து உத்தியோகமானாய். நீ மண முடித்து அகமுடையானோடு இங்கு வருவாய்; உங்கள் இருவரையும் கண்டு மனமார வாழ்த்தி அன்போடு உபசரிக்கலாம் என எண்ணினேன். ஆனால் என் எண்ணத்தில் இடி வீழ்ந்தது. அருணாசலம் என் கற்பைச் சூறையாடி விட்டான். இனிமேல் நான் வாழ விரும்பவில்லை. “மயிர் நீப்பின் வாழாக்கவரிமா அன்னார், உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்” என்கின்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. மகனே! தற்கொலைதான் எனக்குச் சாந்தி தரும். என்னுடைய பிணத்தைச் சவக்குழி காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. வருகிறேன், வணக்கம்.

இப்படிக்கு

உன் அருமைத்தாய்

“மேகலை”.

மனோகரன் தாயின் கடிதத்தைப் படித்தான்; அழுதான்; புரண்டான்; மனடையை மரத்தோடு மோதினான். நூறுமைல்களுக்குப்பால் இருப்பவன், எப்படித்தான் தாயின் சடலத்தைக்காண்பான், பாவம். சிறிது நேரத்தால் நிமிர்ந்தான், பழிக்குப்பழி வாங்கத் தீர்மானித்துவிட்டான்.

அருணாசலம்! அருமையான பெயர். அக்கரைப்பற்றுத் தேயிலைத் தோட்டத்தின் சொந்தக்காரன்; பெரும் பணக்காரனும் கூட. காலை மாலை கடவுளை ஏற்றிப் போற்றித் தொழுவான். பணக்காரரை அன்போடு உபசரிப்பான். ஆனால் கூலிக்காரர்களை ஆடுமாடுகளை அடிப்பது போல் அடித்து விரட்டுவான். கடைசியில் நம்பியவரின் உள்ளம் பதைக்கப் பதைக்கத் துரோகம் செய்து விடுவான். உதடுகள் சிரித்துக்கொண்டிருக்க உள்ளத்தில் நஞ்சு சுரந்து கொண்டிருக்கும். சிலரிடம் அந்நியோன்னியமாய் பழகுவதாக வேஷமிட்டு அவர்கள் உள்ளங்களில் விஷத்தைத் தூவி, விஷவித்து முளைத்துச் செடியாகிப் பூத்துக், காய்த்துக் கனிவதைக்கண்டு மகிழ்வான். நீர் வளம், நிலவளம், மலைவளம் சிறந்த அந்நாட்டில் அவர் மனவளம் மட்டும் சிறக்கவில்லை.

மேகலை! அருணாசலத்தின் வீட்டில் வேலை செய்பவள். அழகான கட்டமைந்த, அடக்கமான பெண். அவளின் கணவன் சின்னத்துரை அதே தோட்டத்தில் கங்காணி. இவர்கள் மகன் தான் மனோகரன். இவன் பிறந்து மூன்று ஆண்டுகள் வரை இவர்களுடைய வாழ்க்கைப் படகு செவ்வனே ஓடிக்கொண்டிருந்தது. சின்னத்துரையை மரணதேவதை பின் தொடர்ந்து வெற்றியும் கண்டது. அன்றொரு நாள் கரும் சுரம்கண்டு மாண்டுபோனான், அவன். வறுமையின் கோரப்பற்களிடையே

யே சிக்கிச் சிதறி, கற்பிற்காசியாம் தன் மனைவியின் காற்சிலம்பை விற்கச்சென்ற கோவலன், கள்வனென்று பாண்டிய மன்னனால் பழிசுமத்தப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்டான் என்ற செய்தியைச் செவியுற்ற கண்ணகி கதறிக் கலங்கினாளே; அந்த அழகுரல்போல் கேட்டது மேகலையின் குரல்.

அவள் ஏழை. 'உழைப்பு' அவள் தோளில்; கவலையும், ஏக்கமும், அவள் இதயத்தில். இரத்தத்தை வியர்வையாக்கி உழைத்துக் காலத்தைக் கடத்தினாள். மனோகரனும் படித்துப் பெரியவனானான். மேகலையின் முகத்தில் சோகக் குறிகள் படர்ந்திருந்தன. ஆனால் இளமையும், கட்டழகமும் குன்றவில்லை. அருணாசலத்திற்கு அவனைக்காணும்போது அவளையடையவேண்டுமென்று ஆவல். அவருக்கோ அழகான மனைவியும், ஆறு பிள்ளைகளும் இருந்தனர். தன்னுடைய எண்ணத்திற்கு மனோகரன் குறுக்கே நிற்கிறானே; என்று கவலை. எப்படியோ அவளை தன் நண்பர் ஒருவரின் தோட்டத்தில் கணக்கப்பிள்ளையாக்கிவிட்டார். மகன் உத்தியோகமானதையிட்டு தாய் பெருமையும் மகிழ்ச்சியுமடைந்தாள்.

அன்றொரு நாள் நடு நிசி. அருணாசலத்திற்குத் தூக்கம் வரவில்லை. அவர் மனதில் ஆசை அலைகள் அடித்து மோதின. மெல்ல எழுந்து மேகலையின் குடிசையை அடைந்தார். அடைந்ததும், அவள் பதைபதைத்து 'பிரபோ!', இந்தவேளையில் இவ்வடிமையின் வீட்டிற்கு வந்தது ஏனோ' என்று கேட்டாள். அருணாசலம் சற்றுப் பயந்தார். நாழ எழவில்லை. பின் ஒருவாறு மனத்தைத் தேற்றிக்கொண்டார். மேகலை! பயப்படாதே! ஆண்டான் அடிமை என்ற வித்தியாசம் நாம் பாராட்டுவதில்லை. என் தோட்டத்தில் வசிக்கும் எல்லோரும் சமம். இது உனக்கு நன்றாகத் தெரியலாம். நீயோ கணவனை இழந்து நெடுங்காலமாய் வாழ்கிறாய். அப்படியிருப்பது கூடாது, இருக்கவும் முடியாது—அவள்—பிரபோ! உங்களுடைய வார்த்தையில்.....இல்லை பயப்படாதே. உன்னை ஒன்றும் செய்யவில்லை. உன்னுடைய இளமை பாழாய்ப் போகிறதேயென்றுதான் கவலைப் படுகிறேன். நீ என்னுடைய ஆசைநாயகியாக இருக்கச் சம்மதித்தால் உன் வாழ்வு வளம் பெறும்; வறுமையும் நீங்கும் என்றார். அவ்வளவுதான், எழுந்தாள் உருக்கொண்டவன்போல் காட்சியளித்தாள். ஏ! கருநாகபாம்பே! அப்படியான இழிகுணம் படைத்தவள் அல்ல நான். என் உடலில் ஒரு சொட்டு இரத்தம் இருக்கும் வரை பிச்சையெடுத்து வாழ்வேனையொழிய, மதியிழந்து, மாணமியழந்து வாழமாட்டேன் என்றாள். அவரோ மன்றாடிப் பார்த்தார், முடியவில்லை. கெஞ்சிக் கேட்டார்; கிட்டவில்லை. பசிகொண்ட வேங்கைபோலப் பாய்ந்தார் அருணாசலம்! சற்றும் எதிர்பார்க்காத அவள் தப்ப வழி தேடினாள். அதற்குள் தாழ்ப்பாளைப் போட்டுவிட்டார். அடுக்காது ஐயா என்றாள்—தடுக்காதே இதோ பார்! "பணம்" என்றார் சீமான். பணத்தை வாங்கி அவர் முகத்தில் எறிந்தாள்—பலம்கொண்ட மட்டும் அவரை எதிர்த்தாள். ஆனால் மீளமுடியவில்லை. மிருகவெறி கொண்ட அருணாசலம் அவளைத் தன் மிருகபலத்தால் அடக்கிவிட்டார். சிங்கத்தின் வாயில் சிறு நரி அகப்பட்ட கதையாக முடிந்தது. மறுநாள் மனம்பொறுக்க மாட்டாமல் மகனுக்கு கடிதத்தை எழுதி அனுப்பிவிட்டு, மரமொன்றில் கயிறுபோட்டுத் தூங்கிவிட்டாள்; பெண்ணினல்லாள்.

மனோகரன் எடுத்தான் கையில் கத்தியை. நேராக அருணாசலம் வீட்டிற்கு வந்தான். அருணாசலம் தனியே அந்தர்யோகத்தில் அமர்ந்திருந்தார். மனோகரன் வருகை அவரைப் பிரமிக்கச் செய்துவிட்டது. அப்படியே, சிலைபோல் அமர்ந்துவிட்டார். கொடியவனே; எங்கள் குடும்பம் சிதறிச் சீரழிந்து விட்டது. என் தாயைக் கற்பழிக்க உன் மனம் இசைந்ததா? உன்னுடைய மகளைப்போலல்லவோ இருப்பாள் அவள். அயோக்கியனே! உனக்கு மானமில்லையா? வெட்கமில்லையா? அவள் ஏழை என்ற இறுமாப்பா? கேட்பார் இல்லையே என்ற பெருமையா? பாட்டாளிப் பெண் என்ற அகம்பாவமா? அடுத்துக் கெடுக்கும் அற்பனே! பாட்டாளிகளின் உழைப்பை உறிஞ்சும், ஒளிய்களின் உரத்தகுரல்களும், சாதித் திமிர்கொண்ட சண்டாளரின் சதிச் செயல்களும் தான் எங்களை இந்நிலைக்குக் கொண்டுவந்தன. நாட்டை ஆள்வோரின் தயவைப்பெற்று நினைத்ததை முடிக்கும் பணமுத்திரை பொறித்த பேய்களின் நாடோடிப் புத்தியினாலோ! காமாந்தகாரத்தாலோ ஆளும் வர்க்கத்தின் அறியாத்தனத்தாலோ! இப்படியான காரியங்கள் எம்போன்ற அப்பாவிக்கிடம் இடம் பெற்று விடுகின்றன. அநியாயம்! அதர்மம்!! கொடுமையிலும் கொடுமை!! இச்செயல்களுக்கு இந்நிகழ்ச்சி சாவு மணி அடிக்கட்டும். அவ்வளவுதான் அடுத்தகணம் அருணாசலம் கத்திக்கு இரையானார்.

கீதை காட்டும் பாதை

சுவாமி சித்பவானந்தர்,

தபோவனம், திருப்பராய்த்துறை.

கீதை யென்பதன்பொருள் கீதத்தின் அடியாகப் பிறந்தது என்பதாம். கீதம் பாடல்; பகவத் கீதை வாழ்க்கையின் உட்பொருளைத் தன்னகத்துக் கொண்டமைந்த சிறந்த ஒருநூல். இது கிருஷ்ண பகவானால் அருளப்பட்டது. பகவன் திருக்குறளிலே முதலில் வைத்து எண்ணப்படுகின்றான். பகவன் கீர்த்தி, ஐஸ்வரியம் ஞானம் முதலிய அறுகுணங்களை உடையவர். கண்ணனிடம் இவையாவும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றுள்ளன. கண்ணனின் வாழ்வை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். சிறுவனும் வாழ்ந்த விளையாட்டுக்காலம் ஒன்று; பாரதயுத்தத்தில் பங்குபற்றிய போராட்டக்காலம் மற்றது. அவனுடைய பாலப்பருவ விளையாட்டுக்காலம் எம்மைச் சிறுவயதில் மகிழ்வுடன் நன்கு விளையாட வேண்டுமென்று உணர்த்துகின்றது. அடுத்த போராட்டப் பருவம் எம் வாழ்வில் ஏற்படும் போராட்டங்களை அறிவுறுத்துகின்றது.

பாண்டவர் கௌரவருடன் சூதாடி நாடிழந்து பதின்மூன்று வருட வனவாசம் செய்தனர். வனவாசத்தின் பின் கண்ணனும் பாண்டவர்க்காய்த் துரியோதனன்பால் தூது சென்றான். சமாதான வழிகள் பயன்படவில்லை பாரதயுத்தம் மூண்டது. இருசாராருக்கும் கண்ணனின் உதவி வேண்டி இருந்தது. கண்ணன் தனி அறையில் கண்ணுறங்குவான்போற்கிடந்தான். இருபக்கமும் நாற்காலிகள் இருந்தன. அருச்சுனன் முதலில் வந்தான்; கால்மாட்டில் இருந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டான். துரியோதனன் வந்தான். தலைமாட்டு ஆசனத்தில் அமர்ந்தான். கண்ணன் அயர்வில் இருந்து எழுந்தவன் திரும்பினான். கண்விழிக்கும் போது கால்மாட்டில் இருந்த அருச்சுனனைக் கண்டான்; வந்தகாரணம் வினாவினான். பாரதயுத்தம் நடக்க இருப்பதாகவும் உதவி வேண்டவந்ததாகவும் சொன்னான். 'உதவி தருகிறேன்' என்றன்கண்ணன். இதனைக் கேட்டுக் கொண்டு துரியோதனனும் இருந்தான். அருச்சுனன் துரியோதனன் வந்திருப்பதையும் தெரியச் செய்தான். கண்ணன் முறைப்படி விசாரித்தான். அவனும் 'போருக்கு உதவி நாடிவந்தேன்' என்றான். 'ஓம்' என்றான் கண்ணன். தமது உதவியை இருகூறுக்கினான். "யான் தனித்தும் சேனையை வேறாயும் வைத்து உதவி செய்கிறேன். ஒரு நிபந்தனை; இதில் முன்வந்தோன் அருச்சுனன்; அதிலும் இளையவன். அவனே இந்த இரண்டில் எது வேண்டுமென்று தெரிவுசெய்ய உரித்துடையவன்" என்றான். துரியோதனும் வேறுவழியின்றி இசைந்தான். இதனால் அருச்சுனன் நிலை தருமசங்கடமாகிவிட்டது. எதனைக்கேட்பது என்பதுதான். 'திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வம்துணை.' கண்ணன் ஆண்டவன்; அவன்துணை இருப்பின் ஏனைய இல்லையாயினும் நன்றே. வெற்றி கூடக் கிட்டாது விடினும் நன்றே. அதனால் அவன் கண்ணனையே விரும்பிக்கேட்டான். துரியோதனன் தான் விரும்பியபடியே தனக்கு படைகிடைத்து விட்டது; எனவே தன்பக்கமே வெற்றி என்று இறுமாப்புற்றான். கண்ணன் நிராயுதபாணியாகவே பாண்டவர்க்கு உதவி செய்யவேண்டும் என முடிபு செய்யப்பட்டது. இருவரும் திருப்தியடைந்தனர்.

கௌரவரில் வீடுமரும் துரோணரும் அதிக முதன்மை பெற்றார். வீடுமர் சேனாதிபதியாகிப் போர் புரிய விரும்பினார். துரோணரும் அருச்சுனனுடன் போர்புரிய விரும்பினார். இவர்கள் இருவரும் நடுவுநிலைமை வகிக்க வேண்டியவர்கள். அவ்வாறிருந்தும் போரில் நாட்டங் கொண்டனர். பாண்டவர் படை வலிகுறைந்தோர். கௌரவர் வெற்றி தங்களுடையதே என மகிழ்ந்தனர் கண்ணன் பாண்டவர்க்குத் தேர்ச் சாரதியாய் அமர்ந்தான். இங்கேதான் நாம் கீதையை நோக்கவேண்டும். இப்போ கண்ணன் தன் போராட்டவாழ்க்கையை நடத்திக் காண்பிக்கின்றான். வாழ்க்கை ஒரு பெரும் போராட்டம். அதில் வெற்றி பெறுவதே யாவரதும் குறிக்கோள். அருச்சுனன் தாம் புரிவது அறப் போராதலின் அதற்குரிய இடத்தில் தேரை நிறுத்தும்படி கண்ணனிடம் வேண்டுகிறான். எனவே கண்ணன் வீடுமர் துரோணர் இருவருக்கும் மத்தியில் தேரைக் கொண்டுசென்று நிறுத்து

கின்றான், வீடுமர் பாட்டன்; துரோணர் குரு; இதனால் அருச்சுனன் செய்வதறியாது மயங்கினான். போர்புரிவதா புறங்காட்டுவதா எனத் தயங்கினான்! இதே இடத்திற்குள் கண்ணன் கீதையை உப தேசிக்கிறான்.

போர் குருசேத்திரத்தில் நடைபெற்றது. அன்றய குருசேத்திரம் இன்றையடெல்கி, அங்கு நிகழ்ந்தது எக்காலத்துக்கும் பொதுவானது; என்றும் அழியாதது. இன்றைய யுத்த நிகழ்வுகள் உடனுக்குடனேயே அழியவல்லன. ஆயின் இது அப்படிப்பட்டதல்ல. மனித வாழ்விலேயே வைத்து எண்ணப்படக் கூடியதாய் அமைந்துள்ளது. என்று நோக்கினும் புதுமை நிறைந்தது. உலகில் தோன்றிய அவதார புருடர்களைப்பற்றி அவ்வப்போது தோன்றியவர்கள் எழுதிச் செல்கின்றனர். இராமாயணத்தை வால்மீகி எழுதிமுடித்தார். பாரதத்தை வியாசர் எழுதினர். பாண்டவ கௌரவயுத்தத்தை உடனுக்குடன் அறிய திருதராட்டிரன் விரும்பினான். முனிபுங்கவராய வியாசர் திருதராட்டிரனுக்குக் கண் கொடுக்க முன்வந்தார். அவர் அக்கொரு நிகழ்வுகளைக் காணவிரும்பவில்லை. அதனால் வியாசர் சஞ்சயருக்கு ஞானத்தைக் கொடுத்து நிகழ்வனவற்றை எல்லாம் உள்ளவாறே திருதராட்டிரனுக்குச் சொல்லவும் வைத்தார். திருதராட்டிரன் சஞ்சயனிடம் போர்க்களத்திலே யுத்தம் புரியும் பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும் யாது செய்கின்றனர் என வினவுகின்றான். போர் வேண்டாது தம் பிள்ளைகள் ஒற்றுமையாய் அரசுபுரிவதையே அவன் விரும்பினான்.

இனி எம் உடலமைப்பை எடுத்துக் கொள்வோம். எங்கள் உடலே ஒரு தர்மசேத்திரம். உடலுக்கு இருவகை இயல்புணர்ச்சிகள் உள். அவையாவும் உடற்சேத்திரத்திலே தொழிற்படுகின்றன. பாண்டவர் என்ற நல்லவர்களும் கௌரவர் என்ற கெட்டவர்களும் எப்படிச் குரு சேத்திரத்தில் போர்புரிந்தனரோ அப்படியே உடற் சேத்திரத்தும் நல்ல உணர்ச்சிகளும் தீய உணர்ச்சிகளும் போர்புரிகின்றன. பாண்டவர் கௌரவர் இருவரும் ஒரு குடிப்பிறந்தோர். அவ்வாறே இருவகை உணர்ச்சிகளும் எம்முடம்பிலேயே தோற்றுக்கின்றன. கௌரவர் தந்தை குருடன் திருதராட்டிரன். அவ்வாறே கெட்ட குணங்களுக்குத் தந்தை அவிவேகம். அதும் குருட்டுத்தன்மையதே. அவிவேகத்திலிருந்து பிறந்த கெட்ட குணங்கள் வெளிப்பட்டுத் தொழிற்படும் போது நம்மாற் செய்யப்படும் தீய செயல்கள் அளப்பில்வாம். அவற்றின் விளைவுகளை நாம் நேரேயே கண்டு கொண்டு வாழ்கின்றோம். கீழமை அகற்று என்றார் ஓளவையார்.

பாண்டுவின் புத்திரர் பாண்டவர் என அழைக்கப்படுவர். பாண்டு என்பது வெண்மை எனப் பொருள்படும். வெண்மையுடன் கூடியது தூய்மை. தூய நல்ல குணங்களுக்குத் தந்தை வெண்மை. அதுவிவேகம். ஐந்து சிறந்த குணங்கள் ஐவரிடம் உண்டு. நல்ல குணம் வெளித்தோன்றித் தொழிற்படும் போது நாம் எத்தனையோ அரிய பெரிய செயல்களைச் செய்கின்றோம். அன்றி அவற்றின் பெறு பேற்றையும் அனுபவித்தின்புறுகின்றோம். எமது உடற் சேத்திரத்தில் இந்த இரு இயல்புகளிடையே என்றும் பெரும் போராட்டம் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் நடுநின்று சரியான விடை கொடுப்பது மனச்சாட்சி; அதுவே ஆண்டவன். ஆண்டவனைச் சம்பந்தர் 'உள்ளங்கவர் கள்வன்' என்றார். அப்பர் 'நெஞ்சம் உமக்கே இடமாகவைத்தேன்' என்றார். சுந்தர் 'எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை' என்றார். மாணிக்கவாசகர் 'சிவனவனென் சிந்தையுன் நின்ற அதனால்' என்றார். இவ்வாறு நால்வரும் ஆண்டவன் மனத்துள் உளன் என்றனர். மனச்சாட்சியே நீதி தெரிவிக்கின்றது. அது உள்ளதை உள்ளபடியே சொல்லும் தன்மையது. அந்த இடத்தை எமது உடலில் கண்ணபிரான் தேரோட்டியாக நின்று வகிக்கின்றார். மனம் எங்கள் வாழ்வின் வழிகாட்டியன்றோ! நல்லியல்புக்கு என்றும் உதவி அதிகம்; கெட்டவற்றுக்கு என்றும் எங்கும் உதவியில்லை. நனமுயற்சிகட்கு முடிவில் நன்மையாகி வெற்றிகிட்டும். சத்தியமே ஐயம் பெறும். இன்று இந்தியா சத்திய நெறியைக் கைப்பிடித்தே வெற்றிகண்டது. பாண்டவர் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்தனர். அதுவெற்றிதருமென நம்பினர். வெற்றியும்பெற்றனர்.

கௌரவருள் வீடுமர் துரோணர் இருவரும் சிறந்தவராயிருந்தும் அவர்கள் கெட்டவர்கட்கு உதவியதால் வெற்றிபெற இயலாது முடிந்தது அதனற் பயனுமில்லை. அவர்கள் நல்லவர்களாய் நடுவுநிலை வகிக்கவேண்டியவர்கள். ஏன் இப்படி மாறினர் என்று வினா எழலாம். அவர்கள் துரியோதனனுக்கு முன்னரே யாவற்றையும் பலமுறை எடுத்துரைத்தனர். ஆயினும் அவன் கேட்டிலன். போரில் உதவி புரிய வேண்டினான். அவர்கள் உதவிபுரிவதாக வாக்குறுதி கொடுத்தனர். வாக்க

குறுதிப்படி நடக்கவேண்டியவராயினர். அவனுக்காக உண்மையாக உழைத்தனர். கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றினர். மேலும் லோகேஸ்வரனாகிய கண்ணன் எங்கிருக்கிறானோ அங்கேதான் வெற்றியும் ஏற்படும். அவர் பார்த்தனுக்குச் சாரதி; பார்த்த சாரதி. எனவே வெற்றியும் பாண்டவர்களுக்கே என நம்பினர். வீடுமர் அட்டவசக்களில் ஒருவர். அவரிடம் எதிரிகள் வெற்றிபெறுவது முடியாத காரியம். மறலியே இலகுவில் அவருயிரை அவரறியாது எதுவும் செய்யமுடியாது. அத்தனை உயர்ந்தவர் அவர். துரோணரும் அத்தகையவர். ஆனால் துரியோதனன் சேனைப்பலம் பெரிது வெற்றிபெறுவதற்கு அது போதுமென்று அவன் கருதினான். கண்ணனிடம் உதவி கேட்கச் சென்றவன் மீண்டவழி முதியோர் இருவரும் போன செய்தி எப்படி முடிந்தது என வினவினர். எல்லாம் சரி. சேனை எனக்கே, கண்ணன் நிராயுதபாணியாக அவர்கள் பக்கம் நிற்கின்றான் என்று பெருமிதத்துடன் கூறினான். ஆனால் அம்முதியோர் கடவுளின் அருள் தரும் முதலியன உண்பக்கம் இல்லை யே என்றனர். பாவம் அவன் அவர்கள் கருத்தைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. போரில் வெற்றி தருவது அகண்ட திரண்ட சேனை என்றுதான் கருதினான். “நீவீர் இருவரும் உண்மையுடன் எனக்காகப் போர் புரியுங்கள். யான் அதனையே விரும்புகின்றேன்” என்றான். முதியோர் முடிவிலே கூட ‘உன் எண்ணமெல்லாம் மண்ணே, வெற்றியெல்லாம் மற்றவர்க்கே’ என்றனர்.

யுத்தகளம், போர்முனையில் தருமர் முதலிற் கண்டார் வீட்டுமரை, பண்பு நிறைந்த பாட்டன். அன்பினால் என்பு உருகியது. ஓடிப்போய் வீழ்ந்தார் வீடுமர் காலடியில். ‘முதாதையே யுத்தம் தீது, நீர் விரும்பின் யான் போர் புரிவேன், இன்றேல் வீடு திரும்புகின்றேன்’ என்றார். வீடுமர் ‘யுத்தம் தடுத்தற்கியலாததாய்விட்டது. நீ யுத்தம் செய்யவேண்டியதுதான். யான் துரியோதனனுக்காகச் சமர் புரிய வாக்களித்துவிட்டேன் என்றார். வீடுமர் இரண்டுநாள் போர் புரிந்தார். பாண்டவர் சேனைக்கு ஏற்பட்ட தட்டமோ பெரிது. அவரை வெல்வது முடியாத காரியம் என அருச்சுனன் அறிந்தான். பாட்டனிடம் வெல்லும் வழி யாது எனக்கேட்டான். அவர் தன் முன்பேடியைப் போர் செய்ய நிறுத்தின் தன் வலி அழியுமென்றார். அத்தனை உண்மை உரைக்கும் மனப்பண்பு எவரிடமும் காணமுடியாத ஒன்று. பார்த்தனன் சிகண்டி என்ற பேடியை அவர் முன்போருக்கு நிறுத்தினன். பேடி முன்பு வீடுமர் வலிமை யாவும் இழந்து தோல்வியடைந்தார். தோல்வி கௌரவர் பக்கம் சார்ந்தது.

அருச்சுனன் மனம் கலங்கி நின்ற சமயமது. கண்ணன் “இந்த மனக்கலக்கம் உனக்கு எங்கிருந்து வந்தது. இது யாவையுமழிக்குமன்றே. மனக்குழப்பமும் வாழ்விற்கலக்கமும் என்று மாகாது. உறுதி உடையவனாயிரு. மனம் கலங்காதே. மனக்கலக்கம் உனக்குப் பொருந்தாது. அலித்தனம் கீழானது. கோழைத்தன்மையகற்று. ஆண்மை உடையோனாயிரு” என்றார்.

ஆண்மையுடையவன் தொல்லைகளை எல்லாம் வென்றுவிடுவான். அறநெறி பிறழாது உண்மையுடன் போர்புரியின் வெற்றி நிச்சயம் அறம் வெல்லும். இவை எல்லாவற்றுக்கும் யோகம் வேண்டும் சாதாரண மக்கள்கூட எக்காலத்திலும் வெற்றி பெறுமொருவனைக்குறித்து அவனுக்கு அடிக்குது யோகம் என்பார்கள். இந்த அடிக்குது யோகம் என்பது என்ன? அறம், பொருள், இன்பம் என்பவற்றுடன் இறையருள் பெற்றவனுக்கே இந்த யோகம் கைகூடி வரக்கூடியது. யோகேஸ்வரனாகிய கண்ணன் கருணை யாருக்கு உண்டோ அவருக்கு யோகமும் உண்டு. அவர் வாழ்வு வெற்றி வாழ்வு. மனிதன், அருள், இறைவன் இவை மூன்றும் நேர்ப்படவேண்டும். அங்கேதான் அடிக்குது யோகத்தைக் காணலாம். மனித முயற்சியும் இறையருளும் கைகூடி வரவேண்டும். கௌரவர் போன்று மனித முயற்சி மாத் திரமுடையோர்க்கு இந்த யோகமும் கைகூடாது. அதுபோன்றே தெய்வ அருள் இருந்து மனித முயற்சி இன்றேல் வெற்றி இல்லை, யோகம் இல்லை. இவை இரண்டும் சேர்ந்தால் எல்லாம் கைகூடும், அடிக்கும் யோகம். எமது வாழ்க்கைப் போராட்டத்துக்கு இன்று வழி காட்டி கீதை, வாழ்வை உயர்த்தும் சக்தி வாய்ந்தது கீதை. சமய தத்துவம் யாவையும் காட்டுவது கீதை.

ஓம் தத்சத்.

[24-2-57ல் நீர்கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் சார்பில் நீர்கொழும்பு விவேகானந்த வித்தியாலயத்தில் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பெருக்கின் சுருக்கம்.]

உரிமைக்குரல்

‘சிவா’

தமிழா! ஏனிப்படித் தலை குனிந்தபடி நிற்கிறாய்? உன் அடிமை வாழ்வை நினைக்க வெட்கமில்லையா? வெட்கம் உன்னிடமிருந்து விடைபெற்றுவிட்டதோ? அல்லது நீ தான் வெட்கத்திடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டாயோ? பாராண்ட நீ பரதேசியாய் பித்தனைப் போல் திரிகிறாய், நீ கலைக்கு உதவினாய், பண்பாட்டுக்குதவினாய், நாகரிகத்துக்குதவினாய் - நீ ஆளாக்கிவிட்டவன் உன்னை ஆள்கின்றான் - அதுவும் நசுக்கிக் கொல்லும் நஞ்செண்ணத்துடன்.

அன்று வடநாட்டு மன்னன் கனக-விசையன் உன்னை இழிவாகப் பேசினான் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக - அதுவும் தானில்லாத சமயம் நீ வந்து வீரம் காட்டிப்போனாய் என்று சொன்ன தற்காக - கண்ணகிக்குச் சிலை செய்யவேண்டிய கல்லை, இமயத்திலிருந்து தமிழகம் வரை அவன் தலையிலே ஏற்றிக் கொண்டு வந்தாயே, இன்று உன்னைப்பார்த்து எத்தனை பேர் கேலி செய்கின்றனர்? எத்தனை பேர் கைதட்டிச் சிரிக்கின்றனர்? அவர்களின் கேலிகளும் சிரிப்பும் உன்னைச் செவிடனாக்கி விட்டனவா? அல்லது அவர்களைக் கண்டால் உனக்குப் பயமாயிருக்கிறதா? ஏன் தலை குனிந்தபடி நிற்கிறாய்? அன்று, “உச்சி மீது வானிடிந்து வீழ்கின்ற போதும் அச்சமில்லை” யென்று மார்த்தட்டி மமதையுடன் மொழிந்தாயே! அவையெல்லாம் வீண் வாய் வீரமோ? அல்லது எதிரிகளை ஏமாற்றச் செய்த தந்திரமோ? பொறுமை பொறுமை என்று தம்பட்டம் அடிக்கின்றாயே, பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லை உண்டு என்பதை மறந்து விட்டாயோ? அந்த எல்லைக் கோட்டை எங்கே கீறப் போகிறாய்? உன் உரிமை யெல்லாம் மண்ணோடு மண்ணாய் மடிந்து விட்டபிறகு உன் பொறுமையைக் கைவிட்ட போகிறாய்?

தமிழா! உன் அன்னையின் ஈனக்குரல் உன் செவிகளிலே விழவில்லையா? அல்லது பீதியால் வாயடைத்துப் போய்விட்டாயா? அன்று உன் தாயை அரியாசனத்தில் வைத்து வாயார வாழ்த்தினாயே! அவளுக்கு பாமாலை சூட்டி மகிழ்ந்தாயே!! அவள் பொற்பாதங்களில் காவியங்களைக் குவித்துப் போற்றினாயே! எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டாயா? அல்லது உன் புத்தி சுவாதீனமற்று விட்டதா? மழுங்கிவிட்டதா? “இருந்தமிழே உன்னாவிருந்தேன் இமையோர் விருந்தமிழ்தமென்றாலும் வேண்டேன்,” என்றாயே! ஞாபகமிருக்கிறதா? “தமிழுக்கும் அமிழ்தென்று பெயர். அந்த அமிழ்தத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்று நிமிர்ந்து நின்று பகர்ந்தாயே! தமிழ் என்றால் இனிமை என்று அர்த்தம் கூறினாயே? “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” என்று கர்ஜித்தாயே! சிந்தையை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம், புதுமை காட்டும் புறநானூறு, தித்திக்கும் திருவாசகம், வள்ளுவன் வாய்மொழி, கம்பன் கவிதை-இவைகளைக் கொண்டு அலங்கரித்து மகிழ்ந்தாயே உன் அன்னையை! இன்று சீர் குலைந்திருக்கும் அவன் நிலையைக் கண்டுகூட ஏன் பேசாமலிருக்கிறாய்? உன் வாய்க்கு வாய்ப்பூட்டு போடப்பட்டு விட்டதா?

சமுத் தமிழா! ஏன் கலங்குகிறாய்? இந்த நாட்டிலே உனக்கு வாழ உரிமையில்லையா? உன்நாட்டிலே நீ வாழப் பிறந்தவயு வேண்டுமா? நீ வளமாக்கிய நாடு உனக்கில்லாமல் வேறு யாருக்கு? அரைநிர்வாணமாக, அரைவயிற்றுக் கூஞ்சியோடு நெற்றி வேர்வை நிலத்தில் சொட்ட பாடுபட்டு வளமான நாடாக்கினாயே இதை! அன்னியன் கையிலே கொடுக்கவா? எட்டு ஆண்டு களுக்கு முன் “சுதந்திரம், சுதந்திரம்” என்று சீமையிலே போய் கத்தினாயே, ஏன்? சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னும் அடிமை வாழ்வா? சிந்தித்துப் பார்!

உன் உரிமை; உன் சுதந்திரம். உன்னிடம் இருந்து பறிக்கப்பட்டுவிட்டது - அதுவும் பகிரங்கமாக பறிக்கப்பட்டுவிட்டது. நடத்து உரிமைப் போரை; சத்தியப் போரை; சாத்வீகப்போரை. அதுவும் காந்திய முறையிலே! நிச்சயம் வெற்றி பெறுவாய்! பொறுத்தது போதும் பொங்கியெழு.

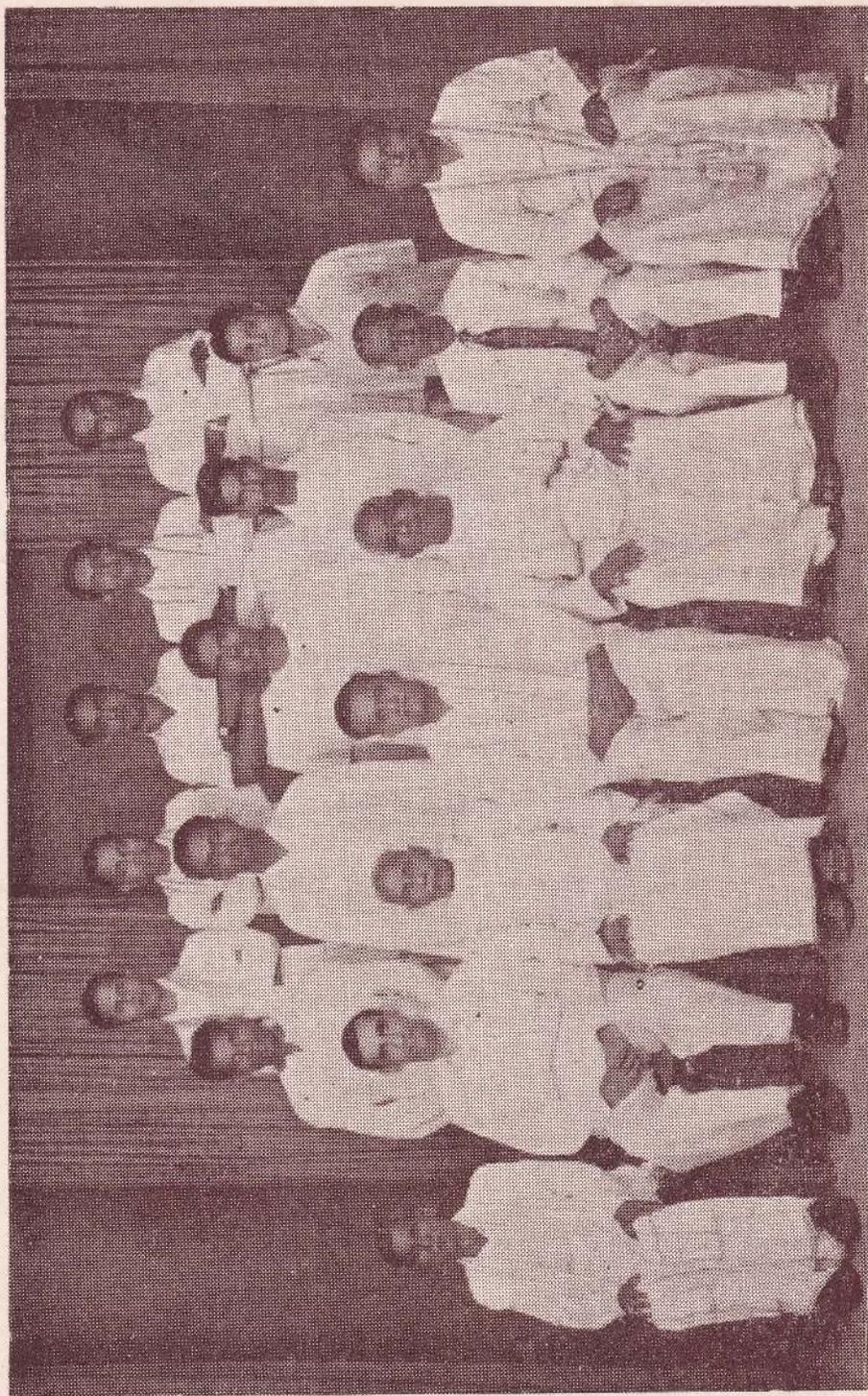
உரிமை கிடைத்தால் உன்னை ஆள உனக்குத் தெரியாதா? இன்று, நாகரிகமடைந்து விட்டோம் என்று வாய்விட்டுப் பேசும் பிறர்-அன்று கொம்பேறித் தாவி, காட்டுப் பழங்களை உண்டு வந்த பொழுது கற்களால் மிருகங்களைக் கொன்று பச்சை இறைச்சியைத் தின்று பசிபோக்கிய காலத்தில் நீ நாகரிகத்தின் உச்ச நிலையை அடைந்திருந்தாய். நீ கற்குகைகளிலே வசிக்கவில்லை. மாட மாளிகைகளிலேதான் வசித்து வந்தாய். பச்சை இறைச்சியை உண்ணவில்லை, அறுசுவை உண்டியை உண்டு வந்தாய் அப்படி வாழ்ந்த உனக்கு இன்று ஆளத்தெரியாதா? இமயந்தொட்டுக் குமரிவரை ஒரு மொழி வைத்துலகாண்ட உனக்கு உன்னை ஆளத்தெரியாதா? தெரியும்.

அப்படியானால் உரிமைக்காகப் போராடவேண்டும். தயங்காமல் போராடு. உன் கடைசிச் சொட்டு இரத்தம் நிலத்தில் சிந்துவாய் வரை போராடு. போரிலே தளர்ச்சி அடையாதே சத்தியம் என்றும் வெல்லும். இது நிச்சயம்.

“அடிமையாய் வாழ்வதைக் காட்டிலும் சுதந்திரமானவரை உயிர் விடுவது மேல்” என்று யாரோ ஒருவன் சொல்லி வைத்தான். அதையும் மறவாதே. “தமிழனென்ற பெருமையோடு தலை நிமிர்ந்து நிற்க வழி தேடு”

நீர்கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்கத்தில் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக உத்தியோகம் வகிந்தோர் 1932 - 1956

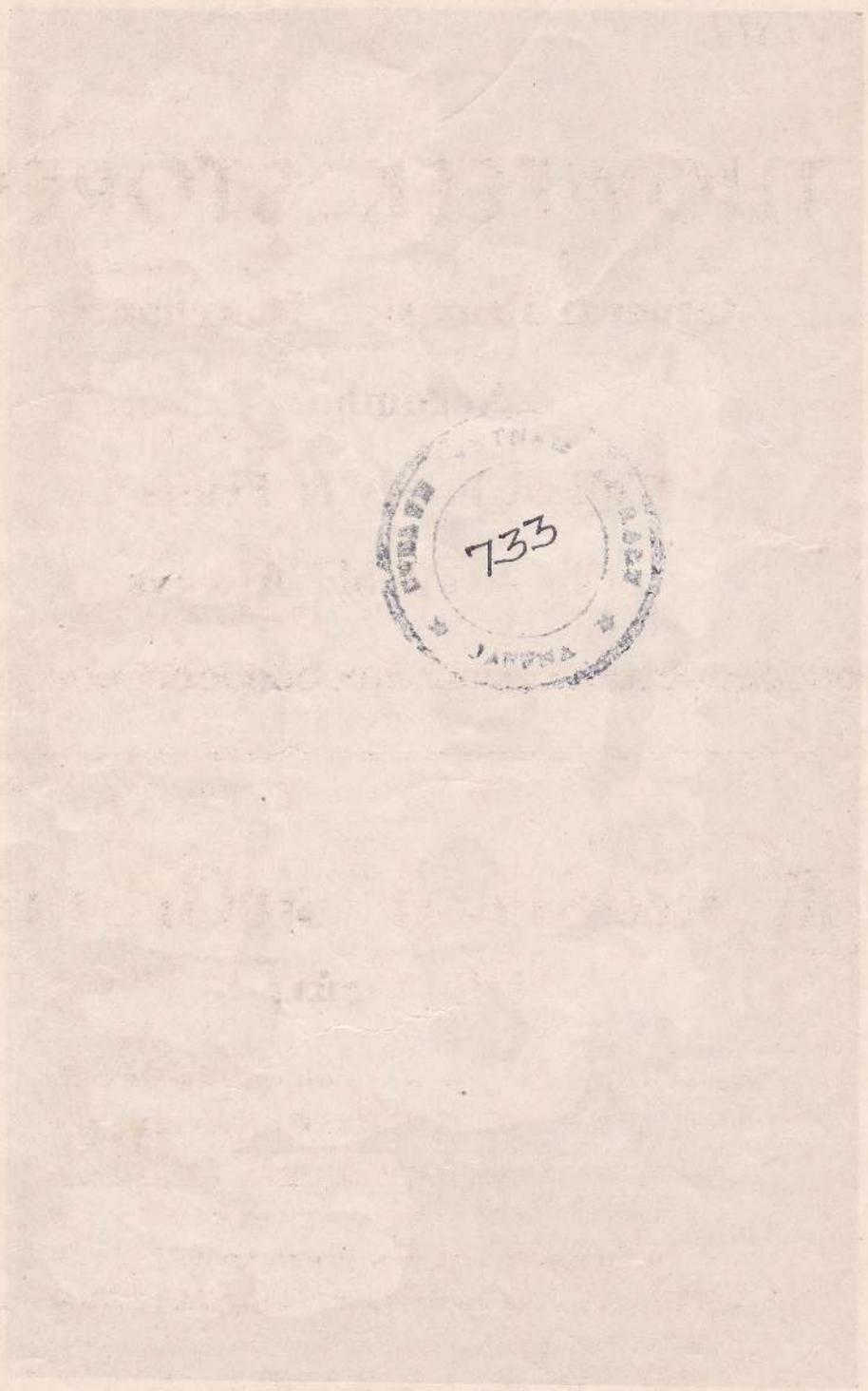
பொலுக்கர் :	1956	பொருளாளர்கள் :	1932
திரு. மு. அருளம்பலம்		திரு. வ. நடராசர்	1933
தலைவர்கள் :		வே. லட்சுமண ஐயர்	1934-1937
திரு. ச. க. விஜயரத்தினம்	1932-1954	அ. நமசிவாயம்	1938-1940
" இ. நல்லதம்பி	1955-1956	அ. சபாரத்தினம்	1941-1942; 1948-1949
துணைத் தலைவர்கள் :		அ. நடராசர்	1943-1944
திரு. மு. அருளம்பலம்	1932-1954	ரா. அழகரத்தினம்	1945-1947
" க. தம்பையர்	1932-1942; 1948-1952; 1954-1956	இ. நல்லதம்பி	1950-1952
" ஆ. சண்முகசுந்தரம்	1932	பொ. தம்பிமுத்து	1953-1954
" சி. முத்துவேலு	1933-1934	செ. அரியரத்தினம்	1955
" சு. பி. நாகலிங்கம்	1935-1936; 1938	ச. முருகையர்	1956
" த. கைலாசபிள்ளை	1937		
டாக்டர் மு. நற்சிங்கம்	1941	நிர்வாகச் செயலாளர்கள் :	
வித்துவான் வ. மு. கணகசுந்தரம்	1941-1944	திரு. சி. சண்முகநாதன்	1949-1953
திரு. சி. குமாரசாமி	1943-1947	அ. சுரேந்திரம்	1954-1956
" த. சுந்தரவேலு	1943-1947	நூல்தியை அதிகாரிகள் :	
" ச. கந்தசாமி	1949-1953	திரு. அ. சுரேந்திரம்	1934-1936
" வ. நடராசர்	1950-1952; 1955	மு. நாகேந்திரம்	1937-1938
" வே. லட்சுமண ஐயர்	1950-1952; 1955-1956	ச. சண்முகநாதன்	1940
" இ. நல்லதம்பி	1953-1954	பொ. பாக்கியநாதன்	1941-1942
" சி. ராஜசுந்தரம்	1953	அ. சபாரத்தினம்	1943-1944
" சி. சண்முகநாதன்	1955-1956	சி. தர்மராஜர்	1945-1947
" முகாந்திரம் சு. செல்வராஜர்		ச. பொன்னையர்	1948
		சி. கணபதிபிள்ளை	1949
செயலாளர்கள் :		பொ. தம்பிமுத்து	1950-1952
திரு. வ. சபாரத்தினம்	1932-1933	ச. கணகரத்தினம்	1953-1954
" வ. நடராசர்	1934-1940; 1948-1949; 1953	க. தம்பிராஜர்	1955
" சி. க. கணநாதன்	1941-1942	ச. பொன்னுசாமி	1956
" சி. சண்முகநாதன்	1943-1944		
" அ. சுரேந்திரன்	இணைச்செயலாளர்கள்	விநாயகட்டுப் பகுதி செயலாளர்கள் :	
" தா. சண்முகநாதன்	1945-1947	திரு. ந. தாமோதரம்பிள்ளை	1949
" ச. கந்தசாமி	1950-1952	சி. வேலாயுதம்	1950-1951
" வே. சி. கந்தப்ப	1954	கே. பி. செல்வத்துரை	1952-1955
" சி. வேலாயுதம்	1955-1956	ச. அரியரத்தினம்	1956

தீர்கொழிப்பு இந்து வாலிபர் சங்க திருவாகசபை உறுப்பினரும் தலைவரும்.

1956.

604

VISIT

THOWFEK STORES

General Provision Merchants

Negombo.

Tinned Foods & Fruits

Stocks Available Always.

ஸ்ரீ சுமங்கல ஸ்டோர்ஸ்

நீர்கொழும்பு.

எங்களிடம் சுகல 50 சத சுவீப் டிக்கட்டுகளும்,
ரூ. 2-00 (G. G. C.) காலி ஜீம்கானு
சுவீப் டிக்கட்டுகளும்,
யாழ்ப்பாணம் திறம் நல்லெண்ணெய்
மற்றும் சுருட்டுத் தினுசுகளும்
மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

S. K. நாகரத்தினம்.

VISIT

NEGOMBO FANCY HOUSE

த திசெல்லு பழனிசி ஹவுஸ்

த திகம்பு பென்ஸி ஹவுஸ்

THE PRINCIPAL SUPPLIERS OF LACES, THREAD & FASHION JOURNALS.

TEXTILES

IN

EXCITING RANGES

DESIGNS, QUALITIES

AND VALUE

Jayanti Wigs, Fountain Pens,

Ladies Hand Bags,

Toilet Goods, Sequins,

Ribbons, Buttons,

Ladies' & Gents' Belts

&

Up-to-Date Fancy Goods.

208, MAIN STREET,
NEGOMBO.

நவீன வண்ணங்களிலும் வடிவமைப்பு
களிலும் இலங்கும் புத்தம் புதிதாக
இறக்குமதியான கையிருப்புகள்.

இன்றைய
ஆச்சரியமூட்டும்
அழகு சாரிகள்
சோனி பிடவைகள்

எல்லா ஜவுளி தினுசுகளும் எங்களிடம்
நிதானமான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ கணேசன் ஸ்டோர்ஸ்

மேயின் இஸ்நீர், நீர்கோழம்பு.

சி. நா. பொன்னம்பலம்

நானாயம்! நம்பிக்கை!! நயம்!!!

இதுவே எமது குறிக்கோள்!

பழமையின் சின்னம் 1865 லு முதல் வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தின் நம்பிக்கையைப் பெற்ற உண்மைக்கு உறைவிடமான ஒரே ஸ்தாபனம்.

வெளிநாட்டு மருந்துகள், மருந்து வகைகள், எண்ணெய் வகைகள், கூந்தல் வளரும் தைலங்கள், பற்பொடி வகைகள், கஸ்தூரி, கோரோசனை, குங்குமப்பூ.

இன்னும் எண்ணற்ற மருந்துகள்.

இதோ ஒரு நற்செய்தி.

விசேஷ நாட்கள், விவாக வைபவங்கள், பொழுதுபோக்கு விடுதிகள், பள்ளிக்கூட விளையாட்டு நாட்கள், சினிமாத்தீயேட்டர் களுக்குத் தேவையான குளிர்பானங்கள்

(COOL DRINKS)

சப்ளைசெய்யக் காத்திருக்கின்றோம்.

Aliya Marickar Sons. ESTD: 1865.
160, MAIN STREET, NEGOMBO.

Stockists of Best Jaffna Cigars,
Tobacco & Gingelly Oil.

Sri Ganeshan Cafe

Prop: S. NADARAJAH

Caterers of
Saivite Dishes, Sweetmeats Etc.

TRY OUR COOL DRINKS & SHERBET.

180, Main Street, NEGOMBO.

WE HAVE SERVED SINCE 1905

PHONE: 355

" MARIAM'S "

FOR

BEST QUALITY TEXTILES,
SHOES & OTHER FANCY
GOODS. ALWAYS AVAILABLE.

திறமாள பலவித புடவைகளும், சப்பாத்துகளும்
மற்றும் நவீன சாமான்களும் சகாயமாய் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

A. MARIAM PILLAI

161, MAIN STREET,

NEGOMBO.

Visit

NATHAN'S

FOR BRIDAL SAREES AND EVERY THING
IN TEXTILE, FOOTWEAR, OILMAN GOODS ETC.

AGENTS FOR :

ELITE FINISH GEORGETTE.

NATHAN TEXTILES

227, MAIN STREET,
NEGOMBO.

*If you are Looking for Textiles of Quality
Durability, Modernity and
Economy Try us Once*

DIA SHIRTS

Make Walking a Pleasure.

New Saraswathi Stores

PHONE : 3 2 3

Step in! Have a Look
Satisfy Yourself!!

The Modern Colourful Silk Palace.

Fashionable Bridal Sarees, Silks, Fabricks, Fancy Items.
Footwear Etc. for Gents, Ladies & Children

PHONE:- 3 0 0

B. SOOSAI PILLAI

(Prop : L. SAVERIMUTTU.)

GENERAL MERCHANT

Nos. 170 & 172, MAIN STREET,

NEGOMBO.

DEALERS IN BEST JAFFNA CIGARS, BEEDIES, CIGARETTES
and

RICE, SUGAR, FLOUR, SUNDRIES & OILMANSTORES ETC.

FOR WHOLESALE AND RETAIL at MODERATE PRICE.

*For Fashionable Textiles
At Competitive Rates
Forget Not to VISIT*
ISMAIL'S

TELE { Phone :- 441.
Grams :- ISMAILS.

M. H. A. ISMAIL
220, MAIN STREET,
NEGOMBO.

VISIT ONCE & BE SATISFIED.

VISIT

SRI AMBIKA STORES

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS.

Dealers in :-

RICE, CURRY STUFFS, OIL, CATTLE FOOD
AND OILMAN STORES ETC.

125, MAIN STREET,
NEGOMBO.

Telephone :-

Telegrams :- AMBIKA

Prop: **M. P. R. SATHY PATHY AMMAL.**

*You'll Save Time and Money
At*

S. S. O. SHAHUL HAMEED & CO.,

FOR
ENGAGEMENT RINGS SET WITH
DIAMONDS & BRILLIANTS.

Please Try Once.

DIAL : 306.

CABLE : "GEM"

**182, MAIN STREET,
NEGOMBO.**

NEGOMBO PRINTERS.

PRINTERS & PUBLISHERS,
BINDERS & BLOCK MAKERS,
PAPER MERCHANTS.

No. 103, MAIN STREET,

NEGOMBO.

PHONE:- 307.

146

NEGOMBO JEWELLERS

அபோதா ஸ்டரீட் நெகம்பு

reputed for

Jewels of latest designs, perfect
execution and prompt delivery.

SPECIALISTS IN

FLAWLESS BRILLIANT SET ENGAGEMENT RINGS.

Visit us and enjoy our service.

No. 159, MAIN STREET,
NEGOMBO.

சுத்தமான தங்க, வைர நகைகளுக்கு
நிகொம்போ ஜுவலர்ஸ்க்கு
விஜயம் செய்யுங்கள்.

‘நிகொம்போ ஜுவலர்ஸ்’

(ஆயத்த அணிகல அங்காடி)

159, நெடுந்தெரு,
நீர்கொழும்பு.